

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

COMPTE RENDU INTÉGRAL
AVEC
COMPTE RENDU ANALYTIQUE TRADUIT
DES INTERVENTIONS

INTEGRAAL VERSLAG
MET
VERTAALD BEKNOPT VERSLAG
VAN DE TOESPRAKEN

SÉANCE PLÉNIÈRE

PLENUMVERGADERING

mercredi

woensdag

12-07-2006

12-07-2006

Matin

Voormiddag

cdH	centre démocrate Humaniste
CD&V	Christen-Democratisch en Vlaams
ECOLO	Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales
FN	Front National
MR	Mouvement réformateur
N-VA	Nieuw-Vlaamse Alliantie
PS	Parti socialiste
sp.a-spirit	Socialistische Partij Anders – Sociaal progressief internationaal, regionalistisch integraal democratisch toekomstgericht
Vlaams Belang	Vlaams Belang
VLD	Vlaamse Liberalen en Democraten

<i>Abréviations dans la numérotation des publications :</i>		<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties :</i>	
DOC 51 0000/000	Document parlementaire de la 51e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif	DOC 51 0000/000	Parlementair stuk van de 51e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer
QRVA	Questions et Réponses écrites	QRVA	Schriftelijke Vragen en Antwoorden
CRIV	version provisoire du Compte Rendu Intégral (couverture verte)	CRIV	voorlopige versie van het Integraal Verslag (groene kaft)
CRABV	Compte Rendu Analytique (couverture bleue)	CRABV	Beknopt Verslag (blauwe kaft)
CRIV	Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral définitif et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions ; les annexes se trouvent dans une brochure séparée (PLEN: couverture blanche; COM: couverture saumon)	CRIV	Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaalde beknopt verslag van de toespraken; de bijlagen zijn in een aparte brochure opgenomen (PLEN: witte kaft; COM: zalmkleurige kaft)
PLEN	séance plénière	PLEN	Plenum
COM	réunion de commission	COM	Commissievergadering
MOT	motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)	MOT	moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)

<i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i>	<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i>
Commandes :	Bestellingen :
Place de la Nation 2	Natieplein 2
1008 Bruxelles	1008 Brussel
Tél. : 02/ 549 81 60	Tel. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74	Fax : 02/549 82 74
www.laChambre.be	www.deKamer.be
e-mail : publications@laChambre.be	e-mail : publicaties@deKamer.be

SOMMAIRE

Excusés	1
Pétitions	1
Agenda	1
PROJETS ET PROPOSITIONS	2

Projet de loi modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers (2478/1-9) 2

- Proposition de loi modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers et la loi du 2 avril 1965 relative à la prise en charge des secours accordés par les centres publics d'aide sociale, en ce qui concerne l'établissement obligatoire des étrangers dans la commune d'inscription (705/1-3) 2

- Proposition de loi modifiant la loi du 15 décembre 1980 relative aux étrangers, en vue de réformer la procédure d'octroi du statut de réfugié et de créer un statut de protection temporaire (1097/1-2) 2

- Proposition de loi insérant un article 10ter dans la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers et complétant l'article 628 du Code judiciaire, en vue de suppléer, dans le cadre de la procédure de regroupement familial, à l'impossibilité de se procurer un acte de l'état civil (1512/1-2) 2

- Proposition de loi modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, en ce qui concerne les conditions relatives au regroupement familial (1529/1-3) 2

- Proposition de résolution relative à la mise en oeuvre accélérée de la directive 2003/86/CE du 22 septembre 2003 en vue de durcir la réglementation relative au droit au regroupement familial (1668/1-2) 2

- Proposition de loi modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers en vue du durcissement des conditions relatives au regroupement familial (1729/1-2) 2

INHOUD

Berichten van verhindering	1
Verzoekschriften	1
Agenda	1
ONTWERPEN EN VOORSTELLEN	2

Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (2478/1-9) 2

- Wetsvoorstel tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn wat betreft de verplichte vestiging van vreemdelingen in de gemeente van inschrijving (705/1-3) 2

- Wetsvoorstel tot wijziging van de vreemdelingenwet van 15 december 1980 strekkende om de procedure tot erkenning van de status van vluchteling te hervormen en een status van tijdelijke bescherming tot stand te brengen (1097/1-2) 3

- Wetsvoorstel tot invoeging van een artikel 10ter in de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en tot aanvulling van artikel 628 van het Gerechtelijk Wetboek, teneinde er in het kader van de gezinshereniging voor te zorgen dat het niet langer onmogelijk is een akte van de burgerlijke stand te verkrijgen (1512/1-2) 3

- Wetsvoorstel tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wat de voorwaarden voor gezinsvereniging betreft (1529/1-3) 3

- Voorstel van resolutie tot versnelde implementatie van richtlijn 2003/86/EG van 22 september 2003 met het oog op het verstrengen van de regelgeving inzake het recht op gezinshereniging (1668/1-2) 3

- Wetsvoorstel tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf en de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen teneinde de voorwaarden inzake gezinshereniging te verstrengen (1729/1-2) 3

- Proposition de loi modifiant la loi relative aux étrangers, concernant la procédure de reconnaissance du statut de réfugié (1756/1-2)	2	- Wetsvoorstel tot wijziging van de Vreemdelingenwet, wat betreft de procedure tot erkenning van de status van vluchteling (1756/1-2)	3
- Proposition de loi créant une commission permanente de régularisation de séjour de certaines catégories d'étrangers séjournant sur le territoire du Royaume (2338/1-2)	2	- Wetsvoorstel tot oprichting van een Vaste Commissie voor regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk (2338/1-2)	3
- Projet de loi réformant le Conseil d'État et créant un Conseil du Contentieux des Étrangers (2479/1-12)	2	- Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (2479/1-12)	3
- Proposition de loi visant à modifier l'article 71, alinéa 2, de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers (1262/1-2)	2	- Wetsvoorstel tot wijziging van artikel 71, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (1262/1-2)	3
- Proposition de loi modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers afin de confier à la Commission permanente de recours des réfugiés la compétence de connaître des recours urgents contre les décisions du Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides (1615/1-2)	2	- Wetsvoorstel tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, teneinde de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen in staat te stellen te worden aangezocht voor spoedeisende beroepen tegen de beslissingen, genomen door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (1615/1-2)	3
- Proposition de loi modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers et instaurant une Commission des étrangers afin de porter remède à l'arriéré du Conseil d'État (1685/1-2)	2	- Wetsvoorstel tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en tot oprichting van een Vreemdelingencommissie, teneinde een oplossing aan te reiken voor de achterstand bij de Raad van State (1685/1-2)	3
- Proposition de loi modifiant la loi relative aux étrangers, concernant la procédure de reconnaissance du statut de réfugié (1757/1-2)	2	- Wetsvoorstel tot wijziging van de Vreemdelingenwet, wat betreft de procedure tot erkenning van de status van vluchteling (1757/1-2)	3
<i>Discussion générale</i>	4	<i>Algemene bespreking</i>	4
<i>Orateurs: Mohammed Boukourna, Dirk Claes, rapporteur, Gerolf Annemans, président du groupe Vlaams Belang, Jacqueline Galant, Marie Nagy, Nahima Lanjri, rapporteur, Patrick Dewael, vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur, Filip De Man, Willy Corts, Stijn Bex, Francis Van den Eynde, Filip Anthuenis, Jean-Claude Maene</i>		<i>Sprekers: Mohammed Boukourna, Dirk Claes, rapporteur, Gerolf Annemans, voorzitter van de Vlaams Belang-fractie, Jacqueline Galant, Marie Nagy, Nahima Lanjri, rapporteur, Patrick Dewael, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken, Filip De Man, Willy Corts, Stijn Bex, Francis Van den Eynde, Filip Anthuenis, Jean-Claude Maene</i>	

Ce compte rendu n'a pas d'annexe.

Dit verslag heeft geen bijlage.

SÉANCE PLÉNIÈRE

PLENUMVERGADERING

du

van

MERCREDI 12 JUILLET 2006

WOENSDAG 12 JULI 2006

Matin

Voormiddag

La séance est ouverte à 10.03 heures par M. Herman De Croo, président.
De vergadering wordt geopend om 10.03 uur door de heer Herman De Croo, voorzitter.

Ministre du gouvernement fédéral présent lors de l'ouverture de la séance:
Aanwezig bij de opening van de vergadering is de minister van de federale regering:
Patrick Dewael.

Le **président**: La séance est ouverte.
De vergadering is geopend.

Excusés**Berichten van verhindering**

Hervé Hasquin, Marie-Christine Marghem, Sophie Pécriaux, pour raisons de santé / wegens ziekte.

01 Pétitions**01 Verzoekschriften**

Des pétitions sur les revendications des sans-papiers ainsi que sur l'élaboration d'un règlement légal pour les régularisations ont été introduites.

Verzoekschriften over de eisen van de mensen die illegaal in het land verblijven alsmede over een wettelijke regeling van de regularisaties werden ingediend.

Conformément à l'article 142 du Règlement de la Chambre, les pétitions sont déposées sur le bureau de la Chambre afin d'être jointes au débat sur le projet de loi réformant la procédure d'asile (n°s 2478/1 à 9).
Overeenkomstig artikel 142 van het Reglement van de Kamer worden deze verzoekschriften bij de Kamer ter tafel gelegd teneinde te worden toegevoegd bij de bespreking van het wetsontwerp betreffende de hervorming van de asielpcedure (nrs 2478/1 tot 9).

02 Agenda**02 Agenda**

Mes chers collègues, avant d'ouvrir cet important débat, je voudrais vous rappeler ce que nous avons convenu pendant la Conférence des présidents la semaine dernière et que j'ai fait confirmer en fin de séance jeudi dernier.

We hebben afgesproken dat wij het debat vandaag zouden houden over de asielproblematiek en zouden eindigen met de naamstemmingen. Er zijn immers veel artikelen. Een van de wetsontwerpen telt 243 artikelen en het andere 78 artikelen.

Het was de afspraak dat we zouden proberen te stemmen rond 16.00 uur. Wat is de reden voor deze afspraak? De Senaat en de minister hebben beslist om na de stemming in de Kamer ook tot de stemming over te gaan in de commissie in de Senaat en dit onderwerp eventueel vrijdag 14 juli in plenum te behandelen.

Dat was de afspraak die wij vorige week hadden gemaakt en waaraan ik u herinner. Ik heb deze afspraak vorige week donderdag laten bevestigen en ik meen dat de Kamer ermee akkoord gaat om de naamstemming over deze wetsontwerpen rond 16.00 uur te houden.

Je constate que tous les groupes sont représentés et qu'il y a consensus quant au déroulement de cette journée. J'en prends donc acte.

Par ailleurs, après vous avoir donné lecture du libellé de toutes les propositions qui sont inscrites à notre ordre du jour, je vous ferai une proposition concernant l'organisation de nos travaux.

Projets et propositions

Ontwerpen en voorstellen

03 **Projet de loi modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers (2478/1-9)**

- Proposition de loi modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers et la loi du 2 avril 1965 relative à la prise en charge des secours accordés par les centres publics d'aide sociale, en ce qui concerne l'établissement obligatoire des étrangers dans la commune d'inscription (705/1-3)

- Proposition de loi modifiant la loi du 15 décembre 1980 relative aux étrangers, en vue de réformer la procédure d'octroi du statut de réfugié et de créer un statut de protection temporaire (1097/1-2)

- Proposition de loi insérant un article 10ter dans la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers et complétant l'article 628 du Code judiciaire, en vue de suppléer, dans le cadre de la procédure de regroupement familial, à l'impossibilité de se procurer un acte de l'état civil (1512/1-2)

- Proposition de loi modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, en ce qui concerne les conditions relatives au regroupement familial (1529/1-3)

- Proposition de résolution relative à la mise en oeuvre accélérée de la directive 2003/86/CE du 22 septembre 2003 en vue de durcir la réglementation relative au droit au regroupement familial (1668/1-2)

- Proposition de loi modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers en vue du durcissement des conditions relatives au regroupement familial (1729/1-2)

- Proposition de loi modifiant la loi relative aux étrangers, concernant la procédure de reconnaissance du statut de réfugié (1756/1-2)

- Proposition de loi créant une commission permanente de régularisation de séjour de certaines catégories d'étrangers séjournant sur le territoire du Royaume (2338/1-2)

- Projet de loi réformant le Conseil d'État et créant un Conseil du Contentieux des Étrangers (2479/1-12)

- Proposition de loi visant à modifier l'article 71, alinéa 2, de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers (1262/1-2)

- Proposition de loi modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers afin de confier à la Commission permanente de recours des réfugiés la compétence de connaître des recours urgents contre les décisions du Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides (1615/1-2)

- Proposition de loi modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers et instaurant une Commission des étrangers afin de porter remède à l'arriéré du Conseil d'État (1685/1-2)

- Proposition de loi modifiant la loi relative aux étrangers, concernant la procédure de reconnaissance du statut de réfugié (1757/1-2)

03 **Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (2478/1-9)**

- Wetsvoorstel tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn wat betreft de verplichte vestiging van vreemdelingen in de gemeente van

inschrijving (705/1-3)

- Wetsvoorstel tot wijziging van de vreemdelingenwet van 15 december 1980 strekkende om de procedure tot erkenning van de status van vluchteling te hervormen en een status van tijdelijke bescherming tot stand te brengen (1097/1-2)
- Wetsvoorstel tot invoeging van een artikel 10ter in de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en tot aanvulling van artikel 628 van het Gerechtelijk Wetboek, teneinde er in het kader van de gezinshereniging voor te zorgen dat het niet langer onmogelijk is een akte van de burgerlijke stand te verkrijgen (1512/1-2)
- Wetsvoorstel tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wat de voorwaarden voor gezinsvereniging betreft (1529/1-3)
- Voorstel van resolutie tot versnelde implementatie van richtlijn 2003/86/EG van 22 september 2003 met het oog op het verstrengen van de regelgeving inzake het recht op gezinshereniging (1668/1-2)
- Wetsvoorstel tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf en de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen teneinde de voorwaarden inzake gezinshereniging te verstrengen (1729/1-2)
- Wetsvoorstel tot wijziging van de Vreemdelingenwet, wat betreft de procedure tot erkenning van de status van vluchteling (1756/1-2)
- Wetsvoorstel tot oprichting van een Vaste Commissie voor regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk (2338/1-2)
- Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (2479/1-12)
- Wetsvoorstel tot wijziging van artikel 71, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (1262/1-2)
- Wetsvoorstel tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, teneinde de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen in staat te stellen te worden aangezocht voor spoedeisende beroepen tegen de beslissingen, genomen door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (1615/1-2)
- Wetsvoorstel tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en tot oprichting van een Vreemdelingencommissie, teneinde een oplossing aan te reiken voor de achterstand bij de Raad van State (1685/1-2)
- Wetsvoorstel tot wijziging van de Vreemdelingenwet, wat betreft de procedure tot erkenning van de status van vluchteling (1757/1-2)

Propositions déposées par:

Voorstellen ingediend door:

- 705: Patrick De Groot
- 1097: Joseph Arens, Joëlle Milquet, Melchior Wathelet
- 1262: Mohammed Boukourna, Yvan Mayeur, Karine Lalieux
- 1512: Yvan Mayeur, Sophie Pécriaux, Mohammed Boukourna, André Frédéric, Valérie Déom
- 1529: Gerolf Annemans, Koen Bultinck, Filip De Man, Guy D'haeseleer, Hagen Goyvaerts, Jan Mortelmans, Bert Schoofs, Guido Tastenhoye, Francis Van den Eynde
- 1615: Philippe Monfils
- 1668: Ludo Van Campenhout, Guido De Padt, Filip Anthuenis
- 1685: Marie Nagy, Joseph Arens
- 1729: Guido De Padt, Filip Anthuenis, Ludo Van Campenhout
- 1756: Dirk Claes, Nahima Lanjri, Katrien Schryvers
- 1757: Dirk Claes, Nahima Lanjri, Katrien Schryvers
- 2338: Thierry Giet, Talbia Belhouari, Marie-Claire Lambert, Yvan Mayeur, Mohammed Boukourna, Jean-Claude Maene

Je vous propose de consacrer une seule discussion à ces projets de loi et propositions. (*Assentiment*)

Ik stel u voor één enkele bespreking aan deze wetsontwerpen en voorstellen te wijden. (*Instemming*)

Ik vraag u de algemene bespreking van deze twee ontwerpen en de belendende voorstellen, zijnde aan de ene kant het wetsontwerp 2478/9 – c'est-à-dire le texte corrigé par la commission de l'Intérieur du projet de loi qui modifie la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers – en aan de andere kant het wetsontwerp 2479/12 – tekst aangenomen door de commissie van Binnenlandse Zaken inzake de hervorming van de Raad van State en de oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen – samen te voegen.

De datum van aanneming van deze twee teksten is 4 juli 2006.

Monsieur le vice-premier ministre, il est évident que je traiterai séparément la discussion des articles.

De artikelsgewijze bespreking schuift echter zodanig in elkaar dat ik, indien de Kamer akkoord gaat, een globale, algemene bespreking zou laten houden, voorafgegaan door de rapportering over beide materies.

Geen bezwaar? (*Nee*)
Aldus zal geschieden.

Pas d'observation? (*Oui*)
Il en sera ainsi.

Ik zal dus nu beide materies in de algemene bespreking laten behandelen. Daarna zal ik in de loop van de namiddag de artikelsgewijze bespreking apart behandelen, zoals de Grondwet mij dat vraagt te doen en het Reglement het mij oplegt.

Discussion générale ***Algemene bespreking***

La discussion générale est ouverte.
De algemene bespreking is geopend.

J'en viens aux rapporteurs. Ik heb u laten verwittigen vroeg in de voormiddag, tenzij het niet te vroeg was. Ik heb de heer Boukourna en de heer Dirk Claes voor het eerste ontwerp: de wet tot wijziging van de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Ensuite, j'ai comme rapporteurs Mme Galant en mevrouw Lanjri voor het tweede ontwerp.

Ik weet niet hoe jullie hebben afgesproken.

Monsieur Boukourna, vous avez convenu de présenter brièvement votre rapport oral. Le rapport est bien fait, il est détaillé. Vous êtes-vous partagé le rapport avec M. Claes?

Hoe zult u dat doen? De heer Claes zal zijn verslag uitbrengen? Pour le deuxième projet heb ik mevrouw Lanjri en Mme Galant. Hoe zit dat? Mevrouw Lanjri, u brengt een stuk van het rapport, u heeft afgesproken met mevrouw Galant?

Monsieur Boukourna, présentez-vous une partie du rapport? Qu'avez-vous convenu avec M. Claes?

03.01 **Mohammed Boukourna** (PS): Nous nous partageons le travail.

De **voorzitter**: Goed, ik ga nu het verslag laten geven door de heer Dirk Claes, verslaggever van – wat ik zou noemen – chronologisch gezien het eerste ontwerp: nr. 2478. Na de heer Claes laat ik mevrouw Lanjri haar verslag brengen over het ontwerp nr. 2479. Gaat de Kamer akkoord? (*Instemming*)

Si M. Boukourna ou Mme Galant veulent intervenir, pour moi, c'est égal. Nous mènerons une seule discussion générale. Si M. le vice-premier ministre veut intervenir à un moment donné pour répliquer à des interventions, il peut le faire sans aucun problème. J'aime bien un dialogue entre la Chambre et le gouvernement.

Gaat iedereen akkoord? Om 16.30 uur proberen we af te ronden met de stemming.

03.02 Dirk Claes, rapporteur: Mijnheer de voorzitter, geachte heer minister, geachte collega's, de bespreking van die twee wetsontwerpen in de commissie voor de Binnenlandse Zaken is natuurlijk lang geweest. Toch zal ik proberen om een niet al te lange, goede samenvatting te geven van de besprekingen die gevoerd werden.

Samen met de collega van de PS hebben we afgesproken dat ik vooral het gedeelte behandel van de sociale organisaties, die ook in de hoorzittingen aan bod zijn gekomen. De heer Boukourna zal vooral de uiteenzettingen van de minister weergeven.

De commissie voor de Binnenlandse Zaken hield eraan om bij de bespreking van de voorliggende wetsontwerpen hoorzittingen te organiseren, waarbij de diverse instanties en verenigingen hun visie over de onderliggende problematiek konden bekendmaken.

In eerste instantie werden een aantal sociale organisaties gehoord.

Vooreerst de Liga voor de Mensenrechten. De Liga wijst erop dat zolang er geen consensus is rond een absolute vrijheid in verkeer van personen, de migratiestroom moet worden aangestuurd, maar dat daarbij de rechten van de reeds kwetsbare mensen niet eindeloos ter discussie gesteld mogen worden. De maatregelen die destijds door minister Vande Lanotte werden genomen, met name het ontnemen van de sociale steun aan illegaal in het land verblijvende vreemdelingen, hebben, zoals nu blijkt uit de vele kerkbezettingen, niet hun verhoopte doel gehad. De Liga betreurt dan ook dat het ontwerp geen maatregelen inhoudt aangaande de regularisatie van die groep mensen.

Het beleid dat de regering voert, staat volgens de Liga haaks op de noodzaak die zich in dit dossier aandient. Destijds werd door minister Duquesne immers een driepijlerbeleid vooropgesteld: ten eerste, de effectieve uitvoering van de bevelen om het grondgebied te verlaten; ten tweede, de herziening van de procedure voor de erkenning van de vluchtelingen; ten derde, een eenmalige regularisatieoperatie.

Enkel dat derde punt werd door de wet van 1999 uitgevoerd, terwijl pas nu, zes jaar later, een vereenvoudiging van de procedure aan het Parlement wordt voorgesteld.

Terwijl Vreemdelingenzaken nu een tweedelige rol te spelen heeft, als controleorgaan bij de procedure tot erkenning en als humanitair orgaan bij de regularisatie, wat het ongenoegen bij de dienst voor een stuk verklaart, zal dat in de toekomst niet meer het geval zijn. Dat deel van het ontwerp is voor de liga alvast een stap in de goede richting.

De liga waarschuwt echter dat het streven naar efficiëntie niet ten koste van de menselijkheid mag gaan. Zij wijst voorts op twee belangrijke aspecten van de voorgestelde hervorming, met name de minimale omzetting van de Europese richtlijnen, die soms zelfs als voorwendsel worden gebruikt om de regeling voor bepaalde aspecten van het vreemdelingenrecht strenger te maken. Zij wijst ook op een laag beschermingsniveau ten opzichte van bepaalde grondrechten, die zijn verankerd in de Grondwet of in het Europees Verdrag voor de

03.02 Dirk Claes, rapporteur : La commission de l'Intérieur a recueilli l'avis d'organisations sociales et d'experts sur ces projets.

La Ligue des droits de l'homme estime que tant que la libre circulation des personnes n'est pas absolue, on peut agir sur l'afflux de réfugiés, sans pour autant que les droits de personnes fragilisées puissent être éternellement remis en question.

La suppression de l'aide sociale aux illégaux n'a guère produit d'effets: les nombreuses occupations d'églises en témoignent. La Ligue regrette dès lors que le projet ne prévoie rien en vue de la régularisation de ce groupe. L'opération de régularisation unique est le seul volet de la politique de l'ancien ministre, M. Duquesne, qui ait été mis en œuvre et la procédure de reconnaissance n'est simplifiée qu'aujourd'hui.

En revanche, la Ligue juge positif que l'Office des étrangers ne soit plus chargé du contrôle de la procédure et de l'aide humanitaire aux réfugiés.

La ligue met en garde: à ses yeux, le projet constitue une transposition minimaliste des directives européennes en la matière, avec pour conséquence une moins bonne protection des droits fondamentaux généraux. Par ailleurs, le futur Conseil du Contentieux des Étrangers (CCE) offrira moins de possibilités sur le plan de la procédure que le Conseil d'État. Enfin, la Ligue regrette que le recours auprès du CCE dans les dossiers qui ne concernent pas la demande d'asile ne soit pas suspensif.

Rechten van de Mens, zoals het recht op eerbiediging van privé- en gezinsleven.

Zij wijst vervolgens op de rol en de werking van de nieuw op te richten Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Dat administratief rechtscollege krijgt weliswaar volle rechtsmacht, maar de procedurele waarborgen zijn een achteruitgang in vergelijking met de huidige regeling bij de Raad van State. Zo worden de procedurestukken beperkt tot een enkele inleidende rechtsvordering. De rechter heeft geen onderzoeksbevoegdheid en wordt geacht zijn uitspraak te baseren op het dossier dat door het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen is aangelegd.

In niet-asielzaken zal eveneens bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in beroep kunnen worden gegaan. De Liga wijst erop dat het beroep niet opschortend is ten opzichte van eerder genomen beslissingen, wat dan weer strijdig zou kunnen zijn met artikel 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, confer het Conka-arrest.

Mijnheer Annemans, de tweede uiteenzetting was van professor dr. Marie-Claire Foblets.

03.03 Gerolf Annemans (Vlaams Belang): (...).

03.04 Dirk Claes (CD&V): Dat zal een tijdje duren. Wij hebben er in de commissie ook tijd aan besteed. Wij vinden dat de plenaire vergadering dan ook recht heeft op een kleine samenvatting.

Professor Foblets wijst erop dat de omzetting van de Europese richtlijn niet volledig is en dat een nieuw ontwerp reeds in voorbereiding is, met name om onze wetgeving conform de richtlijnen "Vrij verkeer van Europese burgers" en "Langdurig ingezetenen" te maken.

De vele wijzigingen aan de wet hebben bovendien tot gevolg dat de tekst ondertussen vrijwel onleesbaar is geworden, bijvoorbeeld door de vele subnummeringen en de terminologische incoherenties die in de tekst voorkomen. De professor raadt dan ook aan om bij een volgende wijziging van de gelegenheid gebruik te maken om met een gecoördineerde versie van de Vreemdelingenwet de tekst opnieuw leesbaarder te maken.

Met betrekking tot het ontwerp wees professor Foblets op de vele gevallen waarin de discretionaire bevoegdheid van de minister van toepassing is en op de rechtsonzekerheid die daardoor wordt gecreëerd. Een oplossing zou er volgens de professor in kunnen bestaan om de Commissie van Advies voor Vreemdelingen bij de beslissingen een grotere rol te laten spelen en door de beslissingen een niet-bindend advies te laten verschaffen.

De voordelen daarvan zijn ten eerste, de samenstelling van de Commissie; ten tweede, de persoonlijke verschijning van de vreemdeling; ten derde, het uitbouwen van de jurisprudentie en ten vierde, een grotere doorzichtigheid in het ontwikkelen van criteria; ten vijfde, de minister of zijn gemachtigde dient daarenboven zijn beslissing te motiveren bij afwijking van het advies.

03.04 Dirk Claes (CD&V): Le Professeur Foblets, de la KULeuven, relève que la transposition de la directive européenne est incomplète et que de nombreuses subdivisions ainsi que le recours à une terminologie incohérente rendent le projet illisible.

Le ministre possède, dans de nombreux cas, un pouvoir discrétionnaire de nature, aux yeux du Professeur Foblets, à générer l'insécurité. Un avis non contraignant de la Commission des Étrangers pourrait constituer une solution au problème et comporterait de nombreux autres avantages.

Le projet déroge à maints égards à la directive européenne relative au regroupement familial. La période de contrôle de cinq ans a été ramenée à trois ans, les possibilités de participation offertes aux nouveaux arrivants n'y sont pas inscrites et certaines mesures de soutien n'y figurent que partiellement. La possibilité de demander, depuis la Belgique, une autorisation de séjour en vue du

Wat de omzetting van de richtlijn "Gezinshereniging" betreft, biedt de richtlijn de mogelijkheid om de zogenoemde periode van afhankelijke verblijfstitel tot vijf jaar uit te breiden. Dat moet de administratie toelaten op afdoende wijze te controleren of er geen misbruik in het spel is. Het voorliggende ontwerp beperkt voornoemde periode echter tot een periode van slechts drie jaar.

Tegelijk voorziet de richtlijn in een kans aan de lidstaten om de nieuwkomers effectieve participatiekansen te bieden. De professor wijst erop dat voornoemde mogelijkheid in de huidige ontwerpen nergens terugkomt.

Daarnaast voorziet het ontwerp wel in de verplichting van aangepaste huisvesting en ziektekostenverzekering. De verplichting tot voldoende bestaansmiddelen speelt evenwel slechts in bepaalde gevallen, terwijl de richtlijn daartoe wel de mogelijkheid biedt.

Een ander punt dat niet in het ontwerp voorkomt, maar wel degelijk een onderdeel van de richtlijn uitmaakt, is de mogelijkheid om de verblijfsvergunning voor gezinshereniging vanuit België aan te vragen.

In het voorliggend ontwerp blijft dit een uitzondering, wat volgens de professor eveneens een gemiste kans is. De controle is immers gemakkelijker mogelijk vanuit België uit te voeren.

Met betrekking tot de asielprocedure uitte professor Foblets in het bijzonder vragen bij de opname van de ontvankelijkheidscriteria vervat in artikel 52 van de Vreemdelingenwet en de mogelijkheid van de minister om tussen te komen bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen.

Daarnaast merkte de professor op dat de procedure voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wordt herleid tot een administratief cassatieberoep. In het kader van de asielprocedure betekent dit onder meer het ontbreken van een eigen onderzoeksbevoegdheid, tot daar professor Marie-Claire Foblets.

De derde sociale organisatie is het Forum Asiel en Migraties. Het Forum legt tijdens de hoorzittingen de nadruk op de regularisatie van vreemdelingen en wijst erop dat deze regularisaties vandaag zeer verscheiden gebeuren, soms voor een beperkte duur, na een lange procedure zonder criteria en door een overspoelde en niet te bereiken administratie.

Een beroep tegen een negatieve beslissing is mogelijk bij de Raad van State die op zijn beurt te kampen heeft met een enorme achterstand zodat een uitspraak pas na twee jaar komt. Volgens het Forum geldt ook dezelfde onduidelijkheid voor mensen zonder papieren. Het Forum Asiel en Migraties vraagt dan ook het inschrijven van een regularisatiemogelijkheid in de wet van 15 december 1980 en kan zich niet vinden in het voorgestelde artikel 9bis van het ontwerp.

Daarnaast kan de discretionaire bevoegdheid van de minister nog steeds blijven bestaan. Het FAM stelt de volgende zes criteria voor regularisatie voor: ten eerste, bij een te lange procedure; ten tweede, in geval van ernstige ziekte; ten derde, bij materieel onmogelijke terugkeer; ten vierde, bij duurzame bindingen of beklemmende situaties; ten vijfde, voor de niet-begeleide minderjarigen en ten slotte

regroupement familial n'y a pas davantage été insérée.

Le professeur Foblets a par ailleurs posé des questions concernant l'inscription des critères de recevabilité et les interventions éventuelles du ministre auprès du Commissariat général aux réfugiés.

Le Forum Asile et Migration met en garde contre l'inconséquence qui préside aujourd'hui aux régularisations, avec une possibilité de recours devant un Conseil d'État surchargé. Les sans-papiers aussi pâtissent de l'incertitude inhérente à la situation actuelle. L'organisation juge dès lors inadéquat l'actuel article 9bis et demande l'inscription des critères de régularisation dans la loi du 15 décembre 1980. Ces critères doivent par ailleurs être adaptés et élargis.

Le Forum demande également la mise en place d'une procédure adaptée dans le cadre de laquelle, en cas de doute, la Commission consultative des étrangers rendrait des avis au ministre qui devrait ensuite prendre une décision motivée. Enfin, le Forum demande avec insistance qu'une solution soit trouvée pour résoudre les actuels dossiers à problèmes.

L'organisation "Coordination et Initiatives pour et avec les Réfugiés et Étrangers" (CIRE) réitère la critique sur la procédure d'asile et désire que le retard soit résorbé. De l'avis du CIRE, les mesures tendant à éviter les abus dans le cadre de la procédure d'asile mettent les impératifs de protection en péril. La suppression de la phase de recevabilité constitue dès lors une bonne chose. Un demandeur d'asile ne peut perdre sa protection sur la base de motifs formels.

Vluchtelingenwerk Vlaanderen se réjouit de la disparition de certains points noirs mais reste néanmoins

voor personen aan wie een arbeidskaart B of beroepskaart werd toegestaan of die daarvan werden vrijgesteld.

Inzake de regularisatie stelt het Forum ook een aangepaste procedure voor waarbij de dienst Vreemdelingenzaken de dossiers behandelt en bij twijfel naar de Commissie van advies voor vreemdelingen doorverwijst. De commissie kan dan de aanvrager horen en positief of negatief advies uitbrengen aan de minister. De minister neemt vervolgens een gemotiveerde beslissing waartegen beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen mogelijk is.

Ten slotte vraagt het Forum een oplossing voor de bestaande probleem dossiers door een ambtshalve regularisatie van de dossiers die reeds drie jaar in behandeling zijn via de procedure van artikel 9, 3e lid.

Ten vierde, over het CIRE (Coordination et Initiatives pour et avec les Réfugiés et Étrangers). Het CIRE herhaalt de kritieken op de asielpcedure en stelt dat het er niet alleen op aankomt voor de toekomst een procedure uit te werken die werkelijk aan de geformuleerde kritiek tegemoetkomt, maar ook de waardige en humane maatregelen te treffen om de achterstand weg te werken. Wat dat betreft wordt het dossier-asiel nog in hoofdzaak gezien en behandeld in termen van het bestrijden van misbruiken.

CIRE meent dan ook dat andere maatregelen die worden ingegeven door het oogmerk de misbruiken te bestrijden, zoals bijvoorbeeld beperkingen tot de toegang tot de procedure met talrijke gevallen waarin tot opsluiting wordt overgegaan, de hoofdzakelijk schriftelijke procedure en de inkorting van de beroepstermijnen, dreigen te primeren op de beschermingsvereiste, zodat een asielzoeker zijn kansen ziet slinken dat hij de gelegenheid zou krijgen om in de loop van een rechtvaardige en doeltreffende procedure naar voren te brengen wat zijn angsten zijn. De afschaffing van de ontvankelijkheidsfase is in dat opzicht een goede zaak. Een asielaanvraag mag volgens het CIRE niet op grond van een formeel motief worden verworpen. Zij mag alleen worden verworpen indien de betrokkene geen bescherming behoeft, dan wel die bescherming elders kan krijgen.

De vijfde sociale organisatie was Vluchtelingenwerk Vlaanderen. Die organisatie is tevreden dat door de ontwerpen een aantal aloude knelpunten worden opgelost, maar wil toch ook haar bezorgdheid uiten met betrekking tot een aantal keuzes die werden gemaakt.

Ten eerste, de afschaffing van de ontvankelijkheidsfase, maar tegelijk het behoud van de ontvankelijkheidscriteria, waardoor een aanvraag toch nog altijd op louter formalistische gronden kan worden geweigerd. Vreemdelingenwerk Vlaanderen wijst in verband daarmee naar de nog op te zetten Europese richtlijn die de lidstaten verplicht om bij elke aanvraag inhoudelijk te oordelen over het dossier.

Ten tweede, de rol van de dienst Vreemdelingenzaken die uit de procedure werd gehaald, maar wel moet oordelen over nieuwe elementen bij herhaalde asielaanvraag.

Ten derde, de volheid van rechtsmacht van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen die in belangrijke mate wordt ingeperkt bij

préoccupé par trois éléments : le refus sur la base de motifs formels est maintenu, ce qui ne concorde pas avec la directive européenne en la matière ; l'Office des étrangers reste compétent pour les nouveaux éléments apparaissant dans le dossier ; le pouvoir juridictionnel du Conseil du Contentieux des Étrangers est limité.

Médecins sans frontières (MSF) insiste sur la nécessité de protéger les personnes gravement malades qui ressortissent à cette loi. Il convient de tenir compte des personnes qui ne peuvent obtenir ou avoir accès à un traitement spécifique dans le pays d'origine. La procédure n'est pas adaptée à des situations d'urgence médicale. Des questions se posent notamment quant à l'indépendance du médecin-fonctionnaire. Médecins sans frontières estime que le projet constitue une transposition de la situation actuelle qui n'offre pourtant aucune garantie quant à une protection efficace.

Le professeur Etienne Vermeersch se réjouit du raccourcissement radical de la durée de la procédure et de l'ancrage légal du statut de protection subsidiaire. En revanche, le recours à une liste exhaustive de critères de régularisation ne constitue peut-être pas une formule adéquate, si l'on tient compte de situations de détresse imprévisibles. En outre, une telle liste entraîne un effet d'aspiration.

Il convient, d'autre part, de tenir compte des principes de sécurité juridique et de bonne administration. À propos de l'enfermement d'étrangers, le professeur fait référence aux recommandations figurant dans le rapport final de la commission qui porte son nom.

Le comité d'action HOP se rallie dans une large mesure aux

het in aanmerking nemen van nieuwe elementen door de rechter, en het gebrek aan eigen onderzoeksbevoegdheid.

Dan komen we bij de zesde organisatie: Artsen zonder Grenzen. De vertegenwoordiger van Artsen zonder Grenzen wenst bijzondere aandacht te besteden aan de situatie van ernstig zieke personen waarop deze wet van toepassing is. Vaak komen bij de organisatie mensen terecht die, ondanks hun aandoeningen, alsnog bevel krijgen het grondgebied te verlaten. Wat dat betreft moet er op worden gewezen dat het sturen van een zieke persoon naar een land waarin hij concreet geen toegang zou hebben tot de zorg die zijn situatie vereist, een onmenselijke behandeling zou vormen en dus een toelatingsvereiste onder de toepassing van de subsidiaire bescherming.

Met 'passende behandeling' moet bij de beoordeling van de dossiers zowel rekening worden gehouden met de beschikbaarheid als met de toegankelijkheid van de behandeling. Vooral de toegankelijkheid is vaak een struikelblok, meent Artsen zonder Grenzen, aangezien er zich in dat geval financieel en geografisch problemen kunnen stellen. Volledige, actuele, nauwkeurige en onpartijdige informatie over het land van herkomst zal dus moeten worden ingewonnen.

Voorts duidt de vertegenwoordiger van Artsen zonder Grenzen aan dat de procedure voor de asielinstanties niet aangepast is voor dringende medische gevallen. In dit kader verwijst de spreker onder meer naar de vragen die kunnen gesteld worden inzake de onafhankelijkheid van de ambtenaar-geneesheer die over de dossiers advies moet uitbrengen. De spreker besluit door te stellen dat de voorliggende tekst de omzetting is van het systeem zoals het vandaag werkt, maar dat het niet de nodige garanties bevat om te komen tot een bescherming, die naam waardig.

Ten zevende, professor Vermeersch. De professor stelt dat de ontwerpen voor een groot stuk voldoen aan de aanbevelingen die door de commissie-Vermeersch werden gedaan, in het bijzonder een drastische inkorting van de duur van de procedure. Ook de verankering van de subsidiaire bescherming in de wet vindt de professor een goede zaak. Met betrekking tot het inschrijven van de regularisatiecriteria in de wet argumenteert de professor dat dit om tweeërlei reden een verkeerde keuze zou zijn. Ten eerste, een exhaustieve lijst met criteria zou tot gevolg hebben dat noodsituaties waarin niet exact wordt voorzien, niet op humanitaire wijze zouden kunnen opgelost worden. Elke lijst van criteria zou automatisch een aanzuigeffect creëren. Mensen zouden immers, terecht of ten onrechte, aanvoeren aan deze criteria te voldoen. Daartegenover staan echter de principes van rechtszekerheid en van goed bestuur. In het kader van de opsluiting van vreemdelingen verwijst de professor terug naar de aanbevelingen van het eindrapport van de commissie-Vermeersch. De maximumperiodes van opsluiting mogen geen betrekking hebben op de verdragingen die exclusief het gevolg zijn van het feit dat betrokkene zich zo sterk verzet dat een verwijdering onmogelijk wordt gemaakt.

Ten achtste, Jan De Volder, woordvoerder van de HOP-actie. De HOP-actie vraagt een oplossing voor de situatie van mensen die uitgedruceerd zijn en mensen zonder papieren die lang op het grondgebied verblijven en van wie velen momenteel actie voeren in

principes initiaux du projet mais se demande ce qu'il va advenir des personnes actuellement en séjour illégal en Belgique. La formule actuelle de régularisation se heurte à une grande incompréhension. Pour HOP, la régularisation doit être possible, qu'il s'agisse des demandeurs en cours de procédure depuis longtemps ou de ceux qui ne le sont plus, ou encore de ceux qui, sans jamais avoir engagé de procédure, sont déjà intégrés dans la société.

Le *Vlaams Minderhedencentrum* se félicite de l'inscription dans la loi de certaines possibilités en matière de droit de séjour, même si le projet ne se traduit pas directement par une amélioration de la situation juridique des ressortissants étrangers. Il n'y a toujours ni simplification ni harmonisation des statuts de séjour, notamment dans le cadre du regroupement familial. Les règles du regroupement sont renforcées mais il faut éviter les atteintes arbitraires à la vie de famille au nom de la répression d'abus. L'association attire l'attention sur le cadre légal relatif au contrôle du mariage, en droit tant civil que pénal et administratif, mais souligne l'absence de toute coordination entre ces différents aspects. De plus, certains accords bilatéraux sont en contradiction avec les conditions légales qui régissent le regroupement familial.

Selon le *Minderhedencentrum*, le Conseil du Contentieux des Étrangers à créer équivaudra à une sorte de "Conseil d'État pour les étrangers" qui, en dehors des recours relatifs au droit d'asile, n'interviendra que comme juge d'annulation, sans véritable pouvoir de juridiction ni d'investigation. Le recours en annulation devant le Conseil du Contentieux n'implique aucun nouveau jugement sur le fond et constitue une procédure strictement écrite. C'est surtout

heel het land. In grote mate kan de actie zich akkoord verklaren met de uitgangspunten van het ontwerp zoals een snellere procedure en het invoeren van een beschermingsstatuut, het tegengaan van nutteloze procedures en een daadwerkelijk uitwijksbeleid. Finaal stelt zich het probleem wat te doen met degenen die zich nu illegaal op het grondgebied bevinden. De huidige manier van regularisatie stuit op heel veel onbegrip, precies door de onduidelijkheid rond de toepassing ervan, zo stelt de heer De Volder van HOP. Voor zijn organisatie moet regularisatie kunnen voor mensen die lang in een procedure zijn, ook bij de Raad van State, en voor degenen die niet meer in een procedure zijn of dat nooit waren, maar wel duidelijk ingeburgerd zijn. Langdurig verblijf, taalkennis, schoolgaande kinderen, arbeidsbereidheid kunnen daarbij doorslaggevende factoren zijn.

De negende organisatie is het Vlaams Minderhedencentrum. Het Vlaams Minderhedencentrum vraagt aandacht voor enkele punten in het ontwerp. In de eerste plaats is het volgens het Centrum een stap voorwaarts dat bepaalde mogelijkheden zoals verblijfsrechten die voorheen via een rondzendbrief geregeld waren, nu een wettelijke verankering krijgen. Anderzijds is met betrekking tot de rechtspositie van de vreemdeling het ontwerp niet meteen een verbetering. Nog steeds wordt geen vereenvoudiging of harmonisering van verblijfsstatuten doorgevoerd, bijvoorbeeld in het kader van de gezinshereniging. Op het vlak van die gezinshereniging stelt het Centrum in het ontwerp een duidelijke verstrenging vast. Vermeden moet worden dat in naam van de strijd tegen misbruiken willekeurige inbreuken op het gezinsleven gepleegd worden. In dat verband verwijst het Centrum naar de uitgebreide mogelijkheden ter controle van het huwelijk of de adoptie en eventuele misbruiken.

Verder nog stelt het Centrum dat binnen het wettelijk kader de controle op het huwelijk reeds in verschillende delen van het recht is geregeld. Er is immers het burgerlijk recht, sinds kort ook het strafrecht en nu het administratief recht. Het Vlaams Minderhedencentrum benadrukt echter dat er geen enkele coördinatie is tussen deze verschillende instanties, wat de rechtszekerheid, de beleidscoherentie en de transparantie van het recht niet ten goede komt.

Verder wijst het Centrum ook op het bestaan van een aantal bilaterale verdragen die de voorwaarden die in de wet worden ingeschreven inzake de gezinshereniging, zoals de huisvestingsverplichting en dergelijke, eigenlijk ondergraven.

De creatie van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zou een positieve maatregel geweest zijn, ware het niet dat de Raad een soort aparte Raad van State voor vreemdelingen is geworden, die buiten het asielberoep alleen als annulatierechter oordeelt over substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven vormvereisten, machtsoverschrijding en machtsafwending. Verder heeft de Raad geen volle rechtsmacht en heeft ze geen onderzoeksbevoegdheid. Het annulatieberoep houdt tevens geen nieuw oordeel ten gronde in en het is een strikt schriftelijke procedure. Het Vlaams Minderhedencentrum hield eraan om vooral inzake de gezinsherenigingen – een schending van het artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens – te wijzen op de problematische situatie die hierdoor kan ontstaan.

dans le domaine des regroupements familiaux qu'une violation de l'article 8 de la Convention européenne des droits de l'homme (CEDH) peut générer des problèmes. De plus, rien n'est encore prévu pour les mineurs non accompagnés, il n'existe toujours pas de statut de séjour pour les apatrides reconnus et le problème des régularisations n'est pas résolu. Enfin, le Minderhedencentrum demande qu'après la modification de la loi, le personnel des services concernés bénéficie d'un meilleur appui et d'une formation plus appropriée.

Les trois grandes organisations syndicales ont également participé aux auditions. La CSC avait été étroitement associée à la campagne de régularisation de 2000, qui se fondait sur les critères d'un séjour de longue durée et de liens durables avec notre pays. Certaines personnes établissent cependant rapidement des liens durables, contrairement à d'autres qui séjournent depuis longtemps dans notre pays et n'ont pas encore mis en place de tels liens. Étant donné le manque de transparence ainsi que le caractère arbitraire des procédures actuelles de régularisation, la CSC demande que soient fixés des critères permanents dont l'application serait assurée par une commission. La CSC plaide pour un statut de séjour supplémentaire prenant en compte le critère des liens durables, et qui serait distinct des autres formes de séjour et des procédures qui s'y rapportent. Lors de l'évaluation, il convient de tenir compte d'éventuels liens familiaux du demandeur en Belgique, de sa situation personnelle, de son parcours en Belgique, de la durée de son séjour et de sa connaissance des langues nationales. Ces liens durables ne doivent cependant pas être considérés comme des éléments résiduels quand il s'agit par

Bovendien stelt het Centrum blijvende lacunes vast die geen oplossing vinden in het ontwerp. Het Centrum betreurt dat in het ontwerp geen regeling is getroffen voor de niet-begeleide minderjarigen en het verblijfsstatuut voor erkende staatlozen. Ook het regularisatieprobleem blijft onaangeroerd. Tot slot vraagt het Vlaams Minderhedencentrum meer ondersteuning en vorming voor de diensten die met deze problematiek geconfronteerd worden, in het bijzonder na de belangrijke en talrijke wijzigingen die door de voorliggende ontwerpen worden doorgevoerd.

Ten tiende, de vertegenwoordigingen van de vakverenigingen. De commissie hoorde tijdens de hoorzittingen eveneens de vertegenwoordigers van drie grote vakverenigingen, zijnde ACV, ABVV en het ACLVB.

De vertegenwoordiger van het ACV sneed de problematiek van de regularisaties aan. De vakverenigingen waren immers nauw betrokken bij de vorige regularisatiecampagne van 1999-2000. Een van de criteria die toen werd gehanteerd, was het langdurig verblijf – vijf of zes jaar – en de ontwikkeling van duurzame banden met ons land. De ervaring van toen leerde ons dat sommige mensen reeds na zeer korte tijd duurzame bindingen ontwikkelden, terwijl anderen niettegenstaande een lang verblijf, dit niet hadden. De ondoorzichtigheid en de sfeer van willekeur bij de regularisatie, zoals die vandaag bestaat, is voor de organisatie problematisch. De vakvereniging stelt dan ook dat er nood is aan permanente criteria die worden toegepast door een commissie.

De voorliggende ontwerpen behelzen inderdaad de regeling van een aantal verblijfsstatuten, maar geen van deze zijn van toepassing op de gevallen die destijds ook door de regularisatiecommissie werden behandeld. Het ACV-verbond Brussel pleit dus voor een bijkomende verblijfsstatus wegens duurzame banden die losstaat van de andere verblijfsvormen en de daaraan gekoppelde procedures. Bij de beoordeling moet volgens de organisatie rekening worden gehouden met de volgende aspecten:

Ten eerste, eventuele familiebanden van de aanvrager met België. Ten tweede, de persoonlijke situatie van de aanvrager, zoals leeftijd, sociaal netwerk, beroepsbekwaamheden hier en in het land van herkomst. Ten derde, zijn parcours in België: jobs, actief in het verenigingsleven, betalen van socialezekerheidsbijdragen. Ten vierde, de duur van zijn verblijf in België en zijn kennis van de landstaal.

Toch mag het criterium duurzame banden niet als residuaire groep beschouwd worden voor het regelen van aspecten die op een andere wettelijke basis hadden moeten worden geregeld, bijvoorbeeld economische migratie en criteria voor de toekenning en vernieuwing van arbeidsvergunningen.

De spreker van het ABVV verklaart dat hij zich kan scharen achter de wijzigingen die inzake de asielprocedure worden doorgevoerd. Daarnaast mogen wij echter niet blind zijn voor de problemen die voor de duizenden sans-papiers in ons land rijzen. In vele gevallen worden zij van elk recht verstoken, zoals bij misbruiken tegen de arbeidswetgeving of bij huisjesmelkerij. Door hun onzekere positie zijn zij ook bevreesd om de misbruiken aan de kaak te stellen.

exemple de régler des dossiers de migration économique et de permis de travail, ces derniers devant se fonder sur une autre base légale.

La FGTB consent aux modifications apportées à la procédure d'asile tout en demandant qu'on accorde une attention accrue aux milliers de sans-papiers toujours dépourvus de droits et victimes d'abus. Leur situation précaire ne leur permet pas de dénoncer ces abus. La FGTB plaide pour une forme permanente de régularisation fondée sur une commission de régularisation impartiale, indépendante et permanente.

La CGSLB reconnaît l'importance de ces projets de loi et souligne particulièrement l'intérêt de créer une juridiction administrative pour les questions relatives aux étrangers. La CGSLB demande de plus qu'on renforce la lutte contre les pourvoyeurs de main-d'œuvre et la traite des êtres humains et qu'on se dirige vers une approche européenne du problème.

L'UDEP (Union pour la Défense des Sans-papiers) ne s'explique pas que, dans notre pays, des personnes puissent être régularisées et d'autre pas alors que leurs situations sont absolument identiques. Pareil arbitraire va à l'encontre des principes démocratiques à l'honneur en Belgique. Si les demandeurs d'asile déboutés sont nombreux, les clandestins qui n'ont jamais osé entamer une procédure le sont plus encore. L'UDEP estime que toute forme de régularisation doit également tenir compte de ces clandestins. Elle propose une modification de la loi du 15 décembre 1980 sur la base des cinq critères connus. En effet, le projet de loi ne tient pas compte des critères fondés sur la situation réelle de nombreuses personnes aujourd'hui.

Ook zijn organisatie pleit dus voor een permanente vorm van regularisatie door een onpartijdige, onafhankelijke en permanente regularisatiecommissie.

De spreker van het ACLVB stelt dat ook zijn organisatie het belang van de voorliggende ontwerpen erkent, in het bijzonder het belang van de oprichting van een administratief rechtscollege dat specifiek vreemdelingenzaken zou behandelen, van de ontlasting van de Raad van State en van de maatregelen ter voorkoming van het abusievelijk gebruik van beroepsmogelijkheden.

Tevens vraagt zijn organisatie aandacht voor de strijd tegen koppelbazen en tegen de netwerken van mensenhandelaars, waarbij een Europese aanpak van het probleem van het allergrootste belang is.

Ten elfde, UDEP, de vertegenwoordigers van mensen zonder papieren, bracht de getuigenissen van de duizenden mensen die zich in ons land bevinden en die onder en met ons leven. Voor hen is het onbegrijpelijk dat vandaag sommige mensen wel kunnen worden geregulariseerd, terwijl anderen in precies dezelfde omstandigheden dat niet kunnen. Volgens UDEP is dat een bewijs dat willekeur een belangrijke factor is, een factor die niet strookt met de democratisch principes waarvoor ons land staat.

Behalve de uitgeprocedeerden zijn er in ons land ook heel veel clandestiene vreemdelingen, getuigen de vertegenwoordigers van UDEP. Zij hebben het nooit aangedurfd een procedure aan te vragen. Elke vorm van regularisatie moet volgens UDEP ook met hen rekening houden.

De organisatie doet dan ook, op basis van de vijf ondertussen gekende criteria, een voorstel tot wijziging van de wet van 15 december 1980. Zij stelt tevens vast dat het voorliggende ontwerp geen rekening houdt met deze criteria, die gebaseerd zijn op de werkelijke situatie waarin vele mensen zich vandaag bevinden. Gezien de vele steunbetuigingen vraagt UDEP de voorstellen van de organisatie ernstig te overwegen.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, dat was het eerste deel van het verslag.

Le **président**: Monsieur Boukourna, vous faites également une partie du rapport.

Daarna brengen mevrouw Lanjri en Mme Galant hun deel van het verslag uit.

Mijnheer Claes, u zal daarna waarschijnlijk een van de eerste sprekers zijn tijdens het algemene debat dat daarop zal volgen. U was ingeschreven voor het tweede ontwerp, maar wij hebben beslist om een gezamenlijke, algemene bespreking te houden.

Monsieur Boukourna, vous avez la parole pour votre part du rapport.

03.05 **Mohammed Boukourna**, rapporteur: Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, avant de vous faire lecture de ce rapport, je voudrais dire que les hasards du calendrier font qu'au moment de discuter ce projet se tient la Conférence interministérielle à Rabat au Maroc qui traite justement de la question de la migration

03.05 **Mohammed Boukourna**, rapporteur: Het toeval wil dat er op dit ogenblik in Marokko een interministeriële conferentie over migratie en ontwikkeling

et du développement et à laquelle la Belgique est représentée par M. De Decker. Nous attendons de savoir quelle part prendra le sécuritaire au sein de ce binôme constitué par la migration et le développement. Monsieur le président, veuillez excuser cette "migration" momentanée vers des considérations qui semblent très loin pour d'aucuns de ce qui nous concerne aujourd'hui.

En ce qui nous concerne, monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, la commission de l'Intérieur a délibéré pendant plusieurs semaines de la modification de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'éloignement et l'établissement des étrangers. À cette occasion et conformément à la demande de la commission de l'Intérieur, de nombreux experts, des représentants des syndicats, des ONG et des administrations publiques de l'Intérieur et de la Justice ont été auditionnés. M. Dirk Claes vous en a fait le rapport à l'instant.

Le gouvernement a estimé préférable de lier les réformes relatives aux deux projets suivants: le projet de loi visant à modifier la loi du 15 décembre 1980 et le projet de loi réformant le Conseil d'État et créant un Conseil du Contentieux des Étrangers. Ces deux projets transposent par ailleurs les directives européennes suivantes: la directive 2003/86 relative au droit au regroupement familial, la directive 2004/83 concernant les normes minimales relatives au statut de réfugié ou de personne nécessitant une protection internationale ou une protection subsidiaire et enfin la directive 2004/81 relative au séjour des ressortissants des pays tiers victimes de la traite des êtres humains qui ont fait l'objet d'une aide à l'immigration clandestine ou qui ont collaboré avec les autorités compétentes.

Le gouvernement ne fait aucune référence à la régularisation des étrangers séjournant illégalement sur notre territoire. Cette question volontairement évitée par le gouvernement a évidemment soulevé en commission énormément de remous, comme nous le verrons plus loin lors de l'exposé sur le débat politique qui a suivi les auditions. Le gouvernement propose donc l'instauration d'un statut de séjour médical, l'instauration de la protection subsidiaire, consacre légalement l'octroi d'un permis de séjour aux personnes victimes de la traite des êtres humains et qui acceptent de collaborer et, enfin, l'élargissement dans certains cas des possibilités d'obtenir un droit de séjour dans le cadre d'un regroupement familial.

L'instauration d'un statut de séjour médical signifie qu'un étranger, atteint d'une maladie grave et qui ne pourrait être soigné dans son pays d'origine ou de résidence, pourra bénéficier d'une autorisation de séjour. Ce statut est soumis aux conditions suivantes:

- il doit être malade;
- il faut que son retour dans son pays représente un risque réel pour sa vie ou pour son intégrité physique.

L'instauration de la protection subsidiaire serait accordée à l'étranger pour lequel il existe une raison de croire qu'il courrait un risque réel d'atteinte grave sur sa personne dans l'éventualité où il retournerait dans son pays d'origine ou de résidence.

Les trois cas visés sont les suivants:

- lorsque la peine de mort serait appliquée ou lorsqu'il serait exécuté dans son pays d'origine;

plaatsvindt, waar België aan deelneemt. Welk zal daar het aandeel zijn van het veiligheidsaspect?

Onze commissie voor de Binnenlandse Zaken heeft wekenlang gedebatteerd over de wijziging van de wet van 15 december 1980 over de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. In de commissie werden heel veel deskundigen, vakbondsvertegenwoordigers, NGO's en besturen gehoord.

De regering heeft het wetsontwerp tot wijziging van die wet gekoppeld aan het wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Die twee wetsontwerpen zullen de Europese richtlijnen 2003/86 (recht op gezinshereniging), 2004/83 (minimumnormen voor het statuut van vluchteling of van persoon die bescherming behoeft), en 2004/81 (verblijf van slachtoffers van mensenhandel) omzetten.

De regering verwijst niet naar de regularisatie van vreemdelingen die illegaal op ons grondgebied verblijven, wat in de commissie heel veel stof heeft doen opwaaien.

De regering stelt dus een medisch verblijfsstatuut voor, de subsidiaire bescherming, de toekenning van een verblijfsvergunning aan slachtoffers van mensenhandel en een uitbreiding van het recht op verblijf voor gezinshereniging.

Het medisch verblijfsstatuut wordt toegekend aan vreemdelingen die lijden aan een ernstige ziekte en die niet in hun eigen land verzorgd kunnen worden. Om aanspraak te maken op dat statuut moet de aanvrager ziek zijn, en moet de terugkeer naar het land van herkomst een levensbedreigend risico inhouden, of de fysieke

- lorsqu'il serait torturé ou soumis à des traitements inhumains ou dégradants;
 - lorsque sa vie serait gravement menacée en raison de la violence aveugle occasionnée par un conflit interne ou international.

J'en arrive à l'octroi du permis de séjour aux personnes victimes de la traite des êtres humains et qui acceptent de collaborer. Cette pratique existait déjà, mais elle est aujourd'hui consacrée légalement.

Pour ce qui est du droit de séjour dans le cadre d'un regroupement familial, la transposition dans le droit belge du regroupement familial, à partir de la directive européenne 2003/86, poursuit un rapprochement des législations européennes en matière de regroupement. Elle traduit également fidèlement la préoccupation du gouvernement de traiter sur un pied d'égalité et dans une même disposition plusieurs dimensions:

- le respect du droit fondamental à la vie familiale;
- la lutte contre la traite des êtres humains;
- les mariages "blancs";
- l'usage abusif des procédures en matière d'immigration.

Un pouvoir discrétionnaire continuera d'être conféré au ministre de l'Intérieur qui devra juger les situations non prévues par le législateur. Je pense ici notamment aux cas humanitaires.

Une condition s'impose: sauf pour des raisons exceptionnelles que seul le ministre peut apprécier, la demande doit avoir été introduite depuis l'étranger, ce dans le but d'éviter un abus du recours au pouvoir discrétionnaire du ministre.

La jurisprudence du Conseil d'État définit les circonstances exceptionnelles comme "des circonstances qui font qu'il est très difficile, voire impossible, pour un étranger de retourner dans son pays d'origine" afin d'en faire la demande.

De manière générale, outre les catégories techniques, il existe trois groupes bénéficiant du droit de séjour sur notre territoire.

1. Les étrangers dont la demande d'asile a pris un temps déraisonnablement long, qui sont donc aujourd'hui complètement intégrés et qui ne représentent aucun danger pour l'ordre public ou la sécurité de l'État. Le gouvernement souligne que la méthode LIFO (last in, first out), instaurée pour faire face à la crise que nous avons connue, a permis de diminuer fortement le nombre de demandes d'asile et de toucher plus directement le groupe auquel elle était destinée. Le gouvernement reconnaît cependant que cette méthode a entraîné des retards dans le traitement de certains dossiers devant être étudiés sur le fond.

2. Les étrangers qui, en raison d'une maladie grave ou de leur condition physique, ne peuvent retourner dans leur pays d'origine ou de résidence principale.

3. Les étrangers dont le retour s'avère difficile, voire impossible, pour des raisons humanitaires graves.

Le gouvernement estime qu'une liste limitative des motifs de délivrance des permis de séjour est impossible à réaliser. Le principe

intégrité in gevaar brengen.

De subsidiaire bescherming geldt voor de vreemdeling die in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een risico loopt op ernstige schade (doodstraf, folteringen of onmenselijke of vernederende behandelingen, of bedreigingen omwille van een binnenlands of internationaal conflict).

De vergunning voor slachtoffers van mensenhandel bestond reeds, maar is vandaag wettelijk verankerd.

Het verblijf in het kader van een gezinshereniging, een omzetting van de Europese richtlijn 2003/86, beantwoordt aan de bekommernis om verschillende aspecten te behandelen: het recht op gezinsleven, de strijd tegen de mensenhandel, de schijnhuwelijken en het misbruik van de migratieprocedures.

De minister van Binnenlandse Zaken zal kunnen oordelen over situaties waarin de wetgever niet heeft voorzien, zoals de humanitaire gevallen. In dat geval moet de aanvraag echter worden ingediend vanuit het buitenland, om misbruiken te voorkomen.

Er zijn drie groepen die het recht van verblijf op ons grondgebied genieten: vreemdelingen wier asielaanvraag onredelijk lang heeft geduurd; vreemdelingen die niet naar hun land van oorsprong of van hoofdverblijfplaats kunnen terugkeren wegens een ernstige ziekte of hun fysieke conditie; vreemdelingen voor wie de terugkeer moeilijk of onmogelijk blijkt om ernstige humanitaire redenen.

De regering is van oordeel dat het onmogelijk is een limitatieve lijst op te stellen van gronden voor de toekenning van verblijfsvergunningen.

De omzetting van de Europese

de base observé est que le refus d'octroi d'un permis de séjour pourrait constituer une infraction à la Convention européenne des droits de l'homme ou pourrait être manifestement contraire à la jurisprudence du Conseil d'État.

Concrètement, quelles seront les modifications apportées par le projet de loi? Au niveau du regroupement familial, tout d'abord, la transposition de la directive européenne consacrée par le projet modifie les conditions applicables en la matière pour les membres de la famille de personnes non ressortissantes de l'Union européenne. Ainsi, si une personne étrangère rejoint une autre personne étrangère séjournant provisoirement en Belgique, la durée de validité du droit de séjour du regroupement doit être parfaitement alignée sur les limitations du droit de séjour de la personne séjournant déjà en Belgique. Par exemple, les étudiants.

Le projet de loi distingue clairement:

- le regroupement familial à l'égard d'une étrangère admise ou autorisée au séjour permanent ou autorisée à s'établir;
- le regroupement familial à l'égard d'une personne qui ne dispose elle-même que d'un droit de séjour limité.

Les conditions pour bénéficier du regroupement familial ont été élargies afin de s'aligner sur la législation européenne. Outre le conjoint, les enfants mineurs et les enfants mineurs handicapés, à l'avenir, les parents d'un étranger mineur reconnu comme réfugié pourront faire valoir un droit au regroupement familial. L'étranger lié par un partenariat enregistré conformément à une loi à un étranger admis ou autorisé à séjourner en Belgique, peut également obtenir une autorisation de séjour. Adoption du principe de la cascade signifiant que la personne ayant acquis elle-même un droit de séjour au titre de regroupement familial pourra à l'avenir constituer à son tour la base d'un nouveau regroupement familial.

Le gouvernement met en garde contre certains abus qui pourraient être observés dans le cadre du regroupement familial sur la base d'un mariage. C'est pourquoi, celui-ci prévoit des conditions supplémentaires à réunir pour bénéficier du droit au regroupement familial. Ainsi, dans le cas d'un mariage, un regroupement familial ne pourra être effectué que si le rejoignant et le rejoint ont au minimum 21 ans, ce afin d'éviter les mariages forcés.

Ensuite, l'étranger vivant en Belgique doit disposer de moyens de logement suffisants et les étrangers qui rejoignent la Belgique devront également disposer d'une assurance maladie.

Un renforcement des contrôles post-regroupement sera également prévu afin de vérifier si les étrangers concernés forment de facto une cellule familiale et remplissent toutes les conditions.

Le gouvernement entend également rationaliser la procédure d'obtention d'une autorisation de séjour sur la base du regroupement familial, en permettant notamment d'introduire la demande au départ de la Belgique dans le cadre d'un séjour légal de longue durée ou de circonstances humanitaires graves, en invitant l'Office des étrangers à se prononcer dans les neuf mois de l'introduction de la demande.

Si l'étranger ne réunit pas toutes les conditions requises, s'il n'existe

richtlijn zoals die wordt gerealiseerd in het ontwerp wijzigt de voorwaarden die ter zake van toepassing zijn voor de familieleden van personen die geen EU-onderdaan zijn, de geldigheidsduur van het verblijfsrecht wegens hereniging wordt immers perfect afgestemd op die van de persoon die al in België verblijft en het recht op hereniging wordt uitgebreid. Bijkomende voorwaarden moeten worden vervuld om het recht op gezinshereniging te genieten, meer bepaald om sommige misbruiken in het kader van een hereniging op basis van een huwelijk te verhinderen.

Voorts zal het beschermingsstatuut op de slachtoffers van de mensenhandel worden toegepast. Een aantal bepalingen heeft betrekking op de niet-begeleide minderjarigen.

De hervorming van de asielprocedure is het belangrijkste hoofdstuk van de wijzigingen die de regering wenst door te voeren. Hierbij wordt een dubbele doelstelling nagestreefd: een versnelde en vereenvoudigde procedure enerzijds, en een degelijke behandeling van alle aanvragen, gepaard gaande met een rechterlijke controle, anderzijds.

Er werd bovendien voorgesteld om de bevoegdheden van de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen te herverdelen.

Ten slotte voorziet het ontwerp in de oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vreemdeling die van oordeel is dat zijn aanvraag onterecht werd geweigerd of die ervan overtuigd is dat het statuut van vluchteling op hem van toepassing is, kan zich binnen de twee weken tot die Raad richten. De Raad zal niet alleen de bevoegdheden van de

plus de vie conjugale ou en cas de fraude, il peut être mis fin au droit de regroupement familial. L'étranger peut attaquer cette décision auprès du Conseil du Contentieux des Étrangers.

En ce qui concerne le statut de protection pour les victimes de la traite des êtres humains, un des projets de loi transpose également la directive européenne instaurant un statut de protection pour les victimes de la traite et du trafic des êtres humains. L'accent est mis sur la victime, puisque le projet de loi prévoit la protection des victimes de l'infraction de traite des êtres humains. Ce statut de victime peut, par ailleurs, être conféré tant aux ressortissants de l'Union européenne qu'aux ressortissants de pays tiers.

La méthode est la suivante: la victime bénéficie d'une aide adéquate et peut acquérir un droit de séjour sur notre territoire en échange de sa contribution à l'enquête, ce qui permet aux autorités policières et judiciaires de recueillir de précieuses informations pour démanteler les réseaux.

Certaines dispositions sont également prévues pour les mineurs non accompagnés.

En ce qui concerne la réforme de la procédure d'asile, elle constitue le chapitre le plus important des modifications que le gouvernement souhaite apporter.

Les objectifs du gouvernement sont doubles: d'une part, accélérer et simplifier la procédure et, d'autre part, garantir un traitement de qualité à toutes les demandes, assorties d'un contrôle juridictionnel. Pour ce faire, une nouvelle répartition des compétences a été proposée.

Au niveau des compétences de l'Office des étrangers, celui-ci reste compétent pour recevoir la demande d'asile et l'analyser. C'est également l'Office qui transmet le questionnaire d'identité de l'étranger et qui évalue, quel est, selon la Convention de Dublin, le pays compétent pour traiter la demande d'asile, ou encore si l'étranger demandeur ne présente aucun danger pour l'ordre public et la sécurité publique. L'Office des étrangers a, en outre, le pouvoir de déclarer sans objet une demande réitérée lorsque des éléments nouveaux n'ont pas été apportés par le demandeur.

En ce qui concerne les compétences du CGRA, il est prévu que les services du Commissaire général traitent toutes les demandes d'asile à bref délai, c'est-à-dire en 15 jours pour les demandes d'asile des étrangers privés de leur liberté sur le plan administratif ou pénal et en 5 jours pour les demandes introduites par les ressortissants de l'Union européenne.

La proposition de loi entend simplifier la procédure par le fait de permettre au CGRA de se limiter à un seul examen approfondi relatif à la recevabilité et au fond. Cet examen sera suivi d'une seule décision.

L'étranger reconnu "réfugié" au sens de la Convention de Genève, bénéficie immédiatement d'un droit de séjour illimité. Dans le cas où cet étranger bénéficie du statut de "protection subsidiaire", un droit de séjour provisoire de cinq ans lui est octroyé, au terme duquel il peut

Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen overnemen, maar zal ook als vernietigingsrechter optreden ten aanzien van alle individuele beslissingen die in het kader van de vreemdelingenwetten zijn genomen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zal dus een aanzienlijk aantal hangende dossiers van de Raad van State overnemen.

De uitgewezen vreemdeling zal over 24 uur beschikken om een dringende opschortende procedure in te dienen. Als de rechter binnen de 48 uur geen uitspraak doet, is het aan de eerste voorzitter of aan de voorzitter om de nodige maatregelen te treffen opdat er binnen de 72 uur na indiening van het verzoekschrift een beslissing valt.

De beslissingen van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kunnen nog het voorwerp worden van een cassatieberoep bij de Raad van State. Om te voorkomen dat bij de Raad van State een even grote achterstand als vandaag ontstaat, stelt de regering een filterprocedure voor die de juridisch ongegronde beroepen kan verhinderen. De na de filterprocedure ontvankelijk verklaarde voorzieningen in cassatie moeten prioritair behandeld worden. Binnen de 6 maanden moet er een arrest geveld zijn.

Met betrekking tot de structuur en de werking van de Raad van State, stelt de regering eveneens maatregelen voor om de procedures te vereenvoudigen en de achterstand bij deze instelling weg te werken. In afwachting van de oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, zal de Vaste Beroepscommissie voor vreemdelingen volgens de nieuwe regels moeten werken.

Tijdens de bespreking werden

faire valoir un droit de séjour illimité.

Enfin, le projet prévoit la création d'un Conseil du Contentieux des Étrangers. Ce conseil pourrait être saisi dans les 15 jours par l'étranger qui estime que sa demande est rejetée à tort ou qui estime qu'il est en droit de bénéficier d'un statut de réfugié en lieu et place du statut de protection subsidiaire qui lui a été octroyé.

Dans le cadre des dossiers d'asile, le Conseil du Contentieux des Étrangers aurait la plénitude de juridiction. Les magistrats pourront donc soit confirmer la décision du commissaire, soit accorder le statut de protection subsidiaire, soit aussi annuler une décision du commissaire.

Une règle prime dans l'étude des dossiers: le Conseil doit consacrer un traitement prioritaire aux dossiers d'étrangers qui sont enfermés.

Le recours est, dans les procédures de demande d'asile, toujours suspensif. Cela veut dire qu'aucune mesure d'éloignement ne pourra être prise par l'Office des étrangers tant qu'une décision judiciaire n'aura pas été prononcée.

La procédure proposée est la suivante:

1. dépistage préalable du recours sans objet ou manifestement irrecevable;
2. si le recours est recevable, l'affaire est fixée; les parties disposent d'au moins 8 jours;
3. à l'audience, les parties ont le droit d'exposer succinctement leur point de vue. L'étranger ne peut citer que des éléments figurant dans le recours initial et tout nouvel élément devra être justifié;
4. l'étranger détenu bénéficiera d'une procédure accélérée afin de limiter dans le temps la mesure privative de liberté. Le juge saisi du litige doit prendre une décision dans un délai de 5 jours ouvrables après la clôture des débats.

Le Conseil du Contentieux des Étrangers reprendra donc non seulement les compétences de la Commission permanente de recours des réfugiés, mais il fera également office de juge en annulation à l'égard de toutes les décisions individuelles prises dans le cadre des lois sur les étrangers. Le Conseil du Contentieux des Étrangers reprendra donc un arriéré important du Conseil d'État.

L'étranger qui fait l'objet d'une mesure d'expulsion disposera d'un délai de 24 heures pour introduire une procédure en suspension en extrême urgence auprès du Conseil. Afin de garantir cette faculté, un service de garde de magistrats sera instauré. Si le juge ne se prononce pas dans les 48 heures, c'est au premier président ou au président qu'il reviendra de prendre les mesures pour qu'une décision tombe dans les 72 heures suivant l'introduction de la requête.

Les décisions du Conseil du Contentieux des Étrangers sont encore susceptibles de faire l'objet d'un pourvoi en cassation auprès du Conseil d'État. Afin d'éviter la reconstitution de l'arriéré actuel au sein du Conseil d'État, le gouvernement propose la mise en place d'un filtre pour empêcher les pourvois juridiquement non fondés. Quelquefois, ces pourvois sont également nommés "recours dilatoires".

verschillende aspecten belicht.

De regels in verband met de gezinshereniging gelden enkel voor de niet-EU-onderdanen, vermits een andere richtlijn inzake de gezinshereniging van de EU-onderdanen nog in Belgisch recht moet worden omgezet.

Wat de humanitaire omstandigheden betreft, blijven de parlementsleden vasthouden aan het beginsel dat stelt dat wie in zijn land van herkomst aan vervolgingen wordt blootgesteld, de meest geschikte bescherming moet kunnen genieten. Voorts waren de MR en het cdH er eerder voor gewonnen dat de lokale overheden bij het onderzoek van de aanvragen zouden betrokken worden, terwijl de PS, de VLD, de CD&V, sp.a-spirit, Ecolo en het cdH zich afvroegen of dat alternatief wel objectief was.

Tot slot meenden de MR en sp.a-spirit dat de regularisatiecriteria niet geformaliseerd dienden te worden en de minister ter zake zijn discretionaire bevoegdheid moest behouden. De PS, Ecolo en het cdH zijn daarentegen van oordeel dat die criteria ruim omschreven moeten worden en dat daarbij de vrijwaring van de openbare orde en de belangen van de asielzoekers met elkaar moeten verzoend worden.

Er werden meer dan 100 amendementen ingediend.

Wat de gezinshereniging betreft, wordt in een van de amendementen voorgesteld dat alle vreemdelingen die zich op ons grondgebied vestigen, het bewijs moeten leveren dat ze over vaste, regelmatige en voldoende bestaansmiddelen beschikken. Wat de erkenningscriteria voor het statuut van vluchteling betreft, werd er een amendement ingediend dat ertoe strekt de definitie van het begrip "sociale groep" te wijzigen door de

Trois objectifs sont visés par ce filtre:

- les pourvois en cassation pour lesquels le Conseil d'État n'est pas compétent ou qui sont sans objet ou manifestement irrévocables seront déclarés inadmissibles;
- un pourvoi ne sera admissible que si des moyens relatifs à une violation de la loi ou des normes prescrites à peine de nullité sont invoqués;
- il faut sauvegarder l'uniformité de la jurisprudence.

Les pourvois en cassation déclarés admissibles à l'issue de la procédure de filtre devront être prioritaires. Un arrêt devra être rendu dans les six mois.

Les projets de loi proposent également des mesures relatives à la structure et à l'organisation du Conseil d'État pour simplifier les procédures et résorber le retard de cette instance dans les dossiers relatifs aux demandeurs d'asile. Il s'agit notamment d'introduire des techniques de management modernes, de décharger le Conseil d'État de certaines tâches comme celles relatives au statut des unions professionnelles – le gouvernement estime que les services du ministre en charge des Classes moyennes peuvent y répondre –, l'instauration d'un système de mandat avec des compétences clairement délimitées ou encore l'affectation de magistrats supplémentaires. Il a été question de 32 magistrats lors des discussions.

Dans l'attente de la mise en place du Conseil du Contentieux des Étrangers, la Commission permanente de recours des étrangers sera tenue de travailler selon les nouvelles règles.

Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, je voudrais vous faire part des réflexions qui ont vu le jour pendant nos travaux. La volonté du gouvernement de ne pas intégrer les critères dans la loi a créé de nombreux remous au sein de la commission et au sein des différents partis. La commission a abordé la question au moment des discussions politiques qui ont suivi les auditions et dont vous avez eu écho par mon collègue M. Claes.

Cette réflexion a porté sur plusieurs éléments.

En ce qui concerne le regroupement familial, les parlementaires ont souligné que les règles qui y sont relatives ne concernaient que les ressortissants des pays non européens puisqu'une autre directive relative au regroupement familial des ressortissants européens doit encore être transposée.

En ce qui concerne les conditions humanitaires, les parlementaires ont tenu à rappeler combien ils sont attachés au principe selon lequel toutes les personnes soumises à des persécutions dans leur pays d'origine doivent pouvoir bénéficier de la protection la plus adaptée.

La question relative à l'implication des autorités locales dans l'analyse des demandes a, par contre, révélé des positions très différentes. Le PS, le VLD, le CD&V, le sp.a-spirit et Ecolo s'interrogeaient sur l'objectivité de l'alternative, tandis que le MR et le cdH se montraient plutôt favorables à cette idée.

En ce qui concerne les critères de régularisation, cette question a

gestelde cumulatieve voorwaarden om te zetten in alternatieve voorwaarden.

Met een ander amendement werd beoogd de tekst aan te passen in de zin van de richtlijn betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus.

Andere amendementen hadden betrekking op de opsluiting. Ten slotte werden er een aantal amendementen over de criteria van de asielprocedure neergelegd. Deze amendementen hadden tot doel duidelijke criteria in te voeren in de wet om willekeurige beslissingen uit te sluiten. De regering heeft verklaard het voorstel om regularisatiecriteria in de wet in te schrijven niet genegen te zijn.

In de commissie werd vastgesteld dat er geen meerderheid is voor de oplossing van de regularisatie en het vastleggen van de criteria. De PS en het cdH hebben dan wel voor gestemd maar alle andere stemden tegen. Gezien de standpunten van de verschillende partijen blijft de kloof bestaan. Zij moet worden gedicht door een wetgeving die beter overeenkomt met de schrijnende werkelijkheid aan onze Europese grenzen.

soulevé, comme prévu, de nombreux débats et remous en commission. Le PS, Ecolo et le cdH se sont interrogés sur les motivations du gouvernement à ne pas inscrire ces critères dans la loi, estimant que leur inscription n'est en rien incompatible avec le pouvoir discrétionnaire du ministre. Le PS s'est particulièrement montré préoccupé par la problématique des personnes installées depuis longtemps dans notre pays et qui ne constituent aucun danger pour l'ordre public. Ces partis ont exprimé leur volonté de voir ces critères définis de manière large conciliant le respect de l'ordre public et celui des demandeurs. Le MR et le sp.a-spirit ont estimé, quant à eux, que les critères ne devaient pas être formalisés et devaient rester de la compétence discrétionnaire du ministre.

Plus d'une centaine d'amendements ont été déposés. Il serait trop long de vous les exposer tous ici. C'est la raison pour laquelle je vais vous en donner les grandes lignes.

Sur le regroupement familial, l'un des amendements propose, par exemple, que la preuve selon laquelle l'étranger rejoint dispose de moyens de subsistance stables, réguliers et suffisants, soit exigée pour tous les étrangers qui viennent s'installer sur notre territoire, ce dans le but d'éviter le recours abusif à l'aide sociale une fois les personnes installées.

Au sujet des critères de la reconnaissance du statut de réfugié, un amendement, tendant à modifier la définition de "groupe social" en transformant les conditions cumulatives qui y figurent en conditions alternatives, a été déposé. Un amendement, tendant à adapter le texte du projet de loi dans le sens de la directive européenne relative à des normes minimales concernant la procédure d'octroi et de retrait du statut de réfugié dans les Etats membres, de manière à ce que la décision du commissaire général aux réfugiés et aux apatrides ne puisse être déterminée exclusivement par le fait que la demande réponde ou non aux critères de recevabilité, a également été déposé.

D'autres amendements portaient sur la question de la détention. L'un d'entre eux propose notamment qu'un demandeur d'asile non détenu qui reçoit une décision de refus de reconnaissance du Commissariat général pour les réfugiés et apatrides et qui a introduit un recours suspensif contre la décision ne soit pas détenu tant que le Conseil du Contentieux des Étrangers n'aura pas rendu de décision négative.

Enfin, certains amendements ont été déposés sur les critères de la procédure d'asile. Par exemple, un amendement a été déposé dans le but d'introduire des critères clairs, permanents et notamment relatifs aux demandes de séjour de plus de trois mois, dans le cadre d'une procédure de régularisation devant une commission composée collégalement de trois membres et devant laquelle le demandeur pourra comparaître et se défendre oralement. Les critères visent les catégories de personnes suivantes:

- les victimes de la procédure d'asile longue;
- les personnes qui se trouvent dans une situation d'impossibilité de retour;
- les personnes gravement malades ou souffrant d'un handicap;
- les personnes avec des attaches sociales et/ou se trouvant dans des circonstances humanitaires;
- les personnes avec projet de contribution socio-économique en Belgique.

L'objectif de ces amendements visait à introduire des critères clairs dans la loi pour permettre d'éviter l'arbitraire des décisions.

En réponse, le gouvernement a expliqué qu'il n'était pas favorable à la demande formulée par certains groupes d'inscrire les critères de régularisation dans la loi.

Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, à la lecture de ce rapport et à l'analyse des débats, des amendements et des propositions relatifs à ces projets de loi, il faut bien admettre qu'il n'existe pas, à l'heure actuelle, de majorité dans ce pays pour soutenir la solution de la régularisation et de la formalisation des critères. Si le PS et le cdH ont voté pour, tous les autres s'y sont opposés.

Il nous faut bien admettre aussi que ces questions restent posées. Même si certaines avancées sont proposées à ce sujet via ces projets de loi, il n'en reste pas moins que la fracture, au vu des positions des uns et des autres, demeure. Elle devra, à coup sûr, être comblée par une législation plus conforme à la réalité criante à nos frontières européennes, à nos portes, dans nos rues, dans nos chantiers, ...

03.06 Jacqueline Galant (MR): Monsieur le président, sommes-nous toujours dans le cadre du rapport? Il me semble que nous dévions légèrement vers la discussion générale?

03.06 Jacqueline Galant (MR): Bevinden we ons nog altijd in het kader van het verslag? Ik krijg de indruk dat we geleidelijk aan overgaan naar de algemene bespreking.

03.07 Mohammed Boukourna (PS): Je ne vois pas en quoi.

03.08 Jacqueline Galant (MR): Certaines prises de position que vous venez d'émettre ne figurent pas dans le rapport.

03.08 Jacqueline Galant (MR): Sommige standpunten die u net naar voren heeft gebracht staan niet in uw verslag.

03.09 Mohammed Boukourna (PS): Je termine simplement par dire que cette fracture reste ouverte et qu'à l'heure actuelle, les positions n'ont pas convergé vers une harmonisation des critères et vers une régularisation. En quoi cela pose-t-il problème?

03.09 Mohammed Boukourna: Ik stel vast dat de kloof blijft bestaan en dat de standpunten op dit ogenblik niet zijn geëvolueerd in de zin van een harmonisering van de criteria en een regularisatie.

Le **président:** M. Boukourna dit qu'il n'y a pas de majorité en commission; c'est un constat du rapporteur!

De **voorzitter:** Er is geen meerderheid in commissie; dat is een vaststelling van de verslaggever.

M. Boukourna n'a pas cité Ecolo, madame Nagy.

03.10 Marie Nagy (ECOLO): Monsieur le président, j'ai évidemment assisté à toute la discussion en commission; j'écoute attentivement le rapport et je me pose la même question que ma collègue Galant.

03.10 Marie Nagy (ECOLO): Soms wordt van de besprekingen in commissie objectief verslag uitgebracht, in andere gevallen geeft de rapporteur eerder de zienswijze van zijn fractie weer. Ik vind dat dat onderscheid moet worden gemaakt.

Certaines façons de rapporter les décisions d'une commission sont objectives, d'autres représentent plutôt le point de vue du groupe du rapporteur. Il convient de les distinguer.

Le **président**: C'est exact: c'était limite. J'écoutais avec beaucoup d'attention lorsque M. Boukourna concluait son rapport. Je me disais que M. Maene était inscrit et donnerait sans doute tout à l'heure l'avis du groupe PS.

Allez-y, monsieur Boukourna! Vous êtes un jeune député.

03.11 Mohammed Boukourna, rapporteur: Monsieur le président, j'en arrivais à la conclusion lors de l'interruption par Mme Galant.

Je vous remercie pour votre attention. Je termine ma conclusion en attirant votre attention sur le fait que le problème reste posé et qu'il s'agira, à un moment ou à un autre, de trouver la réponse qu'il convient de lui apporter. C'est tout ce que je voulais dire en guise de conclusion.

De **voorzitter**: Zoals afgesproken zal ik nu over het tweede deel – als ik het zo mag zeggen – laten rapporteren. Daarvoor komen de dames Lanjri en Galant.

Je remercie M. Delizée de me remplacer dans une minute pour me permettre d'assister à la Conférence des présidents. Il se tiendra également une réunion de la commission des Affaires européennes dans le cadre de la Stratégie de Lisbonne.

Ik zal dan een sprekerslijst voorstellen, na de rapporteurs. De heer Claes zal wellicht de eerste spreker zijn,

Madame Galant, vous serez deuxième sur la liste des orateurs.

Mijnheer De Man zal de derde spreker zijn.

M. Maene serait le quatrième et Mme Douifi la cinquième, afin d'alterner les langues. Mais nous terminerons d'abord les rapports.

Mevrouw Lanjri, als u nu uw rapport wil uitbrengen?

Madame Galant, Mme Lanjri prendra la parole comme rapporteur. Ensuite, je commencerai avec Dirk Claes, puis vous-même au nom de votre groupe, avant de passer la parole à M. De Man.

Président: Jean-Marc Delizée, premier vice-président.

Voorzitter: Jean-Marc Delizée, eerste ondervoorzitter.

03.12 Nahima Lanjri, rapporteur: Mijnheer de voorzitter, zoals collega Claes reeds gezegd heeft, zijn we in de commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden in verband met deze twee wetsontwerpen begonnen met hoorzittingen. Eerst waren er de organisaties, de NGO's en het middenveld. Daarnaast, op een tweede dag, hebben we de vertegenwoordigers gehoord van verschillende instellingen.

Eerst en vooral hebben we de Raad van State gehoord. De eerste voorzitter van de Raad van State herinnerde aan de zorgwekkende toestand bij de Raad van State. De achterstand bedraagt momenteel ongeveer 36.200 dossiers waarvan een zeer groot deel betrekking heeft op vreemdelingen. Bovendien worden er jaarlijks ongeveer 10.000 nieuwe dossiers ingediend waarvan zo'n 2.800 in gewone geschillen. De meerderheid ervan is in verband met vreemdelingen. De Raad van State is reeds jaren vragende partij voor de oprichting van een rechtsinstantie van eerste aanleg zoals nu in het wetsontwerp is opgenomen. Niettemin vraagt de Raad zich af of door de oprichting

De **voorzitter**: Dat klopt; Ik heb aandachtig naar het besluit van de heer Boukourna geluisterd. De heer Maene heeft op het einde van de ochtend het standpunt van de PS-fractie vertolkt.

03.11 Mohammed Boukourna, rapporteur: Voor het probleem dat blijft bestaan moet een oplossing worden gevonden.

03.12 Nahima Lanjri, rapporteur: La commission de l'Intérieur a commencé ses travaux par des auditions. Les organisations d'abord et ensuite les représentants d'un certain nombre d'institutions ont été entendus.

Le premier président du Conseil d'État a rappelé l'arriéré inquiétant d'environ 36 200 dossiers, une majeure partie de ceux-ci concernant des allochtones. Environ dix mille nouveaux dossiers sont introduits chaque année, dont 2 800 par des étrangers.

van die nieuwe administratieve rechtsinstantie, de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, met het bijhorende cassatieberoep dat nog mogelijk is bij de Raad van State, geen nieuwe beroepsmogelijkheid in het leven wordt geroepen. Dat zou de situatie voor de Raad van State geenszins eenvoudiger maken. Alles valt of staat dus met het al dan niet inbouwen van een voldoende schiftingsregeling of, zoals we in de commissie vaak hebben gehoord, een goede filter, aldus de eerste voorzitter.

De Raad van State doet in zijn advies met betrekking tot het voorliggend ontwerp een aanbeveling inzake de schiftingsregeling waarbij drie toelaatbaarheidsgronden worden gehanteerd. Ten eerste, de eenheid van rechtspraak om te voorkomen dat rechtbanken beslissingen wijzen die alle kanten uitgaan. Ten tweede, het moet gaan om principiële rechtskwesties, met andere woorden zaken die alle rechtzoekenden aanbelangen en die het individueel belang overstijgen. Ten derde, het niet naleven door de rechtsinstantie van eerste aanleg, van de wezenlijke vormvereisten die borg staan voor de eerbiediging van de individuele rechten. Substantiële procedurefouten dus. Dat zijn drie criteria die de Raad van State vraagt om de filter efficiënt te doen werken.

Het ontwerp voorziet echter in een bijkomende toelaatbaarheidsgrond, meent de Raad van State, met name de schending van de wet. In werkelijkheid vormt de schending van de wet helemaal geen toelaatbaarheidsgrond maar een grond voor cassatieberoep. De toevoeging aan de drie voormelde voorwaarden zorgt ervoor dat het schiftingsmechanisme wordt omgevormd tot een zeef, zo waarschuwde de eerste voorzitter, terwijl het de bedoeling moet zijn om de toelaatbaarheidsgronden bij de Raad van State te beperken zoals dit bijvoorbeeld het geval is in Duitsland.

Deze visie wordt bijgetreden door de adjunct-auditeur-generaal bij de Raad van State. Aan de hand van de huidige dossiers en de voorstellen die de regering in het ontwerp heeft opgenomen, zal er volgens de spreker ongeveer 15 jaar nodig zijn om de huidige achterstand weg te werken.

Naast de instelling van de toelaatbaarheidsgronden is het onvermijdelijk nodig om ook voor meer middelen voor de Raad van State te zorgen, zo meent hij.

Met betrekking tot de invoering van nieuwe managementprincipes in de werking van de Raad van State, stelt de adjunct-auditeur-generaal dat het voorliggende ontwerp eigenlijk de zeer formalistische regeling heeft overgenomen die binnen de rechtelijke macht gangbaar is. Volgens de spreker werkt deze echter niet naar behoren, terwijl dit nu zo maar wordt toegepast op de Raad van State. De talrijke vormvereisten en de evaluaties zullen zoveel tijd in beslag nemen, dat de behandeling van de dossiers vertraging zal oplopen, zo vreest hij. Al deze elementen als, ten eerste, de ontoereikende filterprocedure, ten tweede, de toepassing van de nieuwe managementprincipes en, ten derde, het feit dat de oude dossiers nog steeds moeten worden weggewerkt, zullen er volgens hem toe leiden dat de verwezenlijking van de hervorming en de voornaamste doelstelling ervan, eigenlijk onzeker is. De Raad van State vraagt geen halve maatregelen.

Ten tweede hebben we de Orde van de Balie van de Franstalige en

Le Conseil demande depuis des années déjà la création d'une juridiction de première instance mais se demande toutefois si une nouvelle instance administrative avec possibilité de recours en cassation auprès du Conseil d'État n'ajoute pas une nouvelle possibilité de recours. Le premier président souligne qu'il est essentiel de prévoir un filtre efficace.

Le Conseil préconise un système de tri fondé sur trois motifs d'admissibilité, à savoir le caractère disparate de la jurisprudence, des questions principielles de droit et des erreurs substantielles de procédure. Selon le Conseil, le projet instaure un motif d'admissibilité supplémentaire, à savoir la violation de la loi, qui justifie en fait un recours en cassation. Le premier président estime que le filtre ne jouera dès lors plus son rôle.

Cette conception des choses est partagée par l'auditeur général adjoint qui prétend qu'avec le présent projet de loi, il faudra encore quinze ans au Conseil d'Etat pour résorber son arriéré. Selon lui, il faut prévoir non seulement des motifs d'admissibilité plus sévères mais aussi plus de moyens. En outre, il estime que les nouveaux principes de management consacrés dans ce projet ne sont en fait qu'une variante du règlement formaliste qui est d'usage courant au sein du pouvoir judiciaire. Or, selon lui, ce règlement ne fonctionnerait pas convenablement puisque son unique effet serait de provoquer encore plus de retard. Pour toutes ces raisons, il craint que les objectifs de la réforme du Conseil ne soient pas atteints. Il souligne que ces demi-mesures n'y suffiront pas.

Ensuite, des représentants de l'Ordre du barreau de la

de Duitstalige Gemeenschap gehoord. Volgens de Orde moeten drie beginselen vooropstaan met betrekking tot de voorliggende problematiek. Ten eerste, het substantieel wegwerken van de achterstand bij de Raad van State. Daarbij moet er de waarborg op een billijk proces zijn voor iedereen. Ten tweede, bij de behandeling van het vreemdelingencontentieux mag geen lagere beschermingsgraad van de grondrechten gelden dan in andere geschillen. Ten derde, de oprichting van de administratieve rechtsinstantie inzake vreemdelingenzaken met volle rechtsmacht om de toevloed van dossiers bij de Raad van State te beperken.

Dit laatste punt lijkt in het ontwerp opgenomen te zijn, maar de Orde wil de aandacht in het bijzonder vestigen op enkele knelpunten. Ten eerste, het wegwerken van de huidige achterstand in de dossiers. Een regularisatie van deze dossiers lijkt voor de Orde de enige aanvaardbare werkwijze. Ten tweede, de schiftingsprocedure inzake administratieve cassatieberoepen. In dit verband stelt de Orde dat de door de Raad van State voorgestelde filter bijzondere problemen stelt, aangezien die volgens de Orde enkel voor vreemdelingendossiers zou gelden. Een schifting moet evenwel mogelijk zijn, rekening ermee gehouden dat beroep moet openstaan voor alle rechtzoekenden, dat de aanvrager kan gehoord worden en dat de beslissing met redenen omkleed wordt. Ten derde, de bekendmaking van de beslissing, zodat er voldoende transparantie is.

De derde instantie die we hoorden was de dienst Vreemdelingenzaken. De heer Roosemont besprak tijdens de uiteenzetting drie belangrijke aspecten met betrekking tot het voorliggende ontwerp, namelijk de wijziging van de asielpprocedure, de aanpassingen van de voorwaarden en de procedure voor de gezinshereniging en het vervangen van artikel 9, 3° door twee nieuwe bepalingen in verband met de regularisatie. Met betrekking tot de asielpprocedure zal de rol van de DVZ na de wetwijziging sterk dalen. De dienst Vreemdelingenzaken staat dan immers nog enkel in voor de opname van gegevens, het bepalen van de taal van het onderzoek en het Dublinonderzoek. Tevens zal de dienst Vreemdelingenzaken nog optreden bij een tweede of herhaalde asielaanvraag en bij het in overweging nemen daarvan.

Inzake de gezinshereniging brengt de heer Roosemont de voorgestelde wijzigingen in herinnering, in het bijzonder de langere periode waarin controle op misbruiken van gezinshereniging mogelijk wordt.

Met betrekking tot de regularisatie herhaalde de heer Roosemont de criteria die momenteel door DVZ worden gehanteerd. Sedert 2005 worden alle aanvragen ingediend vóór 1 januari 2001 prioritair behandeld. Deze werkwijze werd later herzien, zodat momenteel asielaanvragen ingediend vóór 30 juni 2003 nog steeds hangende zijn en voor regularisatie in aanmerking komen.

De vierde instantie die wij hoorden, was het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

De heer Van den Bulck komt tijdens zijn uiteenzetting terug op de maatregelen die werden genomen om de groeiende achterstand bij het Commissariaat-Generaal aan te pakken.

Communauté française et de la Communauté germanophone ont été entendus. Ils estiment qu'après la réforme du Conseil d'Etat, un procès équitable devra rester garanti, les droits fondamentaux des étrangers devront être protégés comme dans d'autres litiges et une juridiction administrative devra être créée pour réduire l'afflux de dossiers au Conseil d'Etat.

L'Ordre souhaite que l'arriéré actuel soit résorbé par le biais d'une régularisation des dossiers. Selon l'Ordre, le filtre proposé par le Conseil d'Etat en matière de recours en cassation administrative pose des problèmes parce qu'il ne s'appliquerait qu'aux dossiers concernant des étrangers. Il doit être possible d'opérer une sélection, le recours doit ensuite être ouvert à chaque justiciable, le demandeur doit pouvoir être entendu et la décision doit être motivée. La décision doit en outre être publiée dans un souci de transparence.

M. Roosemont souligne qu'après les modifications apportées à la loi l'Office des étrangers (OE) ne sera plus en charge que de la collecte des données, de la détermination de la langue de procédure et de l'examen Dublin. L'Office interviendra également encore lors d'une deuxième demande d'asile ou en cas de demandes répétées. En outre, une procédure de contrôle plus longue sera mise en place dans le cadre du regroupement familial. En matière de régularisation, M. Roosemont rappelle que depuis 2005 toutes les demandes introduites avant le 1er janvier 2001 ont bénéficié d'un traitement prioritaire. Étant donné que la méthode de travail a été modifiée ultérieurement, des demandes d'asile pendantes introduites avant le 30 juin 2003 entrent actuellement en ligne de compte pour la régularisation.

M. Van den Bulck, membre du

Zo werd in januari 2001 het LIFO-principe – last in first out – toegepast. Dat heeft tot gevolg dat tijdens de voorbije jaren het Commissariaat-Generaal gemiddeld binnen een termijn van drie maanden een beslissing kon nemen. Dat neemt volgens de commissaris-generaal niet weg dat voor een groot aantal dossiers uit het verleden voornoemde, korte beslissingstermijn niet werd gehaald.

Sedert 2005 wordt echter steevast aan het wegwerken van de achterstand gewerkt. Dat werd mogelijk gemaakt door de inzet van goed en sterk gemotiveerd personeel, een betere organisatie van het werk en, voor een beperkt gedeelte, de afsluiting van dossiers zonder voorwerp na de regularisatie van verblijf omwille van een te lange procedure.

Bij de behandeling van de dossiers wordt bijzondere aandacht besteed aan de kwetsbare groepen, zoals minderjarigen, slachtoffers van mensenhandel en de genderproblematiek.

Voor een aantal belangrijke cijfergegevens verwijs ik naar het schriftelijk verslag.

De heer Van den Bulck is van mening dat de huidige procedure als heel goed en efficiënt kan worden beschouwd. Zij voldoet immers aan de belangrijkste criteria die aan een asielprocedure kunnen worden gesteld: de definitie moet alomvattend zijn en de procedure moet reële garanties op de rechten voor asielzoekers inhouden. Dat laatste wil zeggen dat de toegang tot de procedure moet zijn gegarandeerd. De asielzoeker moet bovendien de reële mogelijkheid hebben om zijn redenen uiteen te zetten. Ook moet hij kunnen rekenen op een effectief beroepsmiddel en op een beslissing binnen een korte termijn.

Tegelijkertijd moet de procedure efficiënt zijn. Een eindbeslissing moet binnen een korte termijn worden genomen. De procedure moet bovendien op een zodanige manier worden opgebouwd dat het misbruik ervan tot een minimum wordt herleid.

Dat neemt volgens de commissaris-generaal niet weg dat een hervorming, zoals ze nu wordt voorgesteld, niet nodig zou zijn. De hervorming is alleszins nodig. Belangrijk is immers de invoering van de subsidiaire beschermingsstatus en de noodzaak om de achterstand bij de Raad van State weg te werken.

In verband met de subsidiaire bescherming toonde de commissaris-generaal zich bijzonder tevreden met de toepassing van de unieke procedure – *procédure unique* – waarvoor in het ontwerp werd gekozen. Op die manier wordt elk dossier tegelijkertijd gecontroleerd op de toepassing, enerzijds, van de Conventie van Genève en, anderzijds, op de voorwaarden voor subsidiaire bescherming.

Het ontwerp heeft echter ook zwakke kanten, meent de heer Van den Bulck. De huidige structuur van de wet van 1980 wordt immers behouden. De tekst wordt daardoor nog onleesbaarder dan hij nu al is. Een tweede zwak punt is het behoud van artikel 52 met betrekking tot de ontvankelijkheidscriteria, wat hij problematisch noemt.

De naleving van de richtlijn betreffende de minimumnormen voor de asielprocedure, die binnenkort nog moet omgezet worden in Belgisch recht, zal opnieuw een aanpassing van dit artikel vereisen. Het was

Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides (CGRA), rappelle que le principe *last in first out* (LIFO) est appliqué depuis janvier 2001, ce qui a permis, ces dernières années, de prendre une décision dans un délai moyen de trois mois. Ce délai n'a toutefois pas pu être respecté pour de nombreux dossiers du passé. Le dévouement du personnel qualifié et motivé et une meilleure organisation du travail ont permis depuis 2005 de résorber le retard. Un nombre limité de dossiers est clôturé après régularisation en raison d'une procédure trop longue. Une attention particulière est accordée aux groupes les plus vulnérables.

M. Van den Bulck se réjouit de la procédure existante dès lors qu'elle offre des garanties réelles quant aux droits du demandeur d'asile, qu'elle est efficace et est basée sur une définition universelle. Une réforme demeure pourtant nécessaire pour résorber l'arriéré du Conseil d'État et instaurer une protection subsidiaire. Le commissaire général se félicite de la *procédure unique* retenue dans le cadre du projet. Il déplore toutefois le maintien de la structure de la loi de 1980, qui alourdit encore la lisibilité du texte. En outre, comme la directive relative aux normes minimales en matière de procédure d'asile doit être transposée prochainement en droit belge, l'article 52 devra encore être adapté.

Le président du CPAS de Liège s'oppose aux situations résultant de l'instauration du principe LiFo. Il s'est ainsi formé un groupe *first in never out*, qui sollicite une aide financière auprès des CPAS. Le non-respect du plan de répartition pose également problème. Enfin, les autorités doivent mieux veiller à l'exécution effective des ordres de quitter le territoire.

La présidente du CPAS anverso

misschien beter geweest dat dit in één keer gebeurde.

Nadien hebben wij de OCMW's van grote steden, de OCMW's van Luik en Antwerpen, gehoord. De voorzitter van het OCMW van Luik haalde in zijn betoog enkele knelpunten aan. Zo verzet hij zich uitdrukkelijk tegen de situaties die zijn ontstaan door de invoering van het LIFO-principe. Hij merkte op dat daardoor een FINO-groep ontstaat, first in-never out. Zij komen dan natuurlijk bij de OCMW's terecht voor steun. Deze mensen hebben immers nog recht op financiële steun.

Een tweede punt dat hij aanhaalde was de niet-naleving of slechte werking van het spreidingsplan voor asielzoekers.

Een derde knelpunt dat hij aanhaalde was de hypocrisie met betrekking tot het bevel om het grondgebied te verlaten. De overheid moet veel meer toezien dat dit daadwerkelijk wordt uitgevoerd, aldus de voorzitter van het OCMW van Luik.

De voorzitter van het OCMW van Antwerpen was tevreden met een aantal van de voorgestelde maatregelen in het ontwerp. Zij zei dat hierdoor een aantal van de illegalen die momenteel op ons grondgebied verblijven een wettelijke basis krijgen tot verblijf. Zij doelde hiermee op de invoering van de subsidiaire bescherming, de medische regularisatie en de uitbreidingen voor de gezinshereniging opgenomen in artikel 10.

Dit neemt voor de voorzitter echter niet weg dat er nog steeds een probleem rijst rond de vreemdelingen met een illegaal verblijf. Zij pleit in dat kader voor een uitbreiding van de middelen die ter beschikking staan van de OCMW's.

De voorzitter stelde dat de inkorting van de asielprocedure een positieve stap is, maar dat ook hier de vraag rijst wat men moet doen met de mensen die niet erkend worden. Met betrekking tot de procedure bij de Raad van State benadrukte de voorzitter dat de voorgestelde wijzigingen staan of vallen met een efficiënte filterprocedure voor de Raad van State en met een strikte navolging van de vooropgestelde termijnen in het voorliggende ontwerp.

De voorzitter pleitte ook voor een activeringsbeleid en aanzien van nieuwkomers. Taalachterstand en mogelijke cultuurproblemen zorgen te vaak ervoor dat deze mensen in de steun of het leefloon blijven zitten en dat de groep kans- en generatiearmen vergroot.

De spreekster betreurde ook dat er geen maatregelen werden genomen om de gezinshereniging van Belgen en EU-onderdanen te wijzigen. Het ontwerp biedt dus geen oplossing voor het probleem van Belgen van allochtone origine die hun ouders of grootouders laten overkomen om hen na korte tijd naar het OCMW te kunnen sturen als zij voor hen niet zelf kunnen blijven zorgen.

In dat kader verwijst de voorzitter van het OCMW van Antwerpen ook naar de problemen door de snel-Belg-wet. Daardoor ontstaan uitgebreide mogelijkheden van gezinshereniging van de nieuwe Belgen. Bovendien is er het georganiseerd gebruik van de uitzonderingen in de wet door de consulaten om de Belgische nationaliteit toe te kennen aan kinderen die in België worden geboren.

a indiqué que grâce à la protection subsidiaire, à la régularisation médicale et à l'extension de l'article 10, un certain nombre d'illégaux obtiennent un motif légal de séjour. La question des illégaux continue toutefois à poser problème. La présidente plaide en la matière pour un accroissement des moyens alloués aux CPAS. Le raccourcissement de la procédure d'asile constitue une bonne chose mais qu'advient-il des personnes non reconnues? Les procédures modifiées dépendront d'un filtre efficace au niveau du Conseil d'État et du respect rigoureux des délais. Pour la présidente, il convient de mener une politique d'activation pour les nouveaux arrivants afin d'éviter une nouvelle extension du groupe des personnes défavorisées et des pauvres structurels. À ses yeux, le projet ne remédie pas davantage au problème des Belges allochtones qui font venir leur famille mais l'adressent au CPAS parce qu'ils ne sont pas eux-mêmes en mesure de la prendre en charge. La loi d'acquisition rapide de la nationalité belge a en outre élargi les possibilités en matière de regroupement familial. Les consulats recourent de manière organisée à des exceptions contenues dans la loi pour faire accorder la nationalité belge à des enfants qui naissent en Belgique. Enfin, la présidente indique que des services spécialisés, qui disposent pourtant des moyens nécessaires, renvoient des mineurs non accompagnés aux CPAS. La réglementation relative à la tutelle n'a offert aucune solution en la matière.

Le premier président de la Commission permanente de recours des réfugiés considère que ce projet de loi est une bonne chose et se réjouit de la création d'une instance administrative de pleine juridiction et de l'extension de l'examen de la protection offerte par le statut de protection

Tot slot wijst de voorzitter nog op de problematiek van de niet-begeleide minderjarigen. Soms moet worden vastgesteld dat gespecialiseerde diensten, die daarvoor de nodige middelen krijgen, die kinderen toch niet aankunnen en ze toch doorsturen naar het OCMW, dat noch de setting, noch de middelen heeft om een kwalitatieve opvang te garanderen. De voorgedijregeling heeft daarvoor geen oplossingen geboden, zo stelt de voorzitter.

De Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen werd ook gehoord. De eerste voorzitter van de Vaste Beroepscommissie toonde zich alvast tevreden met het voorliggende ontwerp, aangezien dat in grote mate overeenkomt met de verzuchtingen die de Vaste Beroepscommissie reeds jaren formuleert. In de eerste plaats is er de oprichting van een administratief rechtscollege in volle rechtsmacht voor alle zaken met toepassing van de wet van 1980, alsook de uitbreiding van het onderzoek naar de bescherming van de subsidiaire beschermingsstatus.

De spreker vestigde de aandacht op de groeiende achterstand bij de Vaste Beroepscommissie. Jarenlang is de achterstand beperkt gebleven, in het bijzonder in vergelijking met de andere asielinstanties. Het was echter nadat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen na de toekenning van extra middelen de opgelopen achterstand is weg beginnen te werken, dat de achterstand bij de Vaste Beroepscommissie is opgelopen. Die dienst had immers te kampen met een belangrijke onderbezetting en kreeg, in verhouding met andere asiendiensten, minder middelen. Het is pas na de inspanningen in de loop van 2005 dat de achterstand een halt kon worden toegevoerd. Nu moet die achterstand nog worden weggewerkt.

Dat neemt niet weg dat met de huidige middelen en met toepassing van de vigerende procedure het wegwerken van de achterstand, die inmiddels is opgelopen tot 11.000 dossiers, nog jaren zal duren. Het voorliggende ontwerp biedt dan ook enige mogelijkheden, zo stelt de voorzitter nog. Zo zou de schriftelijke procedure, kwantitatief bekeken, de achterstand kunnen verminderen, hoewel de eerste voorzitter toegeeft dat mondelinge debatten eigenlijk het beste middel vormen om de eerlijkheid, evenals de gegrondheid van de vrees van de vreemdeling, te onderzoeken. De spreker benadrukte dat, om in te schatten of iemand werkelijk vervolgd wordt of redenen heeft om vervolging te vreezen, het meestal de voorkeur verdient om de betrokkene zelf in plaats van diens advocaat te horen.

In dat opzicht is de eerste voorzitter tevreden met de toevoeging van artikel 174 van het wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en de oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. In regel zal de verzoeker niet langer op welk ogenblik ook kunnen komen aandragen met nieuwe gegevens, die hij had moeten en kunnen overleggen bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen of bij zijn hoger beroep.

De rechter zal evenwel, in afwijking van die regel, kunnen beslissen rekening te houden met ongeacht welk hem ter kennis gebracht nieuw gegeven, indien dat gegeven met stelligheid het gegrond of ongegrond karakter van het beroep kan aantonen.

subsidiaire. Il rappelle que l'arriéré à la Commission remonte surtout à l'époque où le CGRA a commencé à résorber l'arriéré accumulé. La Commission a essentiellement pâti du manque d'effectifs et de moyens. Ce n'est qu'après les efforts de 2005 que l'arriéré – qui se montait alors à 11 000 dossiers – a pu être partiellement résorbé bien qu'avec les moyens actuels, plusieurs années seront encore nécessaires pour régler tous les problèmes. La nouvelle procédure écrite pourrait contribuer à réduire l'arriéré quantitatif bien que le premier président reconnaisse que les débats oraux sont le meilleur moyen de juger de l'intégrité et du bien-fondé des craintes. En outre, mieux vaut entendre l'intéressé lui-même que son avocat.

Le premier président est satisfait de l'ajout de l'article 174 et de la création d'un Conseil du contentieux des étrangers. Le demandeur ne pourra plus produire de nouveaux éléments à n'importe quel moment, même si le juge pourra tenir compte de tout nouvel élément de nature à établir formellement le caractère fondé ou infondé du recours. Le premier président conclut que les nouveaux projets pourront régler des problèmes importants mais qu'il faut continuer à prêter une attention toute particulière à l'arriéré actuel.

M. Vercammen, le vice-premier président des chambres néerlandophones de la Commission de régularisation, rappelle que la loi de régularisation de 1999 se voulait une opération unique de courte durée mais qu'à ce jour, tous les dossiers n'ont toujours pas été clôturés. Parmi les dossiers non traités figurent en particulier des dossiers saisis à l'époque par le parquet. En outre, certains textes de loi ont rapidement fait l'objet d'une interprétation différente, souvent peu claire. Il ressort des travaux

De voorliggende ontwerpen komen, volgens de eerste voorzitter van de Vaste Beroepscommissie, tegemoet aan een aantal belangrijke knelpunten in die asielprocedure, zoals die vandaag geldt. Dat neemt niet weg dat er bijzondere aandacht moet worden besteed aan de huidige achterstand van de dossiers, meer dan elfduizend dossiers.

Wij hoorden ook de regularisatiecommissie. De regularisatiecommissie werd tijdens de hoorzittingen vertegenwoordigd door twee sprekers, ten eerste door de vice-eerste voorzitter van de Nederlandstalige kamers, mevrouw Vercammen, en ten tweede door de gewezen voorzitter van de vijfde Kamer, de heer Funck.

De vice-eerste voorzitter bracht de doelstelling van de regularisatiewet van 22 december 1999 in herinnering, met name een eenmalige operatie, die slechts korte tijd in beslag zou nemen. In werkelijkheid zijn vandaag nog steeds niet alle dossiers afgehandeld, meer in het bijzonder de dossiers die destijds door het parket in beslag werden genomen.

Hoe dan ook moet worden vastgesteld dat de start van de regularisatie bijzonder moeizaam was. Men kon ook op niets terugvallen.

De visie over het verloop verschilde bovendien enorm. Zo ontstond al gauw een verschillende interpretatie van de wetteksten, die niet altijd duidelijk waren. Uit de parlementaire werkzaamheden blijkt dat de overheid veeleer een strikte interpretatie voorstond. De NGO's pleitten dan weer voor een uiterst soepele invulling, zodat zoveel mogelijk aanvragers zouden worden geregulariseerd. De magistraten opteerden meestal dan weer voor het legaliteitsbeginsel, zo getuigde mevrouw Vercammen.

Daarnaast werd al vlug vastgesteld dat nogal wat dossiers onmiskenbaar tekenen vertoonden van fraude en misbruiken, en dat de mogelijkheid, de ervaring en de toereikende onderzoeksmiddelen ontbraken om tijdig en efficiënt tegen die mistoestanden op te treden. In het bijzonder ging het om vervalste stukken, zoals huurcontracten en dokterattesten, en valse identiteit en nationaliteit. De hele operatie verliep volgens mevrouw Vercammen veeleer chaotisch door de omstandigheden, waarin moest worden gewerkt. De massa aanvragen diende geval per geval behandeld te worden, volgens de vaste procedure, door een onafhankelijke instantie. Op die evidente bepalingen werd echter inbreuk gepleegd door een tijdslimiet op te leggen en voor de onderzoekssecretariaten in quota te voorzien, waardoor de werkdruk voor iedereen ondraaglijk hoog werd en geen ernstig onderzoek van elk dossier kon gebeuren.

Ook bij de onafhankelijkheid van de Kamers kunnen enkele bedenkingen geformuleerd worden, zo stelt de vice-eerste voorzitter. De specifieke samenstelling van die Kamers lag volgens de spreekster soms gevoelig en gaf meermaals aanleiding tot mogelijke deontologische problemen en eventuele onverenigbaarheden.

Sommige advocaten zetelden de ene dag in de Kamer, terwijl zij de volgende dag optraden als verdediger van een van de aanvragers. De NGO's van hun zijde stuurden in hoofdzaak aan op positieve adviezen. Zij stonden niet onder eed en waren niet gebonden door

parlementaires que l'autorité publique préconisait une interprétation stricte. Les ONG, en revanche, étaient plutôt favorables à une approche plus souple. Quant aux magistrats, ils optaient généralement pour le principe de légalité. De nombreux dossiers présentaient en outre des indices de fraude et d'abus mais l'inexpérience ou le manque de moyens n'ont pas permis d'intervenir efficacement.

Une instance indépendante devait traiter les demandes au cas par cas, selon une procédure constante. Une limite étant cependant imposée dans le temps et des quotas étant prévus pour les secrétariats chargé de l'examen des demandes, la pression est devenue insupportable et il n'a plus été possible de traiter correctement les dossiers.

Des réserves peuvent également être émises quant à l'indépendance des chambres. La composition spécifique de ces dernières était parfois délicate et donna, à maintes reprises, lieu à d'éventuels problèmes déontologiques et à des incompatibilités. Mme Vercammen conclut dès lors que la Commission de régularisation organisée par la loi du 22 décembre 1999 n'est pas une initiative à reproduire.

M. Funck estime par contre que la Commission marque un grand moment d'humanité et d'interprétation du droit. Un certain nombre de personnes, qui jusqu'alors n'avaient aucun visage, sont sorties de l'ombre. La loi contenait des critères clairs qui donnèrent cependant lieu à des difficultés lors de son application.

Pour ce qui est de l'interprétation du droit, la Commission devait appliquer des critères légaux qu'aucune juridiction auparavant n'avait appliqués. Il fallait aller vite

deontologische voorschriften. De zwijgplicht of het respecteren van het geheim van het beraad lag bij hen soms moeilijk. Criminaliteit was zelden bespreekbaar, terwijl in dat alles de magistraten gebeurlijk in de minderheid werden gesteld en een advies moesten opmaken, waar zij eigenlijk niet achter stonden.

Mevrouw Vercammen concludeert dan ook dat de regularisatiecommissie in de vorm van de wet van 22 december 1999 niet voor herhaling vatbaar is.

Een geheel ander verhaal echter was te horen van de heer Funck. Zijn ervaring met de regularisatiecommissie was veeleer positief en hij toonde zich dan ook verbaasd over de uiteenzetting van zijn collega. De commissie vormde voor de heer Funck een belangrijke stap, zowel voor de menselijkheid als voor de rechtsuitlegging. Op menselijk gebied traden mensen naar voren die tot voor kort geen gezicht hadden. Volgens de spreker bevatte de wet duidelijke criteria, die echter bij de toepassing ervan moeilijkheden inzake de beoordeling gaven. Is iemand bijvoorbeeld wel wie hij beweert te zijn; klopt de nationaliteit; zijn de voorgelegde stukken wel authentiek?

In verband met de rechtsuitlegging moest de commissie wettelijke criteria toepassen die eerder door geen enkel rechtscollege werden toegepast. Ook de snelheid waarmee de dossiers moesten worden afgehandeld, was in vele gevallen een belangrijk probleem. Volgens de heer Funck was de samenstelling van de commissie, waarbij de inbreng van de NGO's en de advocaten van wezenlijk belang was, de reden waarom de campagne tot een goed einde kon worden gebracht. De conclusie van de heer Funck was dan ook dat de wet van 22 december 1999 wel degelijk als inspiratie zou kunnen dienen voor nieuwe maatregelen.

Wij hebben ook het Hoog Commissariaat voor Vluchtelingen van de Verenigde Naties gehoord. Het Hoog Commissariaat moet onder meer toezien op de naleving van het Verdrag van Genève door de lidstaten. In die hoedanigheid verklaarde de vertegenwoordiger van het Hoog Commissariaat zich tevreden over de voorliggende ontwerpen. In het bijzonder de vereenvoudiging en de verkorting van de procedure en de invoering van de subsidiaire beschermingsstatus zijn positieve elementen in het ontwerp.

Niettegenstaande dat heeft het Hoog Commissariaat een zestal bedenkingen. Ten eerste, de ontvankelijkheidsfase, die tot nu toe onder DVZ hoorde, wordt in de nieuwe procedure geschrapt. Toch blijven in de nieuwe procedure ontvankelijkheidscriteria behouden, waardoor de erkenning als vluchteling kan worden geweigerd op grond van louter formele criteria, die volkomen los staan van elke nood aan internationale bescherming. Dat is een eerste bedenking.

Ten tweede is er de bedenking over de rol van DVZ inzake de nieuw ingediende aanvragen, of nieuwe elementen. Het Hoog Commissariaat vraagt zich af of binnen de dienst in de toekomst nog wel de nodige ervaring aanwezig zal zijn, daar de dienst verder geen rol meer te spelen zal hebben in de nieuwe procedure.

Ten derde, de detentie wordt door het ontwerp veeleer gesystematiseerd. Opsluiten kan dan immers gedurende het Dublin-onderzoek, gedurende het onderzoek door het Commissariaat-

dans le traitement des dossiers, ce qui posa un problème important. Toutefois, l'apport des ONG et des avocats au niveau de la composition de la Commission, aurait pu permettre de mener la campagne à bien. M. Funck conclut que cette loi peut véritablement servir de source d'inspiration pour de nouvelles mesures.

Le Haut Commissariat des Nations Unies pour les Réfugiés (HCR) doit notamment veiller au respect de la Convention de Genève. Le représentant du HCR accueille très favorablement les présents projets et plus particulièrement la volonté du gouvernement de simplifier et d'écourter la procédure d'asile et d'introduire le statut de protection subsidiaire. Le HCR formule cependant aussi certaines observations. La nouvelle procédure prévoit la suppression de la procédure de recevabilité auprès de l'Office des étrangers, tout en conservant des critères de recevabilité pouvant conduire au refus de la reconnaissance du statut de réfugié sur la base de critères purement formels, étrangers à tout besoin de protection internationale.

L'UNHCR se demande si l'Office des étrangers disposera encore de l'expérience requise à l'avenir.

Le projet systématise davantage la détention. L'UNHCR souligne que l'enfermement doit toujours être proportionnel aux objectifs poursuivis. Il dénonce également la différence existant entre les possibilités de regroupement familial dont dispose un réfugié reconnu comme tel et celles d'un réfugié sous statut de protection subsidiaire.

S'il est vrai que la procédure devant le Conseil du Contentieux des Étrangers (CCE) est suspensive, on peut cependant craindre que les demandeurs

Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatslozen, en gedurende de procedure voor de Raad van Vreemdelingenbetwistingen.

Het Hoog Commissariaat wil hierbij nog eens duidelijk stellen dat opsluiting steeds in verhouding moet staan tot de vooropgestelde doelstellingen.

Ten vierde, het Hoog Commissariaat ziet ook een probleem in het verschil tussen de mogelijkheden inzake gezinshereniging naargelang het gaat over een erkende vluchteling of iemand die onder subsidiaire bescherming valt.

Ten vijfde, de procedure voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is dan wel opschortend, toch valt te vrezen dat door de vormvoorschriften van de procedure in combinatie met de tamelijk korte termijnen, de asielzoekers dreigen over minder effectieve mogelijkheden te beschikken om hun zaak toe te lichten. Daarnaast is het ontbreken van eigen onderzoeksmogelijkheden van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen evenmin een verbetering.

Ook de rol van het Hoog Commissariaat wordt in het ontwerp beperkt. De vertegenwoordigster stelt dat het Hoog Commissariaat zijn rol echter te allen tijde zal doen gelden.

Ten slotte wordt ook de problematiek van de staatlozen aangehaald. Momenteel wordt de behandeling van de aanvragen inzake staatloosheid verdeeld over de burgerlijke rechtbanken, de dienst Vreemdelingenzaken en in mindere mate het Hoog Commissariaat. Hoewel het niet gemakkelijk is daarover informatie te vinden, blijkt uit bepaalde aanwijzingen dat de bestaande procedures problemen doen rijzen. Het Hoog Commissariaat meent dat deze wetsherziening zou moeten worden aangegrepen om daarin verbetering te brengen.

Wij hoorden ook de directeur van het gesloten centrum voor illegalen te Brugge. De directeur van het centrum voor illegalen stelde dat de gesloten centra tot doel hebben de vasthouding van de vreemdelingen met het oog op een eventuele verwijdering van het grondgebied en dit op een humane en respectvolle manier. De hoeksteen van de strijd tegen illegale immigratie is nu eenmaal de effectieve verwijdering van de afgewezen asielzoekers.

De vasthouding in een gesloten centrum kan volgens de directeur niet vergeleken worden met een gevangenisregime. Hiervoor zijn verschillende redenen. Het hoofddoel is niet de vreemdeling te straffen, maar om hem voor te bereiden op zijn vertrek. De duur van zijn verblijf in het centrum hangt af van zijn medewerking. Het regime in het centrum is een groepsregime, terwijl dit in een gevangenis een individueel celregime is. Ten slotte, in het centrum wordt ook voorzien in psychologische en administratieve begeleiding.

Een vaak te horen kritiek is de mogelijke duur van de detentie. De directeur zei dat deze initieel twee maanden bedraagt en eventueel nog kan verlengd worden met twee maanden in bepaalde omstandigheden. Indien de vreemdeling vrijwillig ons land verlaat, is de detentietijd vrijwel steeds kort. De vreemdeling kan ook beroep aantekenen tegen zijn vrijheidsberoving bij diverse instanties.

Een ander punt van kritiek is de vrijheidsberoving van minderjarigen.

d'asile voient se réduire les possibilités d'exposer leur situation en raison de la combinaison des formalités à accomplir et des délais relativement courts à respecter. L'absence de moyens d'investigations propres du CCE ne constitue pas une amélioration. Le rôle de l'UNHCR se voit également réduit. Certains indices donnent à penser que le traitement actuel des demandes des apatrides pose des problèmes. L'UNHCR souhaite que la modification de loi améliore cette situation.

Selon le directeur du centre des illégaux de Bruges, les centres fermés ont pour but de retenir des étrangers en vue de leur éventuel éloignement du territoire dans le respect de la dignité humaine. Cet élément constitue la pierre angulaire de la lutte contre l'immigration illégale. On ne peut comparer la détention en centre fermé à un régime pénitentiaire car l'objectif principal consiste non pas à punir les intéressés mais à préparer leur départ. La durée du séjour dépend également de la collaboration de l'étranger. Le centre est basé sur un régime de groupe et prévoit un accompagnement psychologique et administratif. Les critiques concernent souvent la durée éventuelle de la détention. Celle-ci s'élève au départ à deux mois et peut encore être prolongée de deux mois dans certaines circonstances. Si l'étranger quitte le pays sur une base volontaire, la détention sera presque toujours de très courte durée. Il est possible d'intenter un recours contre la mesure de privation de liberté auprès de diverses instances. Les mineurs d'âge accompagnés sont toujours impliqués dans la procédure de leurs parents.

En ce qui concerne les mineurs non accompagnés, tout est mis en œuvre pour que la durée de la détention soit aussi courte que possible. Le nombre de places

Het gaat in dit geval zowel over begeleide als over niet-begeleide minderjarigen. De begeleide minderjarigen worden steeds betrokken bij de procedure van hun ouders. Voor de niet-begeleide minderjarigen wordt alles in het werk gesteld om de duur van de vasthouding zo kort mogelijk te houden. Zo stelt de directeur.

In 2005 werd het aantal plaatsen bestemd voor families ook verhoogd. Ook daar zorgt het vrijwillig vertrek voor een zo kort mogelijke periode van vrijheidsberoving. De directeur betreurt dat dit in de praktijk veel te weinig gebeurt. De gemiddelde duur van de vasthouding van de families bedraagt drie weken.

De twee laatste instanties zijn de federale politie en het Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding. Ik overloop ze nog snel.

De voornaamste opdracht van de federale politiediensten op de nationale luchthaven is de grenscontrole. Regelmatig worden de diensten in eerste lijn geconfronteerd met mensen die politiek asiel aanvragen. De taak van de federale politie is echter beperkt tot de opstelling van een formulier, en niet tot het afnemen van een verhoor of verklaring inzake de aanvraag. Die laatste zaken worden door de dienst Vreemdelingenzaken gedaan. In afwachting worden de mensen ondergebracht in een transitcentrum.

De taak van de federale politie is uiteraard ook de detectie van nieuwe fenomenen inzake mensenhandel en mensensmokkel.

Als derde pijler is de federale politie eveneens belast met het verwijderingsbeleid. Tijdens de gedwongen repatriëringen wordt de dwang steeds progressief aangewend en in verhouding met het verzet van de vreemdeling die moet worden verwijderd. Daarbij wordt ook permanent geëvalueerd of de aangewende dwang humaan en redelijk is. Als dat niet het geval is, wordt de poging tot verwijdering stopgezet en wordt er een nieuwe poging ondernomen, of wordt de vreemdeling voorzien op een gezamenlijke vlucht. In dat kader wordt vastgesteld dat er de jongste jaren een verhoogde samenwerking optreedt op Europees vlak.

De commissaris drukte nog de hoop uit dat door de versnelling en de verkorting van de asielprocedure het verzet tegen repatriëring ook zal afnemen.

Tot slot bevestigt de commissaris dat het ontwerp voorziet in de omzetting van een aantal aanbevelingen die door de commissie-Vermeersch werden gedaan in het kader van een humaan uitwijzingsbeleid.

Ten slotte, het Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding. Het centrum verklaart zich tevreden met de wijzigingen die in het ontwerp werden opgenomen, in het bijzonder aangaande de rechtspositie van slachtoffers van mensenhandel, de definitie van de begunstigde van de subsidiaire bescherming en de oprichting van een administratieve rechtbank met volle rechtsmacht in asielzaken.

De wet van 15 december 1980 is echter ondertussen een bijzonder moeizame tekst geworden. De nieuwe wijzigingen dragen zeker niet

réservées aux familles a été accru en 2005. Le départ volontaire raccourcit la période de privation de liberté mais, dans la pratique, les départs volontaires sont trop rares. Les familles restent en moyenne trois semaines en détention.

Le contrôle frontalier constitue la principale mission de la police fédérale à l'aéroport national. Cette mission se limite à l'établissement d'un formulaire. L'Office des étrangers interroge le candidat réfugié ou entend l'audition relative à la demande. Dans l'intervalle, les demandeurs sont placés dans un centre de transit. La police fédérale observe bien sûr également les nouveaux phénomènes en matière de traite et de trafic des êtres humains. Elle est aussi responsable de la politique d'éloignement. En ce qui concerne le rapatriement forcé, la mesure est toujours imposée graduellement et proportionnellement à la résistance dont l'allochtone fait montre. La mesure est évaluée en permanence. Le commissaire espère que l'accélération et le raccourcissement de la procédure d'asile contribueront par ailleurs à réduire la résistance au rapatriement. Selon lui, le projet prévoit la transposition de plusieurs recommandations de la commission Vermeersch.

Le Centre pour l'égalité des chances et la lutte contre le racisme (CECLR) se réjouit particulièrement des modifications apportées au projet en ce qui concerne le statut juridique des victimes de la traite des êtres humains, la définition du bénéficiaire de la protection subsidiaire et la création d'un tribunal administratif de plein contentieux en matière d'asile. Toutefois, les modifications anticipent à peine les problèmes qui se poseront ultérieurement; aucun instrument n'est par exemple prévu pour maîtriser les

tot een vergemakkelijking bij.

Het centrum erkent de noodzaak aan nieuwe wijzigingen en stelt vast dat daardoor enkel problemen worden opgelost, maar de wijzigingen anticiperen nauwelijks op toekomstige problemen. Zo biedt het huidige wetsontwerp geen enkel instrument om toekomstige migratiestromen te beheersen.

Aangaande de ontwerpen merkt het centrum op dat zowel op nieuwe als op bestaande, oude statuten een veelheid aan verblijfsperioden met precair statuut van toepassing zijn.

Daarmee bedoelt men de toekenning van tijdelijke verblijfsvergunningen in afwachting van definitieve.

Enkele andere opmerkingen die het centrum met betrekking tot het ontwerp naar voren heeft gebracht zijn de volgende.

De discretionaire bevoegdheid van de minister wordt voor bepaalde materies behouden, soms wordt ze teruggeschroefd en vaak wordt ze ook uitgebreid. Zo wordt bijvoorbeeld de verblijfsvergunning voor ernstig zieken in de wet geregeld, wat het verlies betekent van de discretionaire bevoegdheid, terwijl de injunctiebevoegdheid ten opzichte van het commissariaat-generaal weer een uitbreiding is.

Zelfs tegen de achtergrond van de huidige rechtspraak vereist een democratische maatschappij dat de uitoefening van de discretionaire bevoegdheid transparanter en wetmatiger is, zo stelt het Centrum. Een aantal maatregelen zou daartoe positief kunnen bijdragen: de verankering van de ontvankelijkheidscriteria voor regularisatie in de wet, de bijstand van een onafhankelijke commissie en een beperking van de discretionaire bevoegdheid wanneer een rechtbank van eerste aanleg een staatloze erkent en wanneer het statuut van niet-begeleide minderjarige vreemdelingen werd erkend door een voogdijdienst.

Wat betreft kinderen en minderjarigen in onze verblijfswet, valt het volgens het Centrum te betreuren dat in het ontwerp geen enkele maatregel werd genomen inzake hun verblijfsstatuut. Volgens de directeur werd daardoor een grote kans gemist. Het gaat dus om de kinderen, om de niet-begeleide minderjarigen.

In het kader van de gezinshereniging heeft het Centrum bijzondere vragen rond de leeftijdsbeperking, die wordt verhoogd tot 21 jaar. De directeur betwijfelt of door die maatregel het beoogde doel zal worden bereikt. De vrees is ingegeven door de opmerking dat voor België geen gelijkaardige maatregel wordt genomen en door het bestaan van diverse bilaterale akkoorden met landen van herkomst. Het zijn precies die twee categorieën waarin bijvoorbeeld misbruik van gedwongen huwelijken wordt vastgesteld.

Met betrekking tot de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen ziet het Centrum eerder een verslechtering inzake de asielaanvragen, door het verlies van de eigen onderzoeksbevoegdheid en het verloren gaan van de mondelinge procedure. Meer dan nu zal de vreemdeling afhankelijk zijn van de kwaliteit van het werk van zijn advocaat.

In het kader van niet-asielzaken gaat het voordeel van de inrichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen grotendeels verloren

flux migratoires dans le futur.

Tant en ce qui concerne les nouveaux que les anciens statuts, une multiplicité de durées de séjour sous statut précaire est d'application.

Le pouvoir discrétionnaire du ministre est modifié dans certains cas. Une société démocratique requiert un exercice plus transparent et plus légitime de ce pouvoir et cette exigence peut être satisfaite par l'ancrage dans la loi des critères de recevabilité de la demande de régularisation, par la mise en place d'une aide par une commission indépendante et par la limitation de ce pouvoir discrétionnaire dans deux hypothèses: lors de la reconnaissance d'un apatride par un tribunal de première instance et lors de la reconnaissance du statut de mineur étranger non accompagné par un service des tutelles.

Le CECLR déplore que ce projet ne comporte aucune mesure concernant le statut du séjour des enfants et des mineurs d'âge. Il doute que le relèvement de la limite d'âge applicable au regroupement familial permette de réaliser l'objectif tel qu'il a été défini.

A propos du CCE, le CECLR serait plutôt enclin à considérer la perte de la compétence d'examen propre et l'abandon du caractère oral de la procédure comme une détérioration de la situation au regard des demandes d'asile. L'étranger sera davantage tributaire de la qualité du travail de son avocat. En dehors des dossiers d'asile, une grande partie de l'avantage offert par le CCE sera perdu. On peut parler d'une régression sur le plan de la protection des droits des étrangers dès lors que ces derniers ne peuvent être entendus dans le cadre d'une procédure orale et que seul un contrôle de la légalité est prévu.

als die instantie voor niet-asielzaken beperkt is tot een bevoegdheid van wettigheidscontrole. Het verdwijnen van het verzoek tot herziening en de vervanging daarvan door een beroep voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, betekenen zeker een achteruitgang op het vlak van de bescherming van de rechten van vreemdelingen. Het feit dat de vreemdelingen niet kunnen worden gehoord tijdens een mondelinge procedure en er enkel en alleen een legaliteitscontrole is, in plaats van een onderzoek ten gronde zoals nu bij een verzoek tot herziening, kunnen daarvoor als belangrijke punten worden aangehaald, zo brengt het Centrum naar voren.

Tot dusver het verslag van de hoorzittingen. Collega Claes heeft een deel gedaan en ook ik heb een deel gedaan van de hoorzittingen met betrekking tot de voorliggende ontwerpen.

03.13 **Jacqueline Galant**, rapporteur: Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, M. Boukourna vous a déjà résumé l'exposé introductif du ministre de l'Intérieur relatif au projet de loi n° 2479 réformant le Conseil d'État et créant un Conseil du Contentieux des Étrangers.

Les auditions relatives à ce texte vous ont également été rapportées par Mme Lanjri. Il me revient de faire état de la discussion générale et de la discussion des articles tenues sur ce projet par votre commission lors des réunions des 23, 30 et 31 mai, 6, 7, 13, 14, 20, 21 et 26 juin 2006.

Quatre propositions de loi étaient jointes à ce projet du gouvernement.

La première proposition de loi visait à modifier l'article 71, alinéa 2 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers.

M. Mohammed Boukourna (PS) rappelle qu'un étranger, même lorsqu'il dispose d'un visa valable, peut se voir refuser l'accès au territoire et être maintenu dans un centre pour inadmissibles. Il peut introduire un recours contre cette décision devant la chambre du conseil.

L'étranger qui bénéficie d'une décision de libération prononcée par la chambre du conseil ne bénéficie pas pour autant de l'accès au territoire, car la chambre du conseil statue sur la légalité de la détention, non sur la mesure de refoulement.

L'étranger peut introduire contre la décision de la chambre du conseil un recours en suspension auprès du Conseil d'État, mais de telles demandes sont systématiquement déclarées irrecevables. Il ne restait dès lors à l'étranger plus d'autre solution que d'attendre que le Conseil d'État se prononce sur le fond, ce qui peut prendre plusieurs années. Selon les auteurs, un recours effectif doit donc être reconnu à ces personnes, tant contre la privation de liberté que contre le refoulement. La proposition de loi tend, par conséquent, à conférer à la chambre du conseil la plénitude de compétences.

La deuxième proposition de loi modifie la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers afin de confier à la Commission permanente de recours des

03.13 **Jacqueline Galant**, rapporteur: Ik breng verslag uit over de besprekingen die in de commissie aan het wetsontwerp nr. 2479 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden gewijd.

Vier voorstellen werden aan het regeringsontwerp toegevoegd.

Het eerste voorstel strekt ertoe artikel 71 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen te wijzigen.

Een vreemdeling die over een geldig visum beschikt maar die geen toegang krijgt tot het grondgebied en in een centrum voor de zogenaamde "inadmissibles" (INAD) wordt ondergebracht, kan bij de Raadkamer beroep aantekenen tegen die beslissing. Indien de Raadkamer beslist de vreemdeling voorwaardelijk in vrijheid te stellen, betekent zulks echter niet dat hij alsnog toegang krijgt tot het grondgebied. De Raadkamer beslist immers over de wettigheid van de detentie, maar niet over de maatregel tot teruggrijving. De vreemdeling moet dan ook wachten tot de Raad van State zich over de grond van de zaak heeft uitgesproken, wat jarenlang kan aanslepen.

Het voorstel strekt ertoe de Raadkamer een bevoegdheid inzake de teruggrijving toe te

réfugiés la compétence de connaître des recours urgents contre les décisions du commissaire général aux réfugiés et apatrides.

M. Philippe Monfils (MR) affirme, avant tout, que sa proposition de loi vise à résorber l'important arriéré auquel doit faire face le Conseil d'État. Ce retard n'est pas uniquement source de problèmes pour le citoyen individuel, mais il ralentit également le traitement général des dossiers, en ce compris ceux qui ne relèvent nullement de la problématique des étrangers. L'intervenant souligne en outre que le Conseil d'État constitue une juridiction administrative. Dans le cadre de la problématique des étrangers, le Conseil d'État est donc appelé à jouer un rôle qui, en réalité, n'est pas le sien. Par le passé, une série de suggestions ont déjà été formulées afin de pallier ce problème, comme l'accélération des procédures et l'instauration de tribunaux administratifs.

La solution proposée par l'auteur consiste à rendre la Commission permanente de recours des réfugiés compétente pour les recours contre les décisions du CGRA. Bien que le gouvernement ait opté pour un nouveau collègue, M. Monfils estime que le projet de loi réformant le Conseil d'État et créant un Conseil du Contentieux des Étrangers répond entièrement à ses aspirations.

La troisième proposition de loi modifie la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers et instaure une Commission des étrangers afin de porter remède à l'arriéré du Conseil d'État.

Mme Marie Nagy (Ecolo) souligne que l'arriéré du Conseil d'État concerne non seulement la problématique des étrangers, mais aussi les autres dossiers.

Cet arriéré est provoqué par un manque de moyens qui dure déjà depuis 1991, par l'attribution constante de nouvelles tâches au Conseil d'État et par le fait que les citoyens s'adressent plus rapidement au Conseil d'État pour introduire un recours contre une décision administrative. Il s'ensuit qu'il faut attendre 7 à 8 ans pour qu'une affaire aboutisse. C'est pourquoi il est proposé de créer une commission des étrangers afin, d'une part, de décharger le Conseil d'État des dossiers relatifs aux étrangers et, d'autre part, d'instaurer un organe de concertation permanent chargé de formuler des propositions de solutions structurelles pour résorber l'arriéré existant et empêcher la création d'un nouvel arriéré. Une partie de la solution consiste en effet à augmenter les effectifs du Conseil d'État, une autre partie a trait au mode d'organisation du travail. L'intervenante peut dès lors souscrire à une série d'éléments du projet réformant le Conseil d'État et créant un Conseil du Contentieux des Étrangers. D'autres éléments, notamment l'extension du système du mandat, lui posent problème.

Mme Nagy souligne que cette proposition de loi s'inspire étroitement de la proposition de loi créant une Commission permanente de régularisation de séjour de certaines catégories d'étrangers séjournant sur le territoire du Royaume.

À propos de la quatrième proposition modifiant la loi relative aux étrangers concernant la procédure de reconnaissance du statut de réfugié, M. Dirk Claes (CD&V) renvoie au développement de sa

kennen.

Het tweede voorstel beoogt de wet van 15 december te wijzigen teneinde de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen bevoegd te maken voor dringende beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

De heer Monfils (MR) bevestigt dat zijn voorstel ertoe strekt de aanzienlijke achterstand bij de Raad van State weg te werken.

Die achterstand brengt de burger in de problemen en vertraagt de behandeling van alle dossiers. Bovendien is de Raad van State een administratief rechtsorgaan met een heel andere opdracht. De regering lost dat probleem op door een nieuw rechtscollege op te richten.

Het derde wetsvoorstel, ingediend door mevrouw Nagy, strekt ertoe de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen te wijzigen en een Vreemdelingencommissie op te richten teneinde een oplossing voor de achterstand bij de Raad van State aan te reiken.

Die achterstand heeft niet alleen betrekking op dossiers betreffende vreemdelingen, maar is te wijten aan een gebrek aan middelen sinds 1991, de voortdurende uitbreiding van het takenpakket en het feit dat burgers makkelijker beroep aantekenen. Men stelt voor een Vreemdelingencommissie op te richten teneinde die dossiers van de Raad van State over te nemen, evenals een overlegorgaan dat moet toelaten de achterstand weg te werken. Voorts moet de personeelsbezetting van de Raad worden uitgebreid en moet de organisatie van zijn werk worden herzien. De uitbreiding van het mandaatsysteem doet evenwel problemen rijzen. Dit wetsvoorstel

proposition de loi.

Il n'est ensuite pas aisé de distinguer, dans ces discussions, ce qui relève du projet sur le Conseil et ce qui concerne la réforme de la loi de 1980. En substance, dans le cadre de la discussion générale, voici ce que l'on peut en retenir.

M. Anthuenis intervient quant au filtre instauré pour les recours en cassation devant le Conseil d'État. Pour l'intervenant, il est évident que ce filtre ne peut être trop lâche, comme l'a expliqué, lors des auditions, un représentant du Conseil d'État.

Pour Mme Marie Nagy, la procédure projetée devrait mener à une augmentation des motifs d'irrecevabilité et à la non-prise en considération des demandeurs d'asile. L'étranger qui fuit son pays et qui n'introduit pas sa demande d'asile aux autorités frontalières belges lorsqu'il est interrogé sur les raisons de sa venue en Belgique verra sa demande d'asile déclarée non recevable sans qu'un quelconque examen des craintes de persécution ne soit fait. Pour l'intervenante, un recours suspensif au Conseil du Contentieux des Étrangers ne sera pas possible, seul le recours en annulation au Conseil d'État pourra être envisagé. Or, ce recours est non suspensif et une expulsion pourra donc avoir lieu.

Par ailleurs, Mme Nagy dit que, même si la durée de l'enfermement est théoriquement limitée à un mois, ce délai est suspendu quand le demandeur d'asile introduit un recours contre une décision négative du Commissariat général aux réfugiés et apatrides (CGRA), ce qui a pour effet de rendre cette détention à durée indéterminée. En effet, le Conseil du Contentieux des Étrangers, organe de recours, n'est pas tenu à un délai pour prendre sa décision. Ensuite, pour l'intervenante, depuis des années, l'intérêt d'une procédure juridictionnelle de recours qui permette à l'étranger de venir s'exprimer oralement avec son avocat a été mise en évidence.

Une nouvelle juridiction d'appel du CGRA est créée: le Conseil du Contentieux des Étrangers (en abrégé CCE). L'avantage est qu'en matière d'asile, le recours devant le CCE est suspensif mais de moindre qualité que l'actuelle Commission permanente de recours des réfugiés (CPRR) puisque son fonctionnement est calqué sur celui du Conseil d'État. Le CCE n'a pas les pouvoirs d'instruction de l'actuelle CPRR. Mme Nagy rappelle la proposition de loi qu'elle a déposée pour tenter de répondre au problème de l'arriéré du Conseil d'État.

Enfin, l'intervenante estime que la procédure de filtre prévue en cassation administrative au Conseil d'État est trop sévère.

Pour Mme Douifi, l'un des objectifs centraux de la réforme est de rendre la procédure plus courte et efficace. À cet égard, on avance souvent la durée maximale de douze mois. Pour l'intervenante, le recours en cassation auprès du Conseil d'État doit rester un recours tout à fait exceptionnel. Pour éviter un usage multiple, il faut donc un filtre puissant qui apprécie la recevabilité de la demande. Le succès de cette réforme dépendra, dans une large mesure, de l'efficacité de ce filtre.

Mme Schryvers du CD&V souligne que le bon fonctionnement des

is gebaseerd op het wetsvoorstel tot oprichting van een Vaste Commissie voor regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen.

Voor het vierde voorstel tot wijziging van de vreemdelingenwet, wat betreft de procedure tot erkenning van de status van vluchteling, verwijst de heer Dirk Claes naar de uiteenzetting van zijn voorstel.

In dat verband stelt de heer Anthuenis dat de filterprocedure voor het cassatieberoep bij de Raad van State niet te soepel mag zijn. Volgens mevrouw Nagy zal deze procedure de gronden voor de onontvankelijkheid en de niet-inoverwegingneming uitbreiden. Vermits het vernietigingsberoep bij de Raad van State niet opschortend werkt, kan de terugdrijving plaatsvinden.

Bovendien, zelfs al is de duur van de detentie tot een maand beperkt, dan nog wordt die termijn opgeschort indien er beroep wordt aangetekend tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Daardoor wordt de detentie onbeperkt in de tijd. Er wordt dus een nieuw gerecht in hoger beroep opgericht: de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

(RVV). Inzake asiëldossiers heeft het beroep bij de RVV een opschortende werking, maar de Raad heeft niet dezelfde onderzoeksbevoegdheid als de huidige Vaste Beroepscommissie voor vreemdelingen. Volgens de spreekster is de filterprocedure voor het administratieve cassatieberoep bij de Raad van State te streng.

Voor mevrouw Douifi bestaat een van de doelstellingen van de hervorming erin om de procedure korter en efficiënter te maken. Het cassatieberoep bij de Raad van State moet een uitzondering blijven. Er is een krachtige filter nodig die de ontvankelijkheid van de aanvraag beoordeelt. Het succes van de hervorming zal

plus hautes juridictions administratives dans un État de droit est de la plus grande importance. Les justiciables doivent pouvoir bénéficier de la sécurité juridique. L'intervenante évalue les apports du projet à l'examen. Elle note une amélioration sur le plan procédural, à savoir le fait que la demande de suspension et la demande d'annulation pourront faire l'objet d'un seul et même acte. Elle rappelle l'énorme arriéré qui s'est créé au fil des années au Conseil d'État, non seulement sur le plan du contentieux des étrangers mais aussi dans les procédures ordinaires. À cet égard, Mme Schryvers défend le fait que le projet de loi à l'examen est insuffisant et incomplet, dans la mesure où il se concentre seulement sur certains éléments de réforme du Conseil d'État au lieu d'en revoir le fonctionnement dans sa globalité.

En ce qui concerne la réforme du Conseil d'État, M. Maene souligne l'introduction des techniques de management afin d'adapter l'institution aux besoins d'une gestion moderne (avec mise en place d'un système de mandat et d'un système d'évaluation). Sur le plan de la procédure, l'enjeu est, pour l'intervenant, d'accélérer les procédures sans pour autant réduire le droit de la défense. Pour ce faire, sont instaurées des conditions d'admission pour les recours en cassation administrative, autrement dit, une procédure de filtre comme auprès d'autres juridictions européennes.

M. Drèze dit que l'audition des chefs de corps a fait apparaître que la haute juridiction administrative ne dispose pas aujourd'hui des moyens pour gérer le contentieux des étrangers dans des délais acceptables. En ce qui concerne la création d'une juridiction administrative, à savoir le CCE, M. Drèze estime que les effectifs projetés sont nettement insuffisants. L'intervenant évoque également le délai de 24 heures ouvert au requérant qui serait intenable pour introduire un recours suspensif contre un ordre d'expulsion, suivi du délai de 72 heures, trop court lui aussi, qui est imparti au juge pour statuer, après quoi un ordre d'expulsion peut être délivré alors même que le requérant n'aurait reçu aucune réponse. En conclusion, l'orateur estime que les projets, propositions de loi et résolutions en discussion doivent rencontrer les différents points exposés afin d'élaborer une procédure à la fois humaine, rapide et juste.

En réponse, le ministre de l'Intérieur a mis en évidence les éléments suivants.

Le Conseil du Contentieux des Étrangers et la procédure qui peut être engagée devant ce Conseil sont de nouveaux éléments. Bien que ceux-ci soient inconnus à ce jour, le fait d'avoir introduit la possibilité d'exercer un contrôle juridictionnel dans tous les cas constitue un important pas en avant.

En ce qui concerne la procédure devant le Conseil du Contentieux des Étrangers, le fait de prévoir une procédure écrite et de n'octroyer aucun pouvoir d'investigation aux magistrats du Conseil a constitué un choix politique clair. L'essentiel de la procédure d'asile doit en effet être confié au Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides qui est indépendant. Il doit prendre une décision de qualité. À cet égard, il doit également veiller à ce que tous les actes d'instruction à charge et à décharge soient posés. S'il ne le fait pas, il peut être sanctionné. Le Conseil du Contentieux des Étrangers peut en effet annuler sa décision et l'obliger à constituer un dossier mieux étayé s'il n'est pas

afhangen van haar efficiëntie.

Mevrouw Schryvers beklemtoont dat de goede werking van de administratieve rechtbanken essentieel is.

De rechtsonderhorigen hebben recht op rechtszekerheid. Ze stelt een verbetering op procedureel vlak vast en herinnert aan de enorme achterstand bij de Raad van State. In dit opzicht is het ontwerp ontoereikend en onvolledig, omdat het zich uitsluitend op bepaalde elementen richt in plaats van de werking van de Raad van State in zijn geheel te herbekijken.

Over de hervorming van de Raad van State zet de heer Maene de invoering van moderne managementtechnieken in de verf (mandaten- en evaluatiesysteem).

De inzet is de versnelling van de procedures zonder dat er aan het recht op verdediging wordt geraakt. Hiervoor is net zoals bij andere rechtbanken een filterprocedure geïnstalleerd.

De heer Drèze stelt dat het hoge rechtscollege de middelen niet heeft

om vreemdelingenbetwistingen binnen aanvaardbare termijnen te behandelen. Het geplande personeelsbestand voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is ontoereikend. De termijn van 24 uur is onhoudbaar voor een opschortend beroep tegen een uitwijzingsbevel. De termijn van 72 uur waarover de rechter beschikt om uitspraak te doen is ook te kort. Er moet een menselijke, snelle en rechtvaardige procedure worden uitgewerkt.

In zijn antwoord heeft de minister van Binnenlandse Zaken erop gewezen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en de procedure voor deze raad nieuw zijn. De mogelijkheid om in alle gevallen een controle voor de rechtbank uit te voeren is een belangrijke stap voorwaarts. Voor de procedure voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zijn de schriftelijke procedure en de afwezigheid van de

possible de prendre clairement position sur la demande d'asile en se basant sur le dossier soumis.

La Commission générale a donc tout intérêt à constituer un dossier solide ou non. Pour le ministre, la procédure devant le Conseil du Contentieux des Étrangers satisfait aux exigences de l'article 13 de la Convention européenne des droits de l'homme (recours effectifs). Le premier président du Conseil d'État l'a expressément confirmé au cours des auditions.

Dans le cadre du fonctionnement du Conseil d'État et des adaptations proposées afin de résorber efficacement l'arriéré de cette juridiction, il a largement été question du filtre. Selon le Conseil d'État, ce système n'est pas assez strict. Pour les avocats, par contre, il l'est trop. En opérant ce choix, le gouvernement a songé en premier lieu au justiciable. S'il dispose de moyens de cassation valables sur le plan juridique, il doit pouvoir les faire valoir.

Le filtre de cassation est une nouvelle donnée dans l'ordre juridique belge. Les expériences de l'étranger nous apprennent qu'il s'agit d'un instrument valable qui peut fonctionner parfaitement. Le ministre ne voit dès lors pas pourquoi ce ne serait pas le cas en Belgique.

Certains estiment que le Conseil d'État devrait disposer d'encre plus de personnel et de moyens pour résorber rapidement l'arriéré. Une politique se bornant à octroyer des moyens financiers n'a pas donné lieu dans le passé à une augmentation significative du nombre d'arrêts rendus. Il faut donc donner une chance à d'autres pistes. Outre une augmentation limitée en nombre de conseillers d'État et d'auditeurs, l'on prévoit également une série d'adaptations procédurales et structurelles qui doivent aussi aider à résorber l'arriéré. Dans ce contexte, il est souligné que 80% des recours soumis au Conseil d'État concernent des contestations relatives à l'application de la loi sur les étrangers. Ce contentieux est transféré au Conseil du Contentieux des Étrangers.

A l'avenir, le Conseil d'État ne devra plus traiter qu'un cinquième du nombre actuel des litiges, tandis que son effectif augmentera encore. Dans ce contexte, il devrait être logiquement possible de résorber plus rapidement le contentieux n'ayant pas trait aux étrangers.

Pour le ministre de l'Intérieur, l'introduction de techniques de gestion et d'évaluation modernes portera aussi certainement ses fruits.

Viennent ensuite les répliques pour lesquelles je me permets de renvoyer à mon rapport écrit.

Dans le cadre de la discussion des articles, des amendements sont défendus par M. Drèze aux articles 6, 8, 12, 25, 33, 45 et 53. M. Drèze a également proposé de créer des articles 212bis et 212ter et de modifier l'article 216.

Mme Nagy dépose un amendement à l'article 8 et avec M. Drèze propose de modifier les articles 79, 118, 153, 155, 156, 161, 176 et 184.

Mme Lanjri et consorts déposent un amendement aux articles 8, 14, 19, 68, 69, 70, 79, 174 et 241bis.

onderzoeksbevoegdheid van de magistraten van de Raad duidelijke politieke keuzes. De kern van de procedure moet toevertrouwd worden aan het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, dat erop moet toezien dat alle onderzoeksdaeden, à charge en à décharge, gesteld worden. De Raad voor Vreemdelingenbestwistingen kan haar beslissing vernietigen en haar indien nodig verplichten om een beter onderbouwd dossier samen te stellen.

Voor de minister voldoet de procedure voor de RVV aan de vereisten van artikel 13 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens (daadwerkelijke rechtsmiddelen).

In het kader van de voorstellen om de achterstand van de Raad van State weg te werken was er sprake van een filter. Volgens de Raad van State is dit systeem niet strikt genoeg. Voor de advocaten is het te strikt. De regering echter heeft gedacht aan de rechtsonderhorige die een beroep moet kunnen doen op geldige cassatiemiddelen. In de Belgische rechtsorde is deze filter een nieuw gegeven maar in het buitenland vormt hij al langer een geldig instrument.

Sommigen zijn van oordeel dat de Raad van State over nog meer personeel en middelen zou moeten kunnen beschikken. Naast een verhoging van het aantal staatsraden en auditeurs zijn ook structurele en procedurewijzigingen gepland; 80 procent van de beroepen bij de Raad van State hebben betrekking op de toepassing van de vreemdelingenwet en die betwistingen worden overgeheveld naar de RVV. De Raad van State zal dus nog slechts een vijfde van het huidige aantal geschillen moeten behandelen en hij zou dus in staat moeten zijn zijn achterstand snel weg te werken.

M. Maene et consorts proposent de modifier les articles 27, 52, 61, 206, 207 et 216 et un article 52bis est également proposé.

M. Borginon et consorts proposent des modifications à l'article 206.

Par de longues interventions, pour lesquelles je renvoie à mon rapport écrit, M. le ministre de l'Intérieur développe le point de vue du gouvernement sur chaque amendement.

Lors des votes, des modifications sont adoptées en ce qui concerne les articles 27, 52, 61, 150, 206 et 216. Un article 52bis est créé. Ces modifications concernent respectivement:

- la composition du jury chargé de l'examen des candidatures à la fonction d'auditeur adjoint et de référendaire adjoint au Conseil d'État;
- la fonction d'administrateur, qui doit être considérée comme une fonction de mandat réévaluée et adaptée aux exigences d'un management moderne;
- le détachement de titulaires d'une fonction au Conseil d'État auprès d'une instance internationale ou supranationale;
- le traitement de greffier au Conseil d'État;
- le fait que la durée du mandat d'administrateur soit égale à celle d'administrateur du Conseil d'État, à savoir 5 ans;
- l'évaluation après un an des recours en cassation dont le Conseil d'État est saisi;
- le mandat adjoint de directeur d'encadrement du personnel et de l'organisation;
- le mandat adjoint de directeur d'encadrement du budget et de la gestion et ce, pour une période de 5 ans renouvelable qui coïncide avec le début et la fin de la période durant laquelle l'administrateur exerce son mandat.

L'ensemble du texte ainsi modifié est adopté par 12 voix contre 1 et 2 absents.

Le **président**: Madame Galant, je vous remercie pour votre rapport.

Nous avons entendu les rapporteurs des différents projets et propositions de loi. Nous pouvons maintenant poursuivre la discussion générale.

Onze orateurs sont inscrits, le premier étant M. Dirk Claes.

03.14 Dirk Claes (CD&V): Geachte mijnheer de minister, ik zal een korte uiteenzetting houden, minder lang dan mijn mondeling verslag. Namens CD&V zal ik het hebben over de Raad van State en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Het andere deel wordt besproken door mijn collega Nahima Lanjri.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, het voorliggende ontwerp had een veelbelovend uitgangspunt, het ontwerp over de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De oprichting van een volwaardig administratief rechtcollege, dat alle beroepen zou behandelen inzake beslissingen genomen met uitvoering van de wet van 15 december 1980 is een goede zaak. Daarnaast zou de

Volgens de minister zullen ook de beheers- en moderne evaluatietechnieken vruchten afwerpen.

In het kader van de bespreking van de artikelen werden amendementen verdedigd door de heer Drèze, mevrouw Nagy, mevrouw Lanjri, de heer Maene en de heer Borginon.

Bij de stemmingen werden er wijzigingen aangenomen die betrekking hebben op de samenstelling van de jury voor het examen van adjunct-auditeur en adjunct-referendaris bij de Raad van State, de functie van beheerder (dit mandaat werd opnieuw bekeken en aan de vereisten van modern management aangepast), de detachering van ambtenaren van de Raad van State bij een internationale of supranationale instelling, de wedde van griffier bij de Raad van State, duur van het mandaat van beheerder, de evaluatie van de cassatieberoepen die bij de Raad van State aanhangig zijn gemaakt, het nieuwe mandaat van stafdirecteur personeel en organisatie, het nieuw mandaat van stafdirecteur begroting en beheer.

De gewijzigde tekst werd in zijn geheel aangenomen met 12 stemmen voor, 1 stem tegen en 2 onthoudingen

03.14 Dirk Claes (CD&V): À première vue, le projet paraissait prometteur. Le futur Conseil du contentieux des étrangers devait être une juridiction administrative à part entière et compétente pour tous les recours sur la base de la loi du 15 décembre 1980, tandis qu'une réforme en profondeur du Conseil d'État devait résorber l'arriéré.

Raad van State drastisch worden hervormd, waardoor de immense achterstand waarmee hij te kampen heeft, kan worden aangepakt.

Het uiteindelijke resultaat, collega's, is echter minder positief dan het wordt voorgesteld. In de eerste plaats is er de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Voor asielaangelegenheden treedt die raad op in volle rechtsmacht. We erkennen de positieve bijdrage, die de maatregel heeft op de behandeling van de asioldossiers en de vereenvoudiging die hiervan uitgaat. Negatief blijft echter dat de raad geen eigen onderzoeksbevoegdheid heeft, een belangrijke troef die zijn voorganger, de Vaste Beroepscommissie, wel heeft. In niet-asielzaken heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen enkel de rol van cassatierechter te spelen. In vergelijking met de huidige procedure bij het verzoek tot herziening is dat ongetwijfeld een verzwakking van de positie van de vreemdeling die bijvoorbeeld verzoekt om gezinshereniging.

Wat de hervorming bij de Raad van State betreft, blijft het grote knelpunt de gebrekkige filter, die als compromis bij het ontwerp uit de bus is gekomen. De Raad van State vroeg zelf uitdrukkelijk om een schoktherapie en niet om halve maatregelen. Het is duidelijk dat de voorgestelde maatregel onvoldoende zal zijn. Het is echter van primordiaal belang dat de instroom van de dossiers bij de Raad van State onder controle wordt gebracht, anders is heel het ontwerp een maat voor niets geweest.

We hebben ons bij ons amendement terzake dan ook gebaseerd op de criteria die door de Raad van State zelf worden voorgesteld, met name enkel de zaken die aan de cassatiebevoegdheid van de Raad van State kunnen onderworpen worden en die, ten eerste, betrekking hebben op de eenheid van rechtspraak, om te voorkomen dat rechtbanken vonnissen zouden vellen die verschillende draagkracht zouden hebben. Ten tweede moet het gaan om principiële rechtsvragen, die het individuele belang overstijgen. Ten derde moet het gaan om substantiële procedurefouten of de niet-naleving door de rechtsinstanties van de wezenlijke vormvereisten, die borg staan voor de eerbiediging van de individuele rechten.

We stelden met genoegen vast dat ook sp.a en VLD tijdens de bespreking het licht hadden gezien en na ons een gelijkaardig amendement – het was bijna identiek – hadden ingediend. Het lot of veeleer de tucht van de regering heeft er echter anders over beslist.

Het is echter nog niet te laat voor de leden om opnieuw tot bezinning te komen. Wij zullen dan ook ons amendement opnieuw ter stemming voorleggen.

Mijnheer Anthuenis, u kunt er nog eens over nadenken wat u gaat doen met dat amendement inzake de filter. Dat is belangrijk.

Dit alles is ook de reden waarom wij als CD&V een grondige evaluatie hebben gevraagd, 1 jaar na inwerkingtreding van de wet. Wij stellen een evaluatie voor niet enkel van de filter maar van de volledige werking van de Raad van State en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Wij stellen ook voor dat de evaluatie toekomt aan het Parlement en niet aan de regering. Ook dat werd echter door het amendement van de meerderheid tot het minimum minimum herleid.

Le résultat final est moins positif. Le Conseil du contentieux, qui intervient en pleine juridiction en matière d'asile, n'a pas été doté du pouvoir d'investigation propre dont pouvait se prévaloir son prédécesseur, la Commission permanente de recours. De plus, en ce qui concerne les questions ne relevant pas de l'asile, ce Conseil peut jouer exclusivement un rôle de juge en cassation, ce qui représente un affaiblissement de la position de l'étranger.

La réforme du Conseil d'État a été marquée par un manque d'audace. Le filtre imparfait issu du compromis ne pourra pas réellement endiguer l'afflux important de dossiers. Notre amendement tend à une thérapie de choc et se fonde sur les critères proposés par le Conseil lui-même. Le VLD et le sp.a étaient sur la même longueur d'onde mais ils ont finalement dû se soumettre à la discipline du gouvernement. Il est toujours temps pour eux de voter pour notre amendement.

Le CD&V a également proposé, mais en vain, que le Parlement – et non le gouvernement – procède à une évaluation complète et approfondie après un an. Là aussi, la majorité a réduit cette proposition à sa plus simple expression.

Hélas, la transparence promise n'a guère été de mise au cours des débats. Le Parlement n'a pas réussi à rectifier le projet du gouvernement, dont le potentiel était pourtant important.

Bij deze wil ik inzake de hele bespreking zeggen dat ik toch een aantal zaken betreurt. Minister Dewael heeft bij aanvang openheid aangekondigd bij de bespreking van die wetsontwerpen. Er is echter niet veel van in huis gekomen als blijkt dat ook de meerderheidspartijen hun amendementen moeten inslikken. De behandeling en de vele hoorzittingen ten spijt, moeten wij toch vaststellen dat door de regering een wetsontwerp wordt ingediend met potentie, althans, die potentie zou er zijn op voorwaarde van een correcte behandeling en de nodige bijsturing door het Parlement. Het heeft echter niet mogen zijn. En de aangekondigde openheid, mijnheer de minister, was er volgens mij spijtig genoeg niet.

03.15 Minister **Patrick Dewael**: Mag ik daar even op repliceren? Ten eerste, wat de evaluatie betreft, zegt u dat die zal gebeuren door de regering en dat zij eigenlijk zou moeten gebeuren door het Parlement. Zij zal door de twee gebeuren. Zij zal door de regering gebeuren en de regering zal natuurlijk eens de evaluatie gemaakt is van de procedure naar het Parlement komen en het Parlement zal uiteraard de gelegenheid hebben door middel van vraagstelling en interpellaties, of wat dan ook, daarover een uitspraak te doen. Dat is één.

Ten tweede, wat de openheid betreft, heb ik u gezegd, van meet af aan, dat ik voor een open parlementaire behandeling ben, maar voor mij is het belangrijk dat minstens de twee ontwerpen, zoals die door de Ministerraad zijn goedgekeurd, goedgekeurd kunnen worden. Daarover bestaat een consensus bij de vier meerderheidspartijen.

Amendementen kunnen voor mij, op voorwaarde dat u natuurlijk een consensus of, indien geen unanimité, toch een meerderheid hebt. Wat moet ik doen als ik vaststel dat die meerderheid er niet is, net alleen, mijnheer Claes, binnen de regeringsmeerderheid? Als ik echter de amendementen lees van CdH en Ecolo, dan neem ik aan dat u het daar ook niet mee eens bent. Kortom, de amendementen zijn ter stemming voorgelegd. Als de amendementen geen meerderheid kunnen behalen valt de regering, heb ik gezegd, op dat ogenblik terug op de twee ontwerpen die zij in het Parlement heeft ingediend. Dat is toch de normale parlementaire behandeling. U kunt toch niet zeggen dat de commissie daar geen tijd in heeft kunnen steken. Wij hebben daar uren en uren over gedebatteerd. Op een bepaald ogenblik heb ik gezegd dat het, na inspraak, ook via hoorzittingen, het Parlement zou sieren te komen tot een bepaalde uitspraak. Uitspraak heeft de commissie alleszins gedaan.

03.16 **Dirk Claes** (CD&V): Alleszins was het wetsontwerp zoals het was ingediend volgens mij niet voldragen. Er zijn heel wat goede amendementen voorgesteld, ook zelfs door sp.a en VLD, maar zij hebben die zelf moeten inslikken. Dat begrijp ik niet.

De filterprocedure was daarbij heel belangrijk. Wij wilden die verbeteren. Dat zelfs dit niet te slikken was, vind ik toch wel een brug te ver.

Qua evaluatie is het belangrijk dat door het Parlement een onafhankelijke commissie zou kunnen worden samengesteld om de evaluatie te doen. Wij vinden het niet correct dat eerst de regering dit doet en pas dan de controle door het Parlement zal kunnen gebeuren.

03.15 **Patrick Dewael**, ministre: Les deux organes sont chargés de l'évaluation : le Parlement pourra apprécier l'évaluation du gouvernement par le biais de questions et d'interpellations.

Je suis partisan d'un traitement parlementaire transparent mais il fallait d'abord approuver les deux projets à propos desquels il existait un consensus au niveau des quatre partis de la majorité. Je ne m'opposais certainement pas aux amendements, mais il n'existait aucune majorité pour les défendre. Nous sommes donc revenus aux deux projets. La Commission y a certainement accordé le temps nécessaire et est arrivée à une décision. Il s'agit là de la voie parlementaire habituelle.

03.16 **Dirk Claes** (CD&V): Le projet était immature. Il y avait de très bons amendements qui furent rejetés à tort. Le VLD et le sp.a n'avaient plus qu'à faire une croix sur leurs amendements.

Pour ce qui est de l'évaluation, le Parlement aurait dû pouvoir créer une commission de contrôle indépendante. Il n'appartient pas au gouvernement de s'en charger.

Mijnheer de minister, in plaats van een voldragen wetsontwerp dat wij hier zouden moeten goedkeuren, ligt er een veredeld voorontwerp voor. Allicht werd er meer tijd en energie in gestoken om hieraan toch maar niets te moeten veranderen, dan dat er aan het schrijven van het ontwerp zelf is besteed. Ik denk dat er veel overleg is geweest binnen de meerderheid en dat de conclusie altijd was dat er niets meer aan zou worden veranderd. Ik zeg niet dat ik met alle amendementen akkoord ging, maar er zaten toch goede punten in die een verbetering zouden geweest zijn op wetgevend vlak. Die zijn er niet doorgekomen wegens de onderlinge tucht in de meerderheid.

Volgens mij zullen we snel worden geconfronteerd met reparatiewetgeving en met nieuwe wetgeving over dezelfde onderwerpen. Er zijn trouwens nog Europese richtlijnen die we snel zullen moeten uitvoeren en toepassen. U hebt trouwens gezegd dat u daarmee nog hierheen zult komen. Er werden voorzetten gegeven om dit nu al hierin op te nemen, maar dat is spijtig genoeg ook niet gebeurd.

03.17 Filip De Man (Vlaams Belang): Mijnheer de voorzitter, alvorens in te gaan op de twee ontwerpen die voorliggen, wil ik de toestand schetsen zoals die de voorbije jaren is gegroeid en die ertoe leidde, collega's, dat de notie "illegaal verblijf" onder paars bijna helemaal verdween uit de Belgische wetgeving.

Ik ga even terug in de geschiedenis. In 1999 luidt een van de eerste grote aankondigingen van Verhofstadt I dat er een massale regularisatiecampagne zou komen. Paarsgroen gaf meer dan 50.000 illegalen – de mensen zonder papieren, zoals ze dat zo eufemistisch omschrijven – de kans om toch aan papieren te geraken. De meerderheid van illegale vreemdelingen kreeg in de jaren daarop inderdaad een verblijfsvergunning. Hoeveel het er precies waren, kunnen we evenwel niet weten, omdat nog steeds niet alle dossiers afgehandeld zijn. Wellicht zitten we nu rond de 40.000.

Er is echter meer. De in 1999 aangekondigde regularisatiecampagne genereerde een gigantisch aanzuigeffect, waardoor een record aantal asielzoekers naar ons land kwam. In 1999 was er reeds een stijging tot 36.000, komende van 22.000 het jaar voordien. Dan kwam het jaar 2000 met niet minder dan 42.000 asielaanvragen.

De regering pronkt tegenwoordig met het feit dat de cijfers de voorbije jaren zijn verminderd, maar dat is natuurlijk niet moeilijk, als men eerst een tsunami van asielzoekers heeft uitgelokt. Tussen haakjes, op het einde van de regeerperiode-Verhofstadt I – Verhofstadt II, van 1999 tot pakweg begin volgend jaar, zullen in dit land om en bij de 200.000 asielzoekers zijn binnengekomen. Dat is de bevolking van Brugge en Mechelen samen.

Ten derde, Verhofstadt I voerde het lifo-principe in: last in, first out. Dat betekent dat de recentste asielaanvragen eerst werden behandeld. Nieuwe asielzoekers kregen dus vrij snel bericht of zij al dan niet het land moesten verlaten. In bijna 90% van de gevallen gaat het immers niet om politieke vluchtelingen. Met dat laatste zou men nog enigszins akkoord kunnen gaan, als de asielbedriegers ook effectief zouden vertrekken, maar dat doet de meerderheid dus niet. Omdat de linkse regering nu al jarenlang weigert een actief

Le projet d'aujourd'hui n'est en fait rien de plus qu'un avant-projet qui ne pouvait être modifié.

On s'est beaucoup investi dans cette matière et des amendements valables ont été déposés, mais il y avait une stricte discipline à respecter, empêchant toute amélioration législative. Une loi de réparation verra très certainement le jour sous peu. En outre, il est regrettable que cette loi n'anticipe pas les futures directives européennes en la matière.

03.17 Filip De Man (Vlaams Belang): Sous la coalition violette, la notion de « séjour illégal » a disparu presque totalement de notre législation. En 1999, 50 000 dossiers d'illégaux ont été pris en considération pour être régularisés, ce qui a produit un effet d'aspiration qui a abouti à 42 000 demandes d'asile en 2000. Certes, il y a eu sensiblement moins de demandes ces derniers temps mais après un tel tsunami, c'est tout à fait logique. Sous la coalition violette, quelque 200 000 demandeurs d'asile seront donc entrés sur notre territoire.

Sous la législature précédente, le principe LIFO (*last in, first out*) avait été instauré: les derniers dossiers rentrés sont les premiers traités. Ce n'est pas un mauvais principe en soi car ainsi, les demandeurs d'asile, qui ne sont des réfugiés politiques que dans 10 % des cas, savent assez vite qu'ils devront quitter le territoire. Toutefois, le refus du gouvernement actuel de mettre en œuvre une politique active de recherches aboutit à ce que ces fraudeurs de l'asile traînent sans papiers dans nos villes.

opsporingsbeleid te voeren, blijven er tienduizenden van hen in onze steden rondhangen als mensen zonder papieren.

03.18 Willy Cortois (VLD): Als u gelijk zou hebben, wat is dan uw oplossing?

03.19 Filip De Man (Vlaams Belang): Voor het asielp probleem? Waarde collega, constructief als wij zijn, geven wij eerst kritiek en naderhand geven wij ons voorstel van beleid inzake asiel.

03.18 Willy Cortois (VLD): Mais quelle solution proposez-vous?

03.19 Filip De Man (Vlaams Belang): J'y viendrai tout à l'heure. Je vais me livrer à un commentaire critique sur votre politique avant de présenter notre proposition.

De **voorzitter:** De heer De Man zal het ons vertellen.

03.20 Filip De Man (Vlaams Belang): Ik zal het zeker vertellen, mijnheer de voorzitter. Niemand zal mij tegenhouden.

Als u nog even kunt wachten, mijnheer Cortois, dan wordt u op uw wenken bediend.

Ten vierde, het lifo-principe betekende ook dat de oudere asielaanvragen jarenlang bleven liggen. Met andere woorden, er was een nieuwe lichtung te regulariseren vreemdelingen in de maak. Wat zien wij inderdaad? Veel van die vreemdelingen krijgen momenteel van Verhofstadt II een regularisatie, nota bene omdat zij te lang moesten wachten op een beslissing. U moet het maar doen, mijnheer Dewael. De regering blijft in gebreke. De illegalen worden beloond en de bevolking is de pineut. U geeft als minister van Binnenlandse Zaken tegenwoordig automatisch een verblijfsvergunning als het asioldossier vier jaar oud is, wat jullie fout is. U geeft hun een verblijfsvergunning, zelfs na drie jaar, als de asielzoeker of asielzoekster een kind heeft.

Steeds vaker raken trouwens gevallen bekend van vrouwen die zich opzettelijk zwanger laten maken om een verblijfsvergunning te bekomen. Collega's, dat is met zoveel woorden gezegd door de voorzitter van het Antwerpse OCMW. Volgens de statistieken van Kind en Gezin werden vorig jaar, alleen al in Vlaanderen 1.220 kinderen geboren bij moeders zonder papieren. Men mag aannemen dat het in Brussel en Wallonië zeker niet minder is.

Men kan dus niet anders dan tot de volgende conclusie komen: het zo bejubelde lifo-principe werd omgebogen tot het fino-principe, first in never out. Als het asioldossier lang genoeg aansleept, moet men het land niet meer verlaten.

Dat is nog niet alles. Ook wie geen of nooit asiel aanvraag, kan al dan niet via een kerkbezetting op een menselijke geste van Dewael rekenen. Begin juli meldden verschillende kranten hoe hij ook gretig regularisaties toekende aan illegalen die niet eens een regularisatieaanvraag hadden ingediend. Volgens zijn woordvoerder, Jo Deroo, nog zo'n links-liberaal, komt een kerkbezetting neer op een impliciete aanvraag. Geef toe, mijnheer Dewael, dat het werkelijk een daad van groot humanisme is als u al verblijfsvergunningen geeft terwijl de persoon in kwestie er niet eens om vraagt.

03.21 Willy Cortois (VLD): (...).

03.20 Filip De Man (Vlaams Belang): Le principe LIFO implique également que les vieux dossiers restent dans les tiroirs. Aujourd'hui donc, l'inéluctable s'est produit: de nombreux demandeurs d'asile sont encore régularisés actuellement parce que le traitement de leur dossier a duré trop longtemps. Un permis de séjour est accordé automatiquement quand le dossier a quatre ans, voire trois si le demandeur a un enfant à charge. Mais cette dernière clause aussi génère des abus. L'association "Kind en Gezin" a indiqué que, l'an dernier, en Flandre, des mères sans papiers avaient déjà donné naissance à 1 220 enfants.

La conclusion est que le gouvernement applique aujourd'hui le principe FINO pour *first in, never out!*

Pire, certains étrangers qui avaient participé à des occupations d'église ont obtenu un permis de séjour sans jamais l'avoir demandé. Il faut croire qu'occuper une église équivaut à faire une demande d'asile implicite. Si ce n'est pas un acte d'humanisme de notre ministre, je n'y comprends plus rien!

03.22 Filip De Man (Vlaams Belang): Mijnheer Cortois, ik ga eerst zoals gezegd...

03.23 Willy Cortois (VLD): (...).

De **voorzitter**: Wacht een beetje, mijnheer Cortois.

03.24 Willy Cortois (VLD): (...).

03.25 Filip De Man (Vlaams Belang): Het doet wel pijn, mijnheer Cortois, want van uw minister van Binnenlandse Zaken is het volgende de bevolking opgevallen: door toe te geven aan de kerkbezitters is hij de eerste verantwoordelijke geworden voor de tientallen kerkbezettingen van de voorbije maanden. U hebt dat in feite in de hand gewerkt. U hebt toegegeven bij de bezetting van Sint-Bonifacius. Aangemoedigd door de troglodieten van Groen!, Ecolo en een deel van de PS zijn er natuurlijk tientallen kerkbezettingen gevolgd.

03.26 Willy Cortois (VLD): (...).

03.27 Filip De Man (Vlaams Belang): Een ding is wel duidelijk, mijnheer Cortois: het humanisme van de VLD lijdt niet onder het feit dat er vanuit de Kerk een beroep op wordt gedaan. Dat is waarlijk een grote vooruitgang voor de, zeg maar voorheen, vrijzinnige liberale partij.

Laksheid en toegeeflijkheid troef dus! Ten bewijze: het aantal regularisaties ging onder de huidige minister van Binnenlandse Zaken spectaculair de hoogte in. Vorig jaar waren er 11.630 en dit jaar zal men wellicht uitkomen op zowat 10.000.

Collega's, nogmaals, het gaat hier niet om een Ecolo-minister of om een PS-minister. Het gaat hier wel degelijk om een VLD-minister. De heer Dewael houdt nochtans de kiezers voor dat hij nooit of te nimmer een tweede, massale regularisatie zal doorvoeren. Hij zegt tegen elke journalist die het horen wil – vandaag zal hij dat alleszins niet kunnen, want er is, heel toevallig, geen enkele journalist aanwezig – dat hij alleen individuele gevallen regulariseert.

Mijnheer Dewael, hoe individueel zijn 11.630 gevallen? Het doet mij denken aan de rassenrellen van 2005 in Frankrijk, toen ook in België her en der brand werd gesticht. Volgens uw zeggen werden toen 120 voertuigen individueel in brand gestoken. Ik weet niet of u beseft hoe schijnheilig u op zulke momenten bij de bevolking overkomt.

03.28 Minister Patrick Dewael: Vraag dan aan de heer Tastenhoye wat uw groep bezielt. Terwijl u het aantal regularisaties veel te veel vindt, is er voor de heer Tastenhoye alleszins één regularisatie te weinig. Hij vond immers dat zijn geval wel de moeite waard was om te worden geregulariseerd. Leg dat eens uit.

Hij vond dat geval humanitair verantwoord. Er waren immers kinderen en dies meer bij betrokken. Hij was het geval gaan bepleiten bij de minister van Binnenlandse Zaken. Er gebeurde dan een grote fout door de minister van Binnenlandse Zaken. Ik heb immers het geval, mij voorgelegd door het Vlaams Belang, niet geregulariseerd.

03.25 Filip De Man (Vlaams Belang): Pour avoir cédé devant les premiers occupants d'une église, le ministre de l'Intérieur est responsable des dizaines d'occupations d'églises qui ont suivi au cours des derniers mois.

03.27 Filip De Man (Vlaams Belang): Le laxisme et la permissivité l'ont emporté. En 2005, il a été procédé à 11.630 régularisations. Le ministre a toujours affirmé que jamais il ne procéderait à une deuxième campagne de régularisations massives et qu'il n'admettrait que des régularisations à titre individuel. Prétend-il que ces 11.630 dossiers constituent des cas de régularisation individuelle?

03.28 Patrick Dewael, ministre: Vous estimez que les régularisations sont trop nombreuses mais, selon M. Tastenhoye, il y en manquerait tout de même une. Subitement, des raisons humanitaires sont invoquées.

Mijnheer De Man, probeer dat eens aan elkaar te praten.

03.29 **Filip De Man** (Vlaams Belang): Mijnheer de voorzitter, verleent de minister hier tegenwoordig het woord?

De **voorzitter**: U hebt het woord.

03.30 **Filip De Man** (Vlaams Belang): Mijnheer Dewael, voor de derde of de vierde keer, onze partij is niet gekant tegen artikel 9.3. (*Rumoer*)

03.31 Minister **Patrick Dewael**: Eigen regularisaties eerst.

03.31 **Patrick Dewael**, ministre: Nos propres régularisations d'abord, en quelque sorte.

03.32 **Filip De Man** (Vlaams Belang): Het betoog "Eigen volk eerst" is hier niet echt aan de orde.

03.33 Minister **Patrick Dewael**: Het is niet alleen de heer Tastenhoye. Ik heb ook nog andere briefwisseling van uw fractie. Ik zal u daarmee te gelegener tijd eens confronteren.

03.33 **Patrick Dewael**, ministre: Je dispose d'ailleurs d'autres courriers de ce genre émanant du groupe du Vlaams Belang.

03.34 **Gerolf Annemans** (Vlaams Belang): Mijnheer de voorzitter, waarom wordt de minister nu zenuwachtig, wanneer de heer de Man enkel maar de spectaculaire stijging van zijn regularisatiebeleid aan de kaak stelt?

03.34 **Gerolf Annemans** (Vlaams Belang): Pourquoi cette nervosité chez le ministre lorsque M. De Man dénonce la politique de régularisation funeste du gouvernement?

De **voorzitter**: Wij voeren een debat. De heer de Man heeft het woord.

03.35 **Filip De Man** (Vlaams Belang): U moet toch kunnen aanvaarden dat wij zeggen dat artikel 9.3 voor ons eveneens blijft staan en dat de bevoegde minister terzake uitspraken doet. Alleen, voorheen kregen per jaar een paar honderden betrokkenen hun verblijfsvergunning via een beslissing van de minister, precies om humanitaire redenen en op basis van artikel 9.3. Dat paar honderden gevallen is echter de voorbije jaren geklommen van een paar duizend naar 11.630 regularisaties in 2005. Daarvoor is artikel 9.3 niet gemaakt.

03.35 **Filip De Man** (Vlaams Belang): Je répète que notre parti n'est pas opposé à l'article 9, 3°. Jadis toutefois, le ministre délivrait chaque année à quelques centaines de personnes leur permis de séjour pour des raisons humanitaires. Entre-temps, on est passé à 11 630 régularisations. L'application de l'article 9, 3° est devenue automatique. A partir de quatre années de séjour illégal et même de trois ans lorsqu'il y a des enfants, la régularisation est accordée automatiquement.

Artikel 9, punt 3 is een automatisme geworden. De minister zegt het trouwens zeer duidelijk, mijnheer Cortois. Vanaf vier jaar illegaal verblijf wordt het toegekend of vanaf drie jaar illegaal verblijf als men kinderen heeft. Het principe mag van ons bestaan, maar de massale toepassing...

De **voorzitter**: Mijnheer De Man, de minister vraagt het woord.

03.36 Minister **Patrick Dewael**: Ik verwijs naar het geval van de heer Tastenhoye. Hij heeft het openlijk bepleit, maar anderen van uw fractie doen dat in brieven ook. Het gaat telkenmale over de toepassing van artikel 9, punt 3. Het gaat telkenmale over mensen die volgens de brieven te lang in de procedure gezeten hebben waardoor hun kinderen hier schoollopen, perfect geïntegreerd zijn, Nederlands spreken enzovoort. Dat zijn precies de criteria die ik

03.36 **Patrick Dewael**, ministre: L'application de l'article 9, 3° se base sur plusieurs critères parmi lesquels l'attente beaucoup trop longue d'une décision et partant, la scolarisation des enfants dans notre pays, la connaissance du

gebruik, alleen gaat het natuurlijk wel over meer mensen dan diegenen die opgeraapt worden door uw fractie. Ik zal niet zeggen dat ik honderden brieven krijg, maar ze verwijzen alleszins naar de criteria die ik bepleit heb in de commissie. Als men drie of vier jaar in een procedure heeft gezeten en de asielinstanties geven geen antwoord, dan moet men op individuele basis, als er geen probleem is met de openbare orde, een regularisatie overwegen. Dat is precies de conclusie die ik in elke brief lees die uitgaat van uw fractie.

néerlandais et l'intégration de ces étrangers en Belgique. Ceci vaut bien entendu pour un nombre beaucoup plus important de personnes que celles auxquelles s'intéresse le Vlaams Belang. Lorsqu'on suit une procédure durant trois ou quatre ans, que les instances chargées de l'asile ne donnent aucune réponse et qu'il n'y a aucun problème au niveau de l'ordre public, il convient d'envisager une régularisation individuelle. C'est précisément la conclusion que je lis dans chaque lettre du Vlaams Belang.

03.37 Filip De Man (Vlaams Belang): Het is toch ongehoord dat deze regering en de vorige regering de achterstand organiseren, jarenlang de dossiers laten liggen en dan zeggen dat ze een fout hebben begaan en dat ze dus automatisch – vorig jaar 11.630 mensen – regulariseren. Dat hebt u ervan gemaakt. U hebt er een karikatuur van gemaakt. Artikel 9, punt 3 is voor schrijnende, humanitaire gevallen. Nogmaals, wij hebben daar geen probleem mee, maar als u de zaken laat aanrotten waardoor u meer dan 10.000 illegalen per jaar moet regulariseren, wat is dan in feite nog de notie van illegaal verblijf in dit land? Die bestaat blijkbaar niet meer.

03.37 Filip De Man (Vlaams Belang): Ce gouvernement ainsi que les précédents ont d'abord organisé l'arriéré des procédures avant de procéder à des régularisations systématiques. L'article 9, 3° vise des cas exceptionnels et dramatiques. Il est inadmissible de laisser pourrir la situation pendant des années pour devoir ensuite régulariser massivement. La notion de "séjour illégal" n'existe plus

(...): (...)

03.38 Filip De Man (Vlaams Belang): Als de overheid in dit land er niet in slaagt... Het dossier van de asielzoekers, mijnheer Cortois, is nu toch al ongeveer vijftien jaar aan de orde, want dat cijfer is begin jaren negentig beginnen oplopen. Na vijftien jaar komen we eindelijk tot de conclusie dat al die asielzoekers die jarenlang blijven zitten in de procedure, massaal verblijfsvergunningen worden toegekend en binnenkort ook allemaal nouveaux Belges worden. Dat weet u toch ook. Dat is de les die we moeten trekken uit vijftien jaar wanbeleid.

03.38 Filip De Man (Vlaams Belang): Les demandeurs d'asile pour lesquels une procédure est en cours depuis des années obtiennent des permis de séjour en masse et même, par la suite, la nationalité belge. Cette situation est le résultat de quinze années d'incurie.

De **voorzitter**: Mijnheer De Man, de heer Bex wil interveniëren.

03.39 Stijn Bex (sp.a-spirit): De heer De Man gaat er nu vanuit dat een nieuwe minister van Binnenlandse Zaken tabula rasa kan maken en geen rekening moet houden met de fouten uit het verleden. Ik ben zelf even verontwaardigd dat die asielaanvragen zolang hebben aangesleept.

03.39 Stijn Bex (sp.a-spirit): Lors de son entrée en fonctions, M. Dewael a hérité ce dossier de son prédécesseur. Un nouveau ministre ne peut faire table rase du passé. Je suis également indigné par ces demandes d'asile qui n'en finissent pas.

03.40 Filip De Man (Vlaams Belang): Daarvoor is uw partij mee verantwoordelijk.

03.41 Stijn Bex (sp.a-spirit): Ten eerste zat mijn partij in de vorige legislatuur niet in de meerderheid, maar daarover gaat het nu zelfs niet.

Mijnheer De Man, u zult er uw geschiedenisboekjes nog even moeten op nalezen. Tijdens de vorige legislatuur maakte mijn partij geen deel uit van de federale meerderheid.

03.42 Filip De Man (Vlaams Belang): (...)

03.43 Stijn Bex (sp.a-spirit): Men speelt het hier blijkbaar graag formalistisch. Ik kan alleen maar herhalen dat mijn partij tijdens de vorige legislatuur niet in de federale meerderheid zat en dat ik een aantal weken geleden een feestje heb gegeven ter gelegenheid van mijn dertigste verjaardag. U kunt dus misschien zeggen dat ik mee verantwoordelijk ben. Ik denk niet dat iemand die minister van Binnenlandse Zaken wordt, bijvoorbeeld verantwoordelijk kan worden gesteld voor een probleem dat is ontstaan op een ogenblik dat hij nog niet aan de macht was.

Mijnheer De Man, mijn vraag is heel simpel. U zegt dat u de vraag om regularisatie van de heer Tastenhoye terecht vindt. Stel dat u minister van Binnenlandse Zaken zou worden - wat hopelijk niet gebeurt - en u wordt geconfronteerd met die last van het verleden. Hoe zult u dat dan oplossen? Zult u durven zeggen dat u wordt geconfronteerd met een probleem uit het verleden - zoals dat altijd gebeurt wanneer men aan de macht komt - en dat u in de gegeven omstandigheden die 10.000 mensen die te lang hebben moeten wachten op een antwoord in verband met hun asielaanvraag, uit humanitaire overwegingen zult regulariseren?

Ik begrijp dat wanneer de heer Tastenhoye u een brief zou schrijven, u die individuele persoon wel zou regulariseren. Zou u durven zeggen dat voor iedereen dezelfde wetten gelden, dat iemand die zo lang heeft moeten wachten op een antwoord moet worden geregulariseerd en dat dit voor iedereen moet gebeuren?

03.44 Filip De Man (Vlaams Belang): Collega's, ik had mij blijkbaar beter gericht tot mevrouw Douifi. Zij is jarenlang de rechterhand - of de linkerhand - van de heer Vande Lanotte, toenmalig minister van Binnenlandse Zaken, geweest. Ik had mij tot haar moeten richten en niet tot de splinterpartij spirit, waarvoor mijn excuses, mijnheer Bex.

Ik blijf u zeggen dat wij de toepassing van artikel 9, 3. helemaal niet in vraag stellen. Wij zeggen alleen dat men er door een wanbeleid toe komt dit als ultiem middel te gebruiken om de tienduizenden illegalen die hier verblijven een verblijfsvergunning te verlenen en hen bovendien op de lange duur nog de nationaliteit cadeau doen. Dat vinden wij te ver gaan.

U zult toch niet ontkennen dat de voorbije jaren door deze meerderheid heel wat regularisaties en naturalisaties werden doorgedrukt die op zijn minst vragen doen rijzen. Ik zal de namen van de terroristen en de mensenhandelaars die hier gepasseerd zijn niet noemen, maar u zou eerlijk gezegd beter een toontje lager zingen wat dat betreft.

Er zal natuurlijk een aantal van die mensen gerepatriëerd worden. Mijnheer Cortois, het feit is dat er meer geregulariseerd wordt dan gerepatriëerd. De regularisatie is de regel geworden en repatriëring is de uitzondering geworden. Dat is nu het geval. De cijfers bewijzen dat,

03.43 Stijn Bex (sp.a-spirit): Un ministre confronté à un tel dossier doit chercher une solution humaine. Comment M. De Man résoudrait-il les problèmes hérités du passé s'il devenait ministre de l'Intérieur? Comment réagirait-il à la question de M. Tastenhoye? Que ferait-il à l'égard des 10 000 réfugiés qui doivent attendre beaucoup trop longtemps une décision dans le cadre de leur procédure? Régulariserait-il uniquement le cas « Tastenhoye » ou également d'autres dossiers?

03.44 Filip De Man (Vlaams Belang): Nous ne voulons pas remettre en cause l'article 9, 3°. Vu l'incurie du gouvernement, il est cependant devenu un moyen ultime de régulariser, voire de conférer la nationalité belge à tous les illégaux, y compris aux trafiquants d'être humains et aux terroristes. On constate davantage de régularisations que de rapatriements, les chiffres le prouvent.

mijnheer Dewael. U regulariseert meer illegale vreemdelingen of asielzoekers dan dat u er repatrieert. Dat is de absolute waarheid.

03.45 Minister **Patrick Dewael**: Ik heb cijfers gegeven in de commissie.

U moet nu eens antwoorden op de vraag van de heer Bex. Als het criterium van de heer Tastenhoye een criterium is van een onredelijke lange procedure die maakt dat mensen geïntegreerd zijn, wat zou u doen als u zou moeten beslissen? Zou u iedereen nemen die objectief aan dat criterium beantwoordt? Of zou u alleen maar degenen nemen die u worden aanbevolen door uw eigen fractie? Als er een brief bij is van het Vlaams Belang, komen ze in aanmerking en anders misschien niet.

Of zou u zeggen dat drie tot vier jaar een objectief criterium is? Als u tot de vaststelling komt dat daaraan dan duizenden mensen beantwoorden, gaat u daarin nog eens een schifting doorvoeren? U bent immers niet tegen het principe van regularisatie. U bent voor een bepaald criterium.

03.46 **Gerolf Annemans** (Vlaams Belang): (...)

03.47 Minister **Patrick Dewael**: Mijnheer Annemans, is dat geen criterium? Dan kan ik u toch brieven tonen waaruit blijkt dat volgens leden van uw fractie dat wel een criterium is. Zij wijzen daar immers op. Zij zeggen dat die mensen reeds zo lang in België zijn, nog in een asielprocedure zitten die veel te lang heeft geduurd en dat de kinderen hier naar school gaan. Zij vragen om die mensen alstublieft in aanmerking te nemen voor regularisatie. Het zijn leden van uw fractie die dat doen. Los dat eens op in uw fractie!

De **voorzitter**: Mijnheer Annemans, vraagt u het woord?

03.48 **Gerolf Annemans** (Vlaams Belang): (...), dan sprak hij niet namens het Vlaams Belang. Zo simpel is het.

03.49 Minister **Patrick Dewael**: Dan zal ik u de komende weken wel eens met een aantal andere dingen confronteren.

03.50 **Gerolf Annemans** (Vlaams Belang): Ik heb graag dat u boven de tafel discussieert en niet eronder.

Het criterium hier lang verblijven is voor het Vlaams Belang geen criterium om te regulariseren en voor de VLD wel. Zo simpel is het.

Wat wij ermee doen, is wat de VLD beloofde in 2000 ermee te zullen doen, net hetzelfde. Er is een verschil tussen de VLD van vroeger en de VLD van nu, maar er is geen verschil tussen het Vlaams Blok toen op dat moment en het Vlaams Belang nu.

03.51 **Filip De Man** (Vlaams Belang): Mijnheer Cortois en anderen van de meerderheid, u probeert nu iets te ontlokken aan het Vlaams Belang. U vraagt welke criteria het Vlaams Belang zou hanteren als het Binnenlandse Zaken in handen zou hebben, wat wij hopen van niet? Dat is een duidelijke vraag die gesteld wordt.

03.45 **Patrick Dewael**, ministre: M. De Man ne répond pas à la question de M. Bex. Quelle serait son attitude face au critère de la procédure d'asile déraisonnablement longue? Régulariserait-il tout qui satisfait à ce critère ou seulement ceux qui possèdent une recommandation du Vlaams Belang? Trois à quatre ans de procédure, est-ce un critère objectif? Et si des milliers de personnes répondent à ce critère? Faudra-t-il alors procéder à une sélection?

03.47 **Patrick Dewael**, ministre: Je peux produire des lettres de membres du Vlaams Belang qui avancent pourtant cet argument pour étayer une demande de régularisation.

03.48 **Gerolf Annemans** (Vlaams Belang): Si M. Tastenhoye a soulevé ce critère, il ne s'exprimait pas au nom du Vlaams Belang.

03.50 **Gerolf Annemans** (Vlaams Belang): : Un long séjour illégal dans notre pays ne constitue pas un critère pour le Vlaams Belang mais, de toute évidence, il en constitue un pour le VLD. Ce dernier a oublié les engagements qu'il a pris en 2000 alors que nous restons fidèles à notre point de vue.

03.51 **Filip De Man** (Vlaams Belang): : On veut nous pousser ici à faire certaines déclarations.

Welnu, het antwoord is gegeven door de minister zelf. Hij zegt dat hij de criteria niet kan vastleggen, dat hij weigert de criteria vast te leggen.

03.52 Minister **Patrick Dewael**: (...)

03.53 **Filip De Man** (Vlaams Belang): Toch wel, mijnheer de minister, want u zei: "Ik kan niet alle gevallen vatten in teksten." U verlangt wel van ons dat wij hier plots teksten voorleggen en zus en zo zeggen. Dat kan gewoon niet. Men moet dus inderdaad de discretionaire bevoegdheid van de minister, wat dat betreft, laten.

03.53 **Filip De Man** (Vlaams Belang): Le ministre lui-même a dit qu'on ne saurait traiter tous les cas dans le cadre de textes à caractère général. Nous ne pourrions pas le faire non plus. Il faudra donc toujours laisser un pouvoir discrétionnaire au ministre.

03.54 Minister **Patrick Dewael**: Nee, u hebt niet geluisterd in de commissievergadering. Ik heb gezegd dat er drie categorieën zijn, en op termijn zullen die herleid worden tot nog een categorie, zijnde de humanitaire gevallen. Die gevallen zijn zeer moeilijk, zo niet onmogelijk te omschrijven.

03.54 **Patrick Dewael**, ministre: M. De Man n'a pas été attentif en commission. Il est très difficile de décrire les cas.

03.55 **Filip De Man** (Vlaams Belang): Precies wat ik zeg.

03.56 Minister **Patrick Dewael**: Maar ik heb ten tweede ook gesproken over de zieken. Zij worden apart geregeld in het nieuwe ontwerp.

03.56 **Patrick Dewael**, ministre: Il s'agit de la catégorie des cas humanitaires, des malades et des personnes pour lesquelles la procédure est déraisonnablement longue de la faute des autorités publiques. Le Vlaams Belang rejette la durée de la procédure comme critère mais je constate que des membres de ce parti viennent me demander de faire preuve de compréhension dans certains cas. L'attitude du Vlaams Belang est donc plutôt ambiguë, même pour un parti qui ne doit endosser aucune responsabilité.

Ten derde heb ik ook gesproken over een categorie van mensen die onredelijk lang in een procedure hebben gezeten wegens het op een bepaald moment vastlopen van de asielinstanties. U zegt nu dat dit criterium het uwe niet is. De heer Annemans zegt dat het Vlaams Belang dat criterium verwerpt. Ik zeg alleen maar dat leden van uw fractie mij daar regelmatig op wijzen, en vragen daarvoor begrip te hebben. Dus: "Luister naar mijn woorden en kijk niet naar mijn daden". U draagt geen verantwoordelijkheid – ik hoop dat het zo zal blijven –, maar zelfs zonder verantwoordelijkheid te dragen, bent u eigenlijk al zo tweeslachtig als het maar kan.

03.57 **Filip De Man** (Vlaams Belang): Mijnheer Dewael, het getuigt van kwaadwillendheid als u niet wil aanvaarden dat wij zeggen dat artikel 9, 3de kan worden toegepast. Daarmee hebben wij geen probleem. Indertijd hadden we er al geen probleem mee, toen het over honderden gevallen per jaar ging.

03.57 **Filip De Man** (Vlaams Belang) : Le ministre n'accepte pas que nous disions que l'article 9, 3°, de la loi sur les étrangers doit pouvoir être appliqué. Le problème réside dans le fait que les procédures sont trop longues et que le recours à cet article devient à vrai dire un automatisme. Allonger sciemment la procédure ne peut être synonyme d'accès à notre pays. La durée de la procédure ne peut pas constituer un argument mais des raisons humanitaires doivent en revanche pouvoir être

Wij hebben er wel een probleem mee als, zoals u nu zelf zegt, er een automatisme ontstaat in de groep van mensen die hier lange tijd blijven, die in een procedure zitten die eigenlijk door jullie fout zo lang blijft duren. Daarmee hebben wij inderdaad wel een probleem. Collega Annemans heeft 100% gelijk dat het zich onttrekken aan een aantal zaken of het rekken van een procedure natuurlijk geen toegangskaartje kan bieden om hier geregulariseerd te worden. Dat is nogal wiesdes. De duurtijd van de asielprocedure kan dus nooit een argument zijn.

Wel kan de humanitaire reden een argument zijn, de categorie waarover u het hebt. Over humanitaire redenen kan er inderdaad nooit een tekst worden opgesteld, want al die redenen kunnen onmogelijk gevat worden in een tekst.

Dus, nogmaals, de humanitaire redenen blijven voor ons staan. Men kan hier lange tijd verblijven, omdat men bijvoorbeeld de procedure rekt. U weet ook dat die advocaten die procedure zo lang mogelijk rekken.

03.58 Minister **Patrick Dewael**: Nu gaan we er misschien komen. De humanitaire redenen, zoals mevrouw Douifi zegt, hebben daarmee niets te maken.

Ik spreek over die onredelijk lange duurtijd. Ik treed u bij in die zin dat als het gaat om mensen die zelf aan de basis liggen van de volgehouden illegaliteit daaruit, op een bepaald ogenblik, geen rechten kunnen worden gepuurd.

03.59 **Filip De Man** (Vlaams Belang): Juist.

03.60 Minister **Patrick Dewael**: Maar als het de overheid is die niet bij machte is om de 42.000 tot 43.000 aanvragen ...

03.61 **Filip De Man** (Vlaams Belang): ... die u zelf hebt gegenereerd ...

03.62 Minister **Patrick Dewael**: ... op een redelijke tijdspanne de af te werken, daarover zegt u dat u dat verwerpt. De overheid had dat volgens u maar niet moeten laten gebeuren. Ik stel vast dat er aantallen, groepen van mensen zijn die te lang op een uitspraak hebben moeten wachten. Daar is de overheid in de fout gegaan. De mensen gaan niet in de fout, maar de overheid.

03.63 **Filip De Man** (Vlaams Belang): Dat is Verhofstadt I.

03.64 Minister **Patrick Dewael**: Voor die gevallen zeggen wij dat we er iets voor moeten doen. Daarvoor is er ook een draagvlak. Dat zien we in de wijken, in de buurten, in de gemeenten. Er komen mensen met petitie's. Ze zeggen dat het om geïntegreerde mensen gaan die geen gevaar vormen voor de openbare orde. Zij willen overigens werken.

Mijnheer De Man, u zegt nu heel duidelijk: njet. Dat is uw officieel partijstandpunt. Degenen die dan toch iets willen doen voor hun achterban, schrijven dan wel eens briefjes naar de minister naar Binnenlandse Zaken, die echter niet mogen bovenkomen.

03.65 **Filip De Man** (Vlaams Belang): Goed, dus als men de wachtende en de afgewezen asielzoekers optelt, dan gaat het om zo'n 50.000 vreemdelingen die momenteel een beroep doen op de

invoquées et il n'est en effet pas aisé de les couler dans un texte.

03.58 **Patrick Dewael**, ministre: Je parle d'une durée de procédure déraisonnablement longue. Les demandeurs d'asile qui cherchent eux-mêmes à allonger la procédure, ne peuvent pas en retirer des droits.

03.60 **Patrick Dewael**, ministre: Si toutefois les autorités publiques ne parviennent pas à traiter 42 000 à 43 000 demandes....

03.62 **Patrick Dewael**, ministre: ... dans un délai raisonnable, il s'agit d'un autre problème.

03.64 **Patrick Dewael**, ministre: Des mesures doivent donc être prises en faveur des personnes concernées. La population est également de cet avis. Il n'est en effet par rare que des pétitions circulent afin que des personnes qui, entre-temps, se sont complètement intégrées et qui ne présentent pas le moindre danger puissent rester dans le pays. Mais le Vlaams Belang dit « njet ». Dans l'intervalle, certains membres de ce parti envoient par contre en catimini des courriers au ministre de l'Intérieur.

03.65 **Filip De Man** (Vlaams Belang): Actuellement, quelque 50 000 étrangers font appel à

regularisatie zoals bepaald in artikel 9, 3 van de vreemdelingenwet. Luidens de verklaringen van de minister gaat het immers om 25.400 dossiers, die gemiddeld betrekking hebben op twee personen. Dus grosso modo zitten er 50.000 in de pijplijn, mijnheer Dewael. U houdt dat natuurlijk deskundig uit de pers, maar we zullen toch proberen om dat zoveel mogelijk aan de bevolking mee te delen.

De tweede grootscheepse campagne voor de regularisatie is dus in feite volop bezig, collega's. De regering probeert dat echter te verbergen, zeker de VLD, die weet dat de blauwe kiezer dat niet lust. Dewael doet stiekem voort, Dewael blijft massaal regulariseren. We hebben de VLD de voorbije zes à zeven jaar al vaak door de knieën zien gaan en de PS is door de recente golf van schandalen toch enigszins aangeslagen. Hoewel de PS niet meer zoals vroeger de regering met een vingerknipje van de heer Di Rupo kan doen vallen, blijft de VLD volharden in de slaafse houding, die eigenlijk al sinds Verhofstadt I bestaat. Mijnheer Dewael, ik zeg het u: er is bijna een moord gebeurd in uw partij inzake de vreemdelingenwetgeving, hohoho. Er is een koningsdrama geweest tussen De Gucht en Verhofstadt, hohoho. Ik vind hier toch niets uit, hohoho. Waarom hebt u het vreemdelingenstemrecht in uw nek gekregen? Omdat u met de PS in bed kruipt. Daarom is er een koningsdrama geweest, daarom bent u zoveel stemmen verloren en daarom zult u volgend jaar nog eens zoveel stemmen verliezen, mijnheer Cortois. U moet maar leren de rug te rechten, mijnheer Dewael, anders krijgt u natuurlijk van het leer.

03.66 Willy Cortois (VLD): ...toch wel eens duidelijk zeggen.

03.67 Filip De Man (Vlaams Belang): Wel, het scheelde niet veel. De Gucht werd werkelijk gedefenestreerd in verband met die zaak.

03.68 Willy Cortois (VLD): (...)

03.69 Filip De Man (Vlaams Belang): Dat is toch wel de omkering van alle werkelijkheid. Er is dus een eerste minister, die zijn partijvoorzitter eruitstampt en zegt dat hij zelf ook nog eens voorzitter wordt van de VLD. En dan zijn wij de mannen die met messen rondlopen, komaan.

03.70 Minister Patrick Dewael: (...) moeten de mond houden. Dat is de lijn. Er zijn er twee of drie die mogen spreken en naar de debatten gaan. De tweede, derde en vierde rij moeten zwijgen. Nadien...

l'article 9, 3°. Une deuxième campagne de régularisation est véritablement en cours. Le gouvernement préfère bien évidemment que la presse ne s'en fasse pas l'écho parce que l'électeur du VLD pourrait ne pas apprécier. Malgré la série de scandales qui ont secoué le PS, le VLD se cantonne dans l'attitude servile à laquelle il est accoutumé depuis le début du gouvernement Verhofstadt I. La législation sur les étrangers a même suscité un drame royal, un meurtre presque, au sommet du parti, ce qui a coûté à ce dernier un grand nombre de voix. Et cette hémorragie va se répéter. Que penser sinon d'une situation où le premier ministre destitue le président de son parti et en prend lui-même la direction?

03.70 Patrick Dewael, ministre: Au Vlaams Belang, deux ou trois personnes seulement sont autorisées à s'exprimer, les autres étant priées de se taire.

03.71 Filip De Man (Vlaams Belang): Zie mij hier staan.

(...): ...

03.72 Minister Patrick Dewael: Mevrouw, misschien zou u best kunnen zwijgen. Als u de micro voor uw mond of voor uw neus krijgt, weet u, ten eerste, niet wat u moet zeggen. Als u dan toch iets zegt, dan zegt u dat u de heer Dewinter eens zult gaan vragen wat u mag zeggen.

03.72 Patrick Dewael, ministre: Et face à un micro, Mme Govaerts ne sait pas quoi dire. Tout au plus indique-t-elle alors qu'elle doit demander à Filip De Winter ce qu'elle peut répondre. Vive la liberté d'expression au Vlaams Belang!

03.73 Filip De Man (Vlaams Belang): Mijnheer Dewael, dat pik ik niet. Het was een dossier dat precies door de heer Dewinter behartigd werd in onze partij.

Wat moet je dan in hemelsnaam anders antwoorden? Komaan!

03.74 Minister Patrick Dewael: “Kom eens terug met uw micro, ik moet eerst eens bellen naar de heer Dewinter om te weten wat ik mag zeggen.”

03.75 Filip De Man (Vlaams Belang): Dat is niet waar.

03.76 Minister Patrick Dewael: Leve de vrijheid van meningsuiting!

03.77 Filip De Man (Vlaams Belang): Als het om een dossier gaat waar Dewinter zich mee bezighoudt, kunt u toch onmogelijk verlangen dat zij iets anders zegt dan: “Dewinter kent dat dossier het best van al”. Wat is dat nu voor iets? Ik zie daar niet meteen een probleem in.

(...): (...)

03.78 Filip De Man (Vlaams Belang): Er is nog een aspect dat niet onbesproken mag blijven en dat gaat over de vele tienduizenden illegalen die niet alleen geregulariseerd worden, maar op vrij korte termijn ook nog eens worden genaturaliseerd tot ‘nouveaux Belges’. Heel wat geregulariseerden uit de periode-Duquesne kregen en krijgen momenteel de Belgische nationaliteit via de snel-Belg-wet, wat dan natuurlijk weer recht geeft op alle sociale voordelen en op het politiek stemrecht, iets waar de Franstalige – mijnheer Cortois – en de linkse partijen groot voordeel mee doen bij de verkiezingen. De VLD staat er alweer bij en kijkt ernaar. Ooit stelde een VLD-minister van Justitie dat het moest gedaan zijn om met de Belgische identiteitskaarten te gooien, maar die witte ridder van toen moest wat dat betreft natuurlijk in het zand bijten.

Ik vraag me trouwens het volgende af. Minister Dewael, u die in het kernkabinet zit en vice-eerste minister bent, waar blijft de herziening van de snel-Belg-wet? Waar blijft de herziening van die schandelijke wet? Uw collega Onkelinx belooft nu al bijna een jaar aan het Parlement om met een ontwerp te komen. U bevestigt dat. Welnu, waar blijft de aanpassing van de snel-Belg-wet? Of moet u wat dat betreft misschien ook nog eens uw broek laten zakken? Collega's, het zal in ieder geval niet meer voor het reces gebeuren. In ieder geval komt de snel-Belg-wet niet meer voor het reces. De PS houdt de VLD aan het lijntje, maar nogmaals, voor de VLD is dat blijkbaar geen probleem.

Ondertussen pronkt deze minister dus met twee ontwerpen. Hij zegt dat de asielprocedure zal worden ingekort, hetgeen nog te bezien valt, nietwaar? Hij zegt ook dat gezinshereniging zal worden bemoeilijkt, wat dus in zeer beperkte mate klopt en dat de Raad van State niet langer zal kreunen onder de tienduizenden vreemdelingendossiers.

Wat dat laatste betreft mogen we nu al stellen dat de Raad van State het volstrekt oneens is met de optimistische visie van de minister.

03.73 Filip De Man (Vlaams Belang): Je n'accepte pas cette observation ! Il s'agissait d'un dossier dont M. De Winter s'occupe au sein du parti. Il est dès lors logique que Mme Govaerts se réfère à lui.

03.78 Filip De Man (Vlaams Belang): Il est un autre aspect important à ne pas passer sous silence: des dizaines de milliers d'illégaux sont régularisés en un délai très court et obtiennent ultérieurement même la nationalité belge. Ceux qui recevaient la nationalité belge à l'époque de M. Duquesne la reçoivent aujourd'hui en application de la loi sur l'acquisition rapide de la nationalité. C'est tout bénéfique pour les partis wallons et les partis de gauche qui récoltent ainsi des voix supplémentaires. Le VLD ne bronche pas et regarde. Un ministre VLD de la Justice aux allures de chevalier blanc a dit un jour qu'il fallait cesser de jeter les cartes d'identité belges à la tête des gens mais pourquoi ne réforme-t-on pas la scandaleuse loi sur l'acquisition rapide de la nationalité belge, comme Mme Onkelinx l'annonce depuis plusieurs années? Le PS mène le VLD en bateau.

M. Dewael s'enorgueillit de ses deux projets: la procédure est écourtée – nous verrons bien ce qu'il en sera dans la réalité – et il est mis un frein au regroupement

Tijdens de hoorzittingen spraken twee topmagistraten van de Raad van State hun ergernis uit over de hervorming. Ik citeer: "Het zal nog 10 tot 14 jaar duren om de diverse achterstanden weg te werken." De Raad van State zegt voorts: "Wij willen geen halve maatregelen, maar wel een schoktherapie." Inzake de zoveel besproken filter sprak men van "une passoire" en men zei indringend op het einde: "Je vous exhorte de remédier à ce flot insurmontable".

Dat zegt de topman van de Raad van State. Eerlijk gezegd – in het Frans zegt men het zo – excusez du peu! Als men dat moet horen van die topmagistraat.

Het enige antwoord dat de minister kon verzinnen was het volgende. Ik citeer u: "De korpsoversten van de Raad van State moeten hun medewerkers maar een beetje harder en een beetje beter laten werken".

familial, ce qui n'est exact que dans une mesure très réduite. Le ministre annonce aussi que le Conseil d'Etat cessera d'être confronté à un arriéré gigantesque. Le Conseil d'Etat lui-même ne partage pas cette opinion. Au cours des auditions qui se sont tenues en commission, deux hauts magistrats ont estimé qu'il faudrait encore dix à quatorze années pour résorber totalement l'arriéré. Le Conseil n'est pas demandeur de demi-mesures mais d'une thérapie de choc. Et quelle réponse le ministre lui apporte-t-il? Il n'a qu'à travailler plus!

03.79 Minister **Patrick Dewael**: Bent u het daar niet mee eens?

03.80 **Filip De Man** (Vlaams Belang): Ja, maar als men verdorie...

03.81 Minister **Patrick Dewael**: Daar zou ik uw mening eens over willen horen. Nu neemt u de Raad van State in bescherming. Ik wacht nog altijd de dag af dat in een of ander procedure uw partij wel eens in moeilijkheden zou kunnen komen door een uitspraak van de Raad van State.

03.81 **Patrick Dewael**, ministre: J'ai seulement dit que le Conseil doit oser s'interroger sur sa propre productivité. N'est-il pas permis de demander un plan de gestion approprié en contrepartie d'un accroissement des moyens? M. De Man n'est-il pas d'accord avec moi?

03.82 **Filip De Man** (Vlaams Belang): Het proces. Zeg maar met zoveel woorden: het proces waarmee u ons geld wil afpakken...

03.83 Minister **Patrick Dewael**: Dan zal uw mening over de Raad van State wel enigszins verschillen.

Maar vandaag stel ik dus vast dat de heer De Man de Raad van State in bescherming neemt!

03.83 **Patrick Dewael**, ministre: Je me demande s'il va continuer à défendre le Conseil d'État lorsque celui-ci sera amené, dans le cadre de l'une ou l'autre procédure, à prononcer un arrêt qui pourrait bien mettre le Vlaams Belang en difficulté.

03.84 **Gerolf Annemans** (Vlaams Belang): (...)

03.85 Minister **Patrick Dewael**: Ik heb ook goed geluisterd naar wat u over de magistraten hebt gezegd. Dat heb ik goed gehoord. Maar nu neemt u de Raad van State dus in bescherming.

03.86 **Gerolf Annemans** (Vlaams Belang): (...)

03.87 **Filip De Man** (Vlaams Belang): Wij hebben het hier over een....

03.88 **Gerolf Annemans** (Vlaams Belang): (...) minister van

03.88 **Gerolf Annemans** (Vlaams

Binnenlandse Zaken over een procedure voor de Raad van State tegen het Vlaams Belang, die speculeert over de uitslag daarvan.

Belang): : Les spéculations auxquelles se livre le ministre concernant la décision du Conseil d'État dans une procédure contre le Vlaams Belang sont déplacées.

03.89 Francis Van den Eynde (Vlaams Belang): Ja, ja!

03.90 Minister Patrick Dewael: Ik vind dat u selectief verontwaardigd bent.

03.91 Gerolf Annemans (Vlaams Belang): Nee, nee. U weet zeer goed dat die procedure...

03.92 Minister Patrick Dewael: Als er een uitspraak komt van gerechtelijke instanties en zij staat u niet aan, zult u die magistraten met de grond gelijkmaken, met het woordgebruik dat u eigen is, maar nu worden de eerste voorzitter van de Raad van State...

03.92 Patrick Dewael, ministre: Si le jugement ne convient pas à M. Annemans, il va se répandre en invectives à l'égard des magistrats.

03.93 Gerolf Annemans (Vlaams Belang): Nee, nee...

03.94 Minister Patrick Dewael:...en de auditeur-generaal geciteerd om te zeggen: stoute minister van Binnenlandse Zaken, u moet die mensen meer helpen!

03.95 Filip De Man (Vlaams Belang): Ja, ja.

03.96 Gerolf Annemans (Vlaams Belang): Ja, natuurlijk. Absoluut.

03.97 Francis Van den Eynde (Vlaams Belang): (...)

03.98 Gerolf Annemans (Vlaams Belang): Wat wacht u af?

03.99 Minister Patrick Dewael: Wat er ooit zal gebeuren waardoor u van toon zult veranderen.

03.100 Gerolf Annemans (Vlaams Belang): Ah, gaat er iets gebeuren waardoor ik van toon zou kunnen veranderen?

03.101 Minister Patrick Dewael: Ik heb gezien wat u in het verleden over magistraten hebt verteld.

03.101 Patrick Dewael, ministre: Je me souviens de ses déclarations passées les concernant.

03.102 Gerolf Annemans (Vlaams Belang): Niks! Geen woord.

Al de juridische hoofdrolspelers van het proces tegen het Vlaams Belang zitten in mijn geheugen gegrift. Punt. Dat is alles wat ik heb gezegd. Maar wat u zegt over wat het Vlaams Belang zal doen wanneer de Raad van State zich zal uitgesproken hebben, is volgens mij een uitspraak die de minister van Binnenlandse Zaken zich niet mag permitteren, want vooralsnog is er voor het Vlaams Belang geen enkele reden om daar ontevreden over te zijn. Of wel?

03.102 Gerolf Annemans (Vlaams Belang): Je n'ai absolument rien dit, sinon que les visages des principaux acteurs juridiques du procès contre le Vlaams Belang sont durablement gravés dans ma mémoire. Mais le ministre de l'Intérieur n'a pas à s'autoriser des déclarations purement hypothétiques sur le Vlaams Belang.

De Raad van State heeft die zaak nog niet eens in beraad.

03.103 Minister Patrick Dewael: Wat drijft de heer De Man om nu te

03.103 Patrick Dewael, ministre:

zeggen – ik heb hetzelfde tegen hem in de commissie gezegd – dat de Raad van State en de eerste voorzitter veel te veel zullen moeten werken en zij nog meer personeel moeten krijgen.

Ik zeg: waarom is er geen hogere productiviteit bij de Raad van State? Durft het Vlaams Belang misschien die vraag niet te stellen? Bent u altijd even bekommerd, even vriendelijk en even lief voor magistraten?

03.104 Gerolf Annemans (Vlaams Belang): Ja, absoluut.

03.105 Minister Patrick Dewael: Ja, absoluut?

03.106 Gerolf Annemans (Vlaams Belang): (...) de Raad van State gelijk krijgen. En als de Raad van State gelijk heeft zullen wij, en het Vlaams Belang in de eerste plaats, de Raad van State gelijk geven. Ik zou willen dat de regering dat ook deed.

Dat zij natuurlijk nu een beetje overbelast zullen zijn wegens de zaken die onze kameraad van spirit heeft aangebracht...

03.107 Filip De Man (Vlaams Belang): Eerlijk gezegd...

03.108 Gerolf Annemans (Vlaams Belang): Wij mogen over de Raad van State nog altijd zeggen wat wij willen. Punt.

03.109 Filip De Man (Vlaams Belang): Wij mogen vooral, collega Annemans, de Raad van State citeren als de eerste voorzitter en de auditeur-generaal hun ongenoegen uitspreken over een ontwerp van de regering. Dat mag toch nog?

03.110 Gerolf Annemans (Vlaams Belang): Absoluut.

03.111 Filip De Man (Vlaams Belang): Als u daar een bede van mij in ziet om ons in september of oktober vrij te spreken en ons geld niet af te nemen, dan doet u maar! Zo perfide ben ik, eerlijk gezegd, toch niet! U blijkt wel. Sorry.

03.112 Minister Patrick Dewael: (...)

03.113 Filip De Man (Vlaams Belang): U had het over een procedure. Welke procedure?

03.114 Minister Patrick Dewael: Zeg mij nu eens wat u hebt tegen de uitspraken die ik in de commissie heb gedaan. Ik heb gezegd dat de Raad van State inzake management ook eens zou moeten zien naar de eigen productiviteit.

Pourquoi M. De Man affirme-t-il que le Conseil d'État aura trop de travail et qu'il faudra en augmenter les effectifs? Le Vlaams Belang préférerait-il éluder la question de savoir pourquoi la productivité du Conseil d'État n'est pas plus élevée?

03.106 Gerolf Annemans (Vlaams Belang): Si le Conseil d'État est dans le vrai, nous lui donnerons raison, contrairement au gouvernement.

03.108 Gerolf Annemans (Vlaams Belang): Nous avons le droit de dire au sujet du Conseil d'État ce que bon nous semble.

03.109 Filip De Man (Vlaams Belang): Nous avons certainement le droit de citer le premier président et l'auditeur général du Conseil d'État lorsqu'ils critiquent un projet du gouvernement.

03.111 Filip De Man (Vlaams Belang): Quand je cite des conseillers auditionnés, le ministre interprète mes propos comme une supplique destinée à obtenir notre acquittement et à ne pas être privés de nos subsides. Mais je ne suis pas perfide à ce point.

03.114 Patrick Dewael, ministre: Je n'ai pas dit cela et là n'est d'ailleurs pas la question. J'ai dit en commission que le Conseil d'État devrait reconsidérer sa gestion et tenter de déterminer

comment il pourrait fonctionner plus efficacement. Je ne vois vraiment pas contre quoi M. De Man s'insurge.

03.115 Filip De Man (Vlaams Belang): Mijnheer Dewael, als verantwoordelijk minister maakt u er zich veel te gemakkelijk van af! Die arme mensen bij de Raad van State zitten al jaren met tienduizenden dossiers en nu zegt u: "Dat is niet onze fout, u moet maar een beetje beter werken!". Dat is er ver over en daarom neem ik hier, voor zover ik dit kan, de Raad van State in bescherming.

U hakt in feite een beetje in op de Raad van State, nadat u tienduizenden dossiers zich hebt laten opstapelen. Dan zegt u dat u vroeger advocaat was en u toen hebt gemerkt dat in sommige rechtbanken goed werd gewerkt en in andere slecht. Dus werkt de Raad van State slecht en vindt u als advocaat, die dat in een vroeger leven heeft gezien, dat ze maar een beetje beter moeten werken. Dat is er wel serieus over.

03.116 Minister Patrick Dewael: Ik heb twee zaken gezegd en ben benieuwd om ook daarover eens uw mening te horen. Ik heb gezegd dat we een beetje meegaan in het geven van meer middelen en meer effectieven aan de Raad van State. Men kan dat proces echter niet aan een zijde voeren: bij de Raad van State zelf moet men ook meer efficiëntie krijgen. Hij moet, met andere woorden, met technieken van management ervoor zorgen dat de productiviteit stijgt. Men geeft enerzijds meer middelen en men vraagt anderzijds dat hij met een beleidsplan komt om de achterstand binnen een redelijke tijdsspanne in te lopen.

U bent blijkbaar tegen het tweede! U zegt dat nog meer middelen moeten worden gegeven, nog meer magistraten, nog meer auditeurs, nog meer staatsraden. Vragen dat men met een beleidsplan komt of vragen of de Raad van State wel altijd en overal even efficiënt werkt, mag niet. Waarvan akte!

03.117 Filip De Man (Vlaams Belang): U legt mij woorden in de mond. Wie zegt hier dat de vraag naar een beter management niet mag worden gesteld? Niemand heeft dat hier gezegd. Ik heb gezegd dat u er zich wat gemakkelijk van af maakt door te zeggen dat u vroeger advocaat was en toen gezien hebt dat de ene rechtbank goed werkt en de andere niet en men dus maar wat harder moet werken. Dat kan niet volstaan.

U geeft de Raad van State extra middelen, maar die zegt sorry. De auditeur-generaal zegt op dat moment nog tien tot veertien jaar te moeten wachten, mijnheer Dewael, als u niet meer middelen dan die geeft. U wil zelfs geen filter.

Er is dagenlang gediscussieerd over de filter voor de Raad van State. Er is een amendement van de heer Borginon van de VLD geweest. U zult zich dat toch nog herinneren? Wat zei het amendement van de heer Borginon? Wij moeten proberen de filter voor de Raad van State te verstrengen, anders is er een probleem. Als ik mij niet vergis, heeft de heer Anthuenis het mee ondertekend. De heer Borginon is toch de

03.115 Filip De Man (Vlaams Belang): Le ministre s'en sort par une pirouette. Cela fait des années que le Conseil d'État est confronté à un arriéré énorme et tout ce que le ministre trouve à dire, c'est que les Conseillers d'État doivent travailler plus. Sur ce point, le Conseil peut compter sur ma protection.

03.116 Patrick Dewael, ministre: Ce dossier revêt deux aspects. D'une part, nous accédons à la requête du Conseil d'État de disposer de moyens accrus mais d'autre part, le Conseil doit, de son côté, devenir plus efficace en appliquant de meilleures techniques de gestion afin d'accroître sa productivité. Nous lui donnons donc plus de moyens tout en lui demandant de rédiger un plan de gestion destiné à lui permettre de résorber son arriéré. Manifestement, M. De Man y est opposé et nous devrions selon lui nous borner à donner plus de moyens au Conseil.

03.117 Filip De Man (Vlaams Belang): Le ministre me prête des propos que je n'ai pas tenus. Il n'est pas inopportun de demander au Conseil de mieux se gérer mais je trouve que le ministre s'en tire trop facilement en ne recherchant la cause de l'arriéré que dans une gestion inefficace du Conseil. Selon l'auditeur général du Conseil d'État, les moyens supplémentaires prévus ne suffiront pas et l'arriéré ne sera pas résorbé avant dix ans.

Il n'y a en outre pas de filtre efficace. M. Borginon a présenté un amendement pour renforcer ce filtre mais il a essuyé un refus du

VLD-fractieleider, zij het recent. Dat is toch iemand die het beleid van de fractie bepaalt, dacht ik? Welnu, de heer Borginon, de kersverse "lijder" heeft het amendement nr. 41 ingediend, dat de filter moest verstrengen. Maar wat zegt de PS? De PS zegt: "Njet, non, cela ne passe pas". En de heer Borginon heeft dus zijn staart mogen intrekken.

03.118 Filip Anthuenis (VLD): En de heer Van der Maelen dan?

03.119 Filip De Man (Vlaams Belang): De heer Van der Maelen idem dito voor de sp.a. Maar ik mik niet eens op de sp.a, want de leden zijn allemaal voor zulke zaken. We hadden alleen een beetje de hoop dat de VLD meer de rug zou rechten in dat soort dossiers. Blijkbaar is dat niet het geval.

U hebt het amendement laten schieten, omdat de PS gezegd heeft: "Non". Dat is de waarheid.

De minister heeft dan geprobeerd de schijn te redden - hij is daar zeer goed in - door te zeggen dat we de filter na een jaar zullen evalueren. Dat heb ik toch goed begrepen, niet? Ondertussen is echter het kwaad geschied, collega's. Ondertussen zullen duizenden en duizenden beroepsaanvragen bij de Raad van State binnengelopen zijn. Ik zie werkelijk het nut van een evaluatie na een jaar niet in. De grote massa zit nu in de pijplijn, niet over een jaar. Die zal nu versast worden door al dat soort gauchistische advocaten naar de Raad van State.

Het andere deel van de hervorming betreft de gezinshereniging. In veel gevallen gaat het om gezinsvorming. Ik kan u als interessant feit meegeven dat de verstrenging nauwelijks zal uitgevoerd worden. Er waren heel wat kritische geluiden tijdens de hoorzitting. Het gaat jaarlijks om ongeveer 30.000 vreemdelingen, die dan nog voor een belangrijk deel ten laste komen van onze gemeenschap. De voorzitter van het Antwerps OCMW is in haar tekst - ik zal die straks aan collega Annemans meegeven - zeer indrukwekkend. De voorzitter van het Antwerps OCMW, die tot nader order niet van Vlaams Belang of VLOTT is, stelt - ik citeer -: "Men laat de situatie verkankeren". Zij zegt dat er op termijn een zeer zware druk komt op onze sociale zekerheid. Zij zegt dat we moeten opletten niet alle sukkels met medische problemen aan te trekken. Er bestaat nu inderdaad zoiets als het medisch toerisme, op onze kosten natuurlijk. Zij zegt dat grootouders naar hier worden gehaald en na korte tijd gedumpt worden in een studio. Collega Annemans, de status quaestionis in die tekst is indrukwekkend; u kunt er maar uw voordeel mee doen in de komende maanden.

Ik geef ook nog een voorbeeld uit de Gazet van Antwerpen van 14 juni. Een geregulariseerde vreemdeling laat zijn vrouw en negen kinderen overkomen. De vier meerderjarige kinderen bieden zich meteen aan bij het OCMW voor het aanvragen van een leefloon.

Collega's van VLD, dat gebeurt nu, op een ogenblik dat het deficit van de OCMW's in de steden elk jaar groter wordt en dat elk jaar meer door de belastingbetaler moet worden bijgepast. Ik vraag mij werkelijk af of u nu gelooft dat de Vlamingen deze opendeurpolitiek zullen

PS.

03.118 Filip Anthuenis (VLD): M. Van der Maelen aussi a retiré un amendement. Cela se fait.

03.119 Filip De Man (Vlaams Belang): J'avais espéré que le VLD tiendrait bon mais il a une fois de plus plié devant le PS. Le ministre s'efforce de sauver les apparences en évoquant l'évaluation du fonctionnement du filtre au bout d'un an mais le mal aura été fait et des recours auront été introduits par milliers.

Ce projet ne renforce guère les règles du droit au regroupement familial, lequel est en fait devenu le droit à la constitution d'une famille. L'Office des étrangers lui-même s'est déjà exprimé en termes critiques à ce propos. Il s'agit chaque année de 30 000 étrangers qui sont pour l'essentiel à charge de la collectivité. La présidente du CPAS d'Anvers a estimé qu'on permet un ancrage de la situation et qu'on hypothéquera à long terme notre sécurité sociale. Elle parle aussi de tourisme médical et de grands-parents qu'on fait venir dans notre pays pour les y abandonner.

Alors que les déficits de nombreux CPAS ne cessent de croître, le gouvernement permet que des étrangers régularisés sollicitent le revenu d'intégration dès leur arrivée dans notre pays. Le gouvernement pense-t-il que la population va continuer à accepter cette politique de "portes ouvertes"? Chaque année, ce sont ainsi des dizaines de milliers d'allocataires sociaux que l'on importe.

On dit que l'âge requis pour ouvrir le droit au regroupement familial passe de 18 à 21 ans mais c'est

blijven betalen. Denkt u dat de bevolking aanvaardt of blijft aanvaarden dat de regering per jaar tienduizenden steuntrekkers naar ons land importeert?

Voorts is er sprake van huichelarij. Er is de aangekondigde strengere toepassing – ik heb het onder meer over de verhoging van de leeftijd van 18 naar 21 jaar – van de regeling inzake gezinshereniging of gezinsvorming. Dat geldt bijvoorbeeld niet voor vreemdelingen uit landen waarmee een bilateraal akkoord werd gesloten.

Collega's, welke landen zijn dat? Kijk eens aan, dat zijn Marokko, Tunesië, Algerije en Turkije. Dat zijn precies de landen, mijnheer Anthuenis, waar de meerderheid van de gezinsherenigers of gezinsvormers vandaan komt.

Ook het strenger maken van de asielpcedure klopt niet. Ten eerste, de dienst Vreemdelingenzaken zal nauwelijks nog een rol spelen. Van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is geweten dat het een heel ruime interpretatie geeft aan het begrip "vluchteling".

Collega's, de volgende anekdote kan tellen. Het kan moeilijk anders dan dat voornoemd begrip bij het Commissariaat-Generaal heel ruim wordt geïnterpreteerd, wanneer u weet dat aldaar zelfs personeel dat een islamitische hoofddoek draagt asielaanvragen moet beoordelen. Men gelooft dus zijn eigen ogen of oren niet. De commissaris-generaal geeft het echter zelf toe in De Standaard. Ook pater Leman zei het trouwens een paar jaar geleden. Dat is werkelijk Belgisch. Dat is surrealisme in de hoogste graad.

Het is trouwens de commissaris-generaal zelf die op 20 juni in de krant verklaart dat de asielwet neerkomt op een versoepeling, onder meer door de subsidiaire bescherming.

De **voorzitter**: Mijnheer De Man, de heer Bex vraagt het woord.

03.120 Stijn Bex (sp.a-spirit): Mijnheer De Man, ik wil u toch even een vraag stellen, want ik begrijp niet helemaal waar u naartoe wilt.

Ik ga mij niet uitspreken over het feit of die persoon daar met die hoofddoek op moet zitten. Dat is een andere discussie. Beweert u nu dat het feit of die persoon al dan niet een hoofddoek draagt, de beslissingen die de persoon neemt, zal veranderen? Ik neem aan dat u niet beweert dat die dame daar ook niet zou mogen zitten indien zij die hoofddoek niet zou dragen. Beweert u dan dat zo'n hoofddoek mensen opeens van gedacht doet veranderen?

03.121 Filip De Man (Vlaams Belang): Ik ben het absoluut oneens met het feit dat iemand die zich afficheert als moslim, dergelijke asielaanvragen mag beoordelen. Ik vind dat onaanvaardbaar. De hoofddoek is voor mij het symbool voor het aanhangen van het moslimgeloof. Ik vind dat dat dus niet kan. Als u met dat soort zaken ten strijde wil trekken bij de verkiezingen, wens ik u veel succes. Het kan gewoon niet.

(...): Waar is de vrijheid van godsdienst?

03.122 Filip De Man (Vlaams Belang): Mevrouw, de vrijheid van

pure hypocrisie, car cela ne vaut pas pour les pays avec lesquels il existe un accord bilatéral, à savoir le Maroc, la Tunisie, l'Algérie et la Turquie. Or, ces pays représentent la majorité des cas de regroupement familial.

De même, la procédure d'asile ne sera pas rendue plus stricte. L'Office des étrangers n'aura pratiquement plus aucun rôle à jouer et le Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides interprète très largement la notion de "réfugié". Des personnes portant foulard y sont même amenées à juger du bien-fondé de demandes d'asile ! On nage en plein surréalisme ! Le Commissaire général lui-même a déclaré que la loi sur la politique d'asile sera assouplie, entre autres par le biais de la protection subsidiaire.

03.120 Stijn Bex (sp.a-spirit): Je ne m'exprime pas à propos de l'autorisation ou non, pour les fonctionnaires, de porter le foulard, car il s'agit d'un autre débat. M. De Man prétend-il que le fait qu'une personne porte le foulard affecte les décisions qu'elle prend?

03.121 Filip De Man (Vlaams Belang): Il est inacceptable qu'une personne qui affiche son appartenance à la religion musulmane ait à juger de demandes d'asile.

godsdienst betekent een aantal zaken, maar zeker niet dat men ambtenaren met een hoofddoek op asielaanvragen moet laten beoordelen.

03.123 Stijn Bex (sp.a-spirit): Beweert u dat moslims, of zij nu een hoofddoek dragen of niet, niet bekwaam zijn of alleszins geen dossiers zouden mogen behandelen bij de dienst Vreemdelingenzaken of bij het commissariaat-generaal?

03.123 Stijn Bex (sp.a-spirit) : M. De Man affirme-t-il vraiment que des musulmans, avec ou sans foulard, n'ont pas la compétence d'évaluer des dossiers au sein de l'Office des étrangers ou du Commissariat général?

03.124 Filip De Man (Vlaams Belang): Ik vind dat moslims dat niet mogen.

03.124 Filip De Man (Vlaams Belang): Je considère que cette mission ne devrait pas être confiée à des personnes de religion musulmane.

03.125 Stijn Bex (sp.a-spirit): Ik vind dat een ronduit racistische uitspraak, die bovendien volledig ingaat tegen de vrijheid van godsdienst, die in onze Grondwet gegarandeerd is.

03.125 Stijn Bex (sp.a-spirit): Voilà une prise de position franchement raciste, qui est contraire à la liberté de religion et donc à notre Constitution.

03.126 Filip De Man (Vlaams Belang): U leutert maar op, mijnheer Bex. Ik vind dat moslims op het commissariaat-generaal geen recht hebben om zich uit te spreken over asielaanvragen. Zo simpel is dat.

03.126 Filip De Man (Vlaams Belang): J'estime que des musulmans n'ont pas le droit de procéder à l'évaluation de demandes d'asile.

Le **président**: M. Boukourna m'a demandé la parole.

03.127 Stijn Bex (sp.a-spirit): Mijnheer De Man, (...) dat moslims in de commissie voor de Naturalisaties in deze Kamer het recht hebben om zich uit te spreken over naturalisatieaanvragen?

03.127 Stijn Bex (sp.a-spirit): M. De Man estime-t-il dès lors aussi que les musulmans qui siègent à la Chambre au sein de la commission des Naturalisations n'ont pas le droit de se prononcer sur des demandes de naturalisation? Ce n'est rien d'autre qu'une manifestation du racisme qui a valu une condamnation au parti de M. De Man et qui lui en vaudra d'autres à l'avenir si ce dernier persiste dans ce comportement.

Dat is precies hetzelfde en u beweert dat dit niet zou kunnen. Ik vind dat schandalig, ik vind dat racistisch. U bent daarvoor in het verleden al veroordeeld en als u zo doorgaat, zult u daarvoor in de toekomst nog worden veroordeeld.

03.128 Mohammed Boukourna (PS): Monsieur le président, nous savions qu'un certain nombre de professions étaient interdites aux étrangers. Cette problématique pourrait d'ailleurs faire l'objet d'une vaste discussion.

03.128 Mohammed Boukourna (PS): We wisten al dat bepaalde beroepen niet toegankelijk zijn voor vreemdelingen, nu vernemen wij dat bepaalde godsdiensten van de besluitvorming worden geweerd.

Aujourd'hui, nous apprenons que des personnes de certaines confessions ne pourront pas participer à un certain nombre de décisions. Cette situation est scandaleuse. Je me joins à M. Bex pour attirer l'attention des membres sur le nouveau pas franchi par un parti de cette assemblée dans l'affirmation d'une attitude raciste.

Ik vind dat schandalig: dit is een nieuwe stap in de racistische houding van een partij die hier

zitting heeft.

03.129 Filip De Man (Vlaams Belang): Mijnheer de voorzitter, ik ben hier minstens al een dozijn keer onderbroken. Ik probeer af te ronden.

Er is hier sprake van huichelarij. De verhoging van 18 naar 21 jaar geldt niet voor een aantal landen waar precies de grote meerderheid van de gezinsherenigers en gezinsvormers vandaan komen. De verstrenging van de asielpcedure is werkelijk op zijn Belgisch. Het commissariaat-generaal heeft zelf op 20 juni in de krant verklaard dat de hele hervorming neerkomt op een versoepeling, onder meer door de subsidiaire bescherming.

Collega's, ik kom tot onze visie terzake. Mijnheer de voorzitter, ik sluit af, als ik tenminste niet word onderbroken. Wij zijn tegen de opengrenzenpolitiek die u nu de facto voert. Weliswaar wordt die op een verdoken en indirecte wijze gevoerd, maar u moet toegeven dat het neerkomt op een opengrenzenpolitiek.

Wij pleiten voor gesloten opvangcentra voor asielzoekers en voor een lijst van veilige landen van waaruit asielaanvragen niet worden aanvaard. Mijnheer Cortois, dat geldt zeker als het nota bene gaat om landen die lid of kandidaat-lid zijn van de Europese Unie. Waar zijn we in hemelsnaam mee bezig dat we vanuit die landen aanvragen voor politieke vluchtelingen willen behandelen.

Wij pleiten ook voor een striktere beperking van de gezinshereniging en zeker van de gezinsvorming. Als men per se aan gezinsvorming wil doen, moet men dat doen in het land van herkomst. Wanneer een Marokkaan bijvoorbeeld een schoonheid uit het Rifgebergte wil huwen, moet hij dat doen in Marokko. Wanneer een Turk wil trouwen met zijn nicht, moet hij dat doen in Anatolië.

Wij pleiten voor opvangcentra aan de buitengrenzen van de Europese Unie.

Wij pleiten voor de terugkeer naar het oorspronkelijk opzet van de Conventie van Genève waardoor politieke vluchtelingen in hun eigen werelddeel worden opgevangen. Voor wie het niet wist, de Conventie werd na de Tweede Wereldoorlog door de Europeanen opgesteld om verdreven Europese bevolkingsgroepen een nieuwe kans te geven. Het was toen zeker niet de bedoeling om OCMW te spelen voor de hele wereld.

Le **président**: Chers collègues, je vous propose d'entendre encore l'intervention de M. Maene avant de clôturer la séance de ce matin.

Huit membres prendront la parole cet après-midi.

03.130 Jean-Claude Maene (PS): Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, comme nous venons de le constater, les débats sont vifs. Mais, faut-il le rappeler, la force d'une démocratie se mesure à sa capacité de tolérance et à la manière dont celle-ci se traduit non seulement dans les intentions ou les déclarations, mais aussi et surtout dans les actes.

Après de longs débats en commission de l'Intérieur, nous devons examiner aujourd'hui, dans cette enceinte, deux projets de loi qui

03.129 Filip De Man (Vlaams Belang): J'ai ainsi dénoncé à suffisance l'hypocrisie de ces projets. On nous a demandé tout à l'heure de préciser notre position. Notre parti s'oppose à la politique d'ouverture des frontières que mène le gouvernement. Nous plaidons pour la création de centres d'accueil fermés pour demandeurs d'asile et préconisons l'établissement d'une liste de pays sûrs pour lesquels toute demande d'asile sera rejetée. Les pays candidats à l'adhésion à l'Union européenne devraient très certainement figurer sur cette liste. Nous souhaitons également une limitation stricte du regroupement familial. Lorsqu'un allochtone désire épouser une étrangère, il doit le faire à l'étranger. Nous voulons des centres d'accueil aux frontières extérieures de l'Union européenne et nous nous exprimons pour le retour à la Convention de Genève initiale aux termes de laquelle les réfugiés doivent être accueillis sur le continent dont ils sont issus. Cette Convention ne visait assurément pas à faire de notre pays le CPAS de l'univers.

03.130 Jean-Claude Maene (PS): De kracht van een democratie wordt afgemeten aan haar vermogen tot verdraagzaamheid en de omzetting daarvan in daden. Na langdurige en levendige debatten in de commissie voor de Binnenlandse Zaken, bespreken wij vandaag twee wetsontwerpen

concrétisent deux réformes.

La première a trait au statut administratif des étrangers qui concerne essentiellement le droit d'asile et le droit au regroupement familial.

La seconde concerne le Conseil d'État. Elle a pour objectif d'améliorer son fonctionnement afin, notamment, de résorber, de maîtriser l'arriéré. Cette dernière réforme aura un impact sur l'ensemble du contentieux administratif du Conseil d'État.

Je tiens à remercier les rapporteurs de nous avoir relaté les débats que nous avons eus en commission. Le travail effectué a été difficile. Je tiens également à remercier les services de la Chambre pour leur contribution à la réalisation de ce rapport.

Comme je l'ai dit, les discussions en commission ont parfois été vives. Elles le sont également aujourd'hui. Elles attestent du caractère sensible des matières examinées.

Aussi, je me félicite du fait que nous ayons pu entendre, en commission, des acteurs publics des secteurs concernés, mais aussi la voix des représentants de la société civile, notamment des délégués des sans-papiers.

Je mettrai toutefois un bémol à mes propos concernant ces derniers. En effet, si la commission a pu les écouter, je ne suis pas certain que tous ses membres aient bien entendu la parole de ceux qui, par accident ou par choix, ont trouvé un jour le chemin de notre pays avec l'espoir de pouvoir y poser leurs valises pour un certain temps, voire même, pour nombre d'entre eux, définitivement.

Les projets de loi que nous examinons concrétisent aussi les engagements de la déclaration gouvernementale de juillet 2003 concernant une politique d'asile humaine et réaliste pour l'avenir.

Notre pays se devait également de transposer en droit interne une série de directives en matière d'accès au territoire. La politique suivie par les pays européens dans le domaine de la condition juridique des étrangers, de l'immigration est essentiellement définie au niveau européen actuellement. C'est la logique de l'intégration européenne et la volonté des États membres de créer en Europe un espace de libre circulation, de liberté et de sécurité. La sécurité est effectivement prépondérante dans tout ce que nous dit l'Europe, tout comme le côté anti-raciste et anti-discriminatoire des positions prises au niveau européen, faut-il le rappeler.

Le contexte dans lequel s'inscrit notre débat parlementaire est marqué à la fois par cette européanisation de la décision en la matière, par l'augmentation et la complexification des flux migratoires dans le monde ainsi que par la situation interne qui se traduit, de manière paradoxale, par un essor économique relativement important, en tout cas dans une partie du pays. Cette même partie du pays ne cesse de s'interroger sur des questions allogènes, ce qui ne manque pas de nous interpeller!

Dans ce cadre, l'enjeu est de maintenir notre modèle d'accueil des étrangers et notre modèle de citoyenneté tout en osant refuser les coups de boutoir des partisans du repli sur soi. Nous venons d'ailleurs

die concreet gestalte geven aan twee hervormingen. De eerste heeft betrekking op de administratieve status van de vreemdelingen en de tweede betreft de Raad van State.

Het verheugt mij dat wij in de commissie personen uit de betrokken sectoren en vertegenwoordigers van de civiele maatschappij, en met name afgevaardigden van de mensen zonder papieren, hebben kunnen horen. De commissie mag de betrokkenen dan al hebben gehoord, ik ben er echter niet zeker van dat ze ook goed naar hen geluisterd heeft.

De ontwerpen die we thans bespreken, geven gestalte aan de verbintenissen die in de regeringsverklaring van 2003 in verband met een humanaan en realistisch asielbeleid werden aangegaan, en zetten de Europese richtlijnen betreffende de toegang tot het grondgebied in Belgisch recht om. Het beleid ter zake wordt voornamelijk op Europees niveau vastgelegd, wat in het verlengde ligt van het voornemen om in Europa een ruimte van vrij verkeer, vrijheid en veiligheid op te richten.

De context van dit debat wordt dus gekenmerkt door de europeanisatie van deze materie, de toename en de groeiende complexiteit van de migratiestromen en een grote economische bloei in een deel van ons land dat paradoxaal genoeg op de vreemdelingenkwestie gefixeerd is! Ons opvang- en burgerschapsmodel staat op het spel en we moeten ons wapenen tegen de uitvallen van de voorstanders van eigen volk eerst.

De vrijwillige of gedwongen migratie moeten gereguleerd en begeleid worden. Wanneer mensen naar ons komen en zich op humanitaire redenen beroepen, moeten we ze waardig opvangen. In dat kader is de rechtszekerheid voor de vreemdelingen een

d'en avoir un très bel exemple!

En tant que socialistes, nous considérons que les migrations volontaires ou forcées doivent être régulées et accompagnées. Lorsque des personnes arrivent chez nous et invoquent des raisons humanitaires, il est de notre devoir de les accueillir dignement. Dans ce cadre, la sécurité juridique reconnue aux étrangers constitue l'une des conditions indispensables de la crédibilité de notre État de droit.

La réforme de la procédure d'asile devenait plus que nécessaire, l'actuelle étant effectivement trop longue et complexe, si bien que les instances chargées de statuer sur les demandes d'asile connaissent ou ont connu un arriéré trop important. Des milliers de personnes vivent actuellement des temps d'attente et d'incertitude beaucoup trop longs, et ce depuis de trop nombreuses années.

Nous demandons depuis longtemps une procédure d'asile plus rapide, plus simple et davantage respectueuse des droits des étrangers. Nous nous réjouissons que les différents textes en discussion intègrent des avancées significatives en ce sens. Pour l'avenir.

Demain sera donc un jour meilleur, de nombreux drames humains seront peut-être ainsi évités. En effet, aujourd'hui, des personnes bien intégrées sont expulsées après avoir séjourné plusieurs années en Belgique parce qu'elles reçoivent tardivement une décision de refus, bien trop longtemps après l'introduction de leur demande.

Les améliorations introduites par le projet de loi sont significatives. Pour nous, ces différentes réformes du droit d'asile assurent la mise en œuvre d'une politique de protection plus humaine et plus cohérente, dans un plus grand respect de la dignité et des droits des étrangers. Il est de notre devoir d'accueillir en Belgique les personnes qui fuient leur pays d'origine pour des raisons humanitaires ou qui expriment des craintes de voir leurs droits fondamentaux violés.

Par ailleurs, si ces réformes constituent des avancées considérables, nous estimons que ce processus doit se poursuivre. Si, au sein de ce parlement, nous osons des projets de loi qui s'inscrivent dans le souci d'améliorer le sort de ceux qui frappent à notre porte et si la volonté est bien de rendre plus humaines les conditions d'accueil ou de refus d'accès au territoire, alors nous devons oser agir sans frilosité.

Les projets de loi en discussion règlent le futur et éviteront que les situations que nous connaissons aujourd'hui ne se reproduisent. Restent le présent et les conséquences de la lourdeur et de la complexité de la procédure.

Je rappelle que des milliers de personnes, que nous côtoyons tous les jours, vivent de manière paisible parmi nous mais sont dans une situation de semi-clandestinité voire de clandestinité totale, ce qui est intolérable dans un État de droit.

La question est donc bien de savoir quel est le bon choix entre une politique qui favorise le contrôle dans ses multiples facettes, en ce compris ce qui peut en résulter (le maintien dans la précarité, l'expulsion, la clandestinité, etc.), ou une politique qui privilégie l'intégration. Certains, nous l'avons entendu en commission et

noodzakelijke voorwaarde om de geloofwaardigheid van onze rechtsstaat de vrijwaren.

Een hervorming van de asielprocedure is aangewezen, vermits de huidige procedure zodanig lang en ingewikkeld is dat de bevoegde instanties met een al te grote achterstand kampen. Duizenden mensen verkeren al jarenlang in onzekerheid en wachten vergeefs op een uitspraak in hun dossier.

Het verheugt ons dat de teksten die ter bespreking liggen, talrijke belangrijke vernieuwingen inhouden. De toekomst ziet er toch al rooskleuriger uit en we zullen vele menselijke drama's kunnen voorkomen, zoals bijvoorbeeld de uitdrijving van mensen die sinds jaar en dag in België verblijven en wier dossier na al die tijd nog wordt afgewezen.

Dankzij die hervorming van het asielrecht krijgt het beschermingsbeleid een menselijker gelaat en meer samenhang, en worden de waardigheid en de rechten van de vreemdelingen beter geëerbiedigd. Mensen die hun thuisland ontvluchten uit humanitaire overwegingen of omdat ze vrezen dat hun fundamentele rechten zullen worden geschonden, moeten in België terecht kunnen.

Dit proces moet worden voortgezet. De wetsontwerpen die ter tafel liggen, bepalen het toekomstige beleid. Nu moeten we nog de huidige toestand bijsturen, en de gevolgen van de zware, ingewikkelde procedure verhelpen.

Duizenden mensen leven in ons midden op vreedzame wijze maar wel in de illegaliteit en dat kan een rechtsstaat niet toestaan.

Het gaat er dus wel degelijk om een goede keuze te maken tussen een controle- of een integratiebeleid. Sommigen

aujourd'hui encore, affirment que nous ne pouvons développer une politique d'intégration qu'à la condition de mener parallèlement une politique d'accès très restrictive, fondée non pas sur ces critères préalables, définis objectivement avant l'entrée sur le territoire, mais sur des conditions d'intégration draconiennes ou, bien évidemment, sur le fait de présenter un intérêt sur le plan économique.

Le nouvel article 9bis qui remplacera l'actuel article 9.3 de la loi de 1980 laisse intact le droit de demander un séjour pour circonstances exceptionnelles. Cette disposition est acceptable comme procédure résiduaire ou pour régler des problèmes techniques, mais elle est totalement insuffisante pour trouver une solution acceptable pour toutes les personnes qui résident dans notre pays de manière paisible depuis plusieurs années et qui, du fait même de leur présence depuis autant de temps, justifient pleinement de leur volonté d'intégration. La compétence du ministre de l'Intérieur reste discrétionnaire et les critères objectifs pour l'appréciation par l'administration des circonstances exceptionnelles ne sont pas précisés.

Le groupe socialiste a déposé une proposition de loi précisant les critères objectifs pour régulariser une série de personnes et prévoyant une procédure devant une commission indépendante.

Lors de la présentation des projets de loi, vous avez, monsieur le ministre, évoqué certains critères de régularisation qui correspondent à une pratique actuelle de l'Office des étrangers. Des instructions sont ou seront données afin de permettre de régulariser, d'une part, des personnes ayant introduit une demande d'asile depuis trois ou quatre ans, sauf problème d'ordre public ou de sécurité nationale et, d'autre part, des personnes vivant des situations humaines très graves.

Restent les autres personnes non visées par les accords:

- les personnes qui ont introduit une demande d'annulation et de suspension au Conseil d'État et dont la procédure s'éternise depuis de nombreuses années;
- les personnes qui n'ont jamais introduit de demande de séjour et qui résident sur le territoire belge de façon paisible depuis également de nombreuses années.

Nous ne sommes pas arrivés à un accord. Je regrette qu'au sein de la majorité, nous nous soyons retrouvés seuls. Notre intransigeance n'aura pas été payante.

Nous considérons qu'il est essentiel de régler les situations du passé. Il en va de la réussite de cette réforme importante car si nous ne réglons pas ces situations pénibles, qui résultent d'une inaction ou d'un manque de moyens des autorités administratives, cela sera contre-productif. Nous donnerons le signal que la réforme permettra une nouvelle fois des situations inacceptables, ce qui la videra de ses objectifs et de son contenu. Je crains, monsieur le ministre, que cela ne soit déjà chose faite!

Un autre point reste, à nos yeux, problématique; il s'agit de l'enfermement des mineurs et des familles avec enfant(s) dans les centres fermés.

Si, à l'initiative du ministre Christian Dupont, la situation des mineurs non accompagnés a été sensiblement améliorée, reste la situation

beweren dat wij alleen maar een integratiebeleid kunnen uitstippelen parallel met een restrictief toegangsbeleid dat gebaseerd is op draconische integratievoorwaarden of op een economisch belang.

Het nieuwe artikel 9bis dat het huidige artikel 9.3 van de wet van 1980 zal vervangen raakt niet aan het verblijf om uitzonderlijke redenen. Deze bepaling volstaat niet voor diegenen die sedert jaren vreedzaam in ons land verblijven en die duidelijk bewijzen zich te willen integreren. De bevoegdheid van de minister blijft discretionair en de criteria om de uitzonderlijke omstandigheden te beoordelen worden niet verduidelijkt.

De PS-fractie heeft voorgesteld de objectieve criteria om een aantal personen te regulariseren, te verduidelijken, via een procedure voor een onafhankelijke commissie.

Tijdens de voorstelling van de wetsontwerpen heeft de minister het gehad over de regularisatiecriteria die momenteel door de Dienst Vreemdelingenzaken gehanteerd worden. Er zullen richtlijnen gegeven worden om mensen die drie of vier jaar geleden een asielaanvraag hebben ingediend, te regulariseren, tenzij ze een gevaar voor de openbare orde of de nationale veiligheid vormen. Ook de mensen die in uitzichtloze menselijke situaties verkeren, vallen onder die richtlijnen.

Blijven dan nog de personen die niet onder de akkoorden vallen, namelijk zij die een verzoek om nietigverklaring en schorsing bij de Raad van State hebben ingediend en wier procedure blijft aanslepen enerzijds, en zij die nooit een aanvraag hebben ingediend en al jarenlang vreedzaam in België verblijven.

We hebben daarover geen

des familles et de leurs enfants.

À ce jour, des dizaines d'enfants sont enfermés dans les centres fermés. Leur nombre est variable; il peut arriver qu'une cinquantaine d'enfants y soient présents.

Cette situation est inacceptable. Des rapports d'experts considèrent que l'enfermement des mineurs en centre fermé constitue de la maltraitance psychologique comportant des conséquences inévitables sur le développement de l'enfant. Cela nous a été longuement exposé en commission et je n'ai pas entendu, parmi les nombreux intervenants, de défenseurs ou de partisans de cet enfermement.

Je rappelle que la Belgique a signé la Convention internationale relative aux droits de l'enfant du 20 novembre 1989 qui pose notamment les principes suivants. L'intérêt supérieur de l'enfant doit être une considération primordiale. L'enfant ne peut être séparé de ses parents contre leur gré et la détention d'un enfant ne peut être qu'une mesure de dernier ressort et doit être d'une durée aussi brève que possible. La Belgique ne respecte manifestement pas ces différentes règles car des enfants sont détenus avec leur famille dans des centres fermés, parfois pendant plusieurs mois.

Monsieur le ministre, vous nous avez déclaré en commission de l'Intérieur que l'enfermement des enfants devait rester une mesure ultime et la seule justification donnée à cela est que c'est le seul moyen d'éviter la disparition de ces familles en cas de décision d'expulsion. Vous vous êtes engagé à commander une étude universitaire sur les alternatives possibles à la détention des familles avec enfants.

Si nous serons particulièrement attentifs à la concrétisation de cet engagement, nous ne pouvons que déplorer que dans notre pays on utilise l'enfermement de familles comme épouvantail, d'autant que l'efficacité de ce dispositif n'est pas prouvée. Aussi, je me demande si ce n'est pas la pertinence de l'enfermement qui mériterait en priorité une étude universitaire et, en attendant, s'il ne serait pas opportun de consacrer dans le texte que l'enfermement reste une mesure extrême appliquée par défaut.

La semaine dernière, des parents avec enfants ont été amenés dans des centres, alors qu'ils étaient très loin d'envisager une quelconque clandestinité, et cela en totale contradiction avec vos propos.

Monsieur le ministre, en ce qui me concerne, j'ai tendance à vouloir vous faire confiance, mais vos services n'appliquent pas ce que vous dites, parce que cela n'est pas précisé dans les textes, parce qu'on ne leur a pas dit que l'enfermement des enfants reste une mesure extrême. Aussi, à notre demande, nos propositions de loi et de résolution sur ce sujet ont-elles été disjointes des projets de loi en discussion. Nous y reviendrons donc avec fermeté.

Comme le disaient fort justement les représentants du Centre pour l'égalité des chances lors des auditions, ces projets de loi constituent une première étape dans la réforme du droit des étrangers en Belgique. D'autres rendez-vous attendent notre Parlement. Nous ne pourrions pas faire non plus l'impasse sur la concrétisation du Livre vert de l'Union européenne sur l'immigration économique. Ce sera un

akkoord bereikt. Ik betreur dat we binnen de meerderheid alleen stonden. Het is van essentieel belang dat de toestand uit het verleden geregeld wordt. Indien we niets aan die schrijnende toestanden – die een gevolg zijn van inertie of een gebrek aan middelen bij de overheid – doen, zal dat contraproductief werken. Ondanks de hervorming blijven er onaanvaardbare toestanden bestaan, waardoor die haar doel, ook op inhoudelijk vlak, voorbijschiet.

Er is nog een ander onopgelost probleem: de opsluiting van minderjarigen en gezinnen in de gesloten centra. Tientallen kinderen zitten nog opgesloten in de gesloten centra. Dat is onaanvaardbaar!

De opsluiting van minderjarigen in gesloten centra is een vorm van psychologische mishandeling die gevolgen heeft voor de ontwikkeling van het kind. België heeft echter het Internationaal Kinderrechtenverdrag van 20 november 1989 mee ondertekend: het hoger belang van het kind heeft absoluut voorrang. Het mag niet tegen de wil van de ouders van zijn ouders gescheiden worden en zijn opsluiting kan slechts een uiterste maatregel zijn die altijd zo kort mogelijk is. België leeft deze regels niet na want kinderen worden opgesloten met hun familie in gesloten centra, soms maandenlang.

U heeft in de commissie verklaard dat de opsluiting van kinderen een uiterste maatregel moest blijven met als enige bedoeling te voorkomen dat in geval van uitwijzing het gezin uiteenvalt. U heeft zich geëngageerd om opdracht te geven voor een universitaire studie over de mogelijke alternatieven voor zo'n opsluiting. We betreuren dat men de opsluiting van gezinnen als afschrikmiddel gebruikt, vooral omdat de efficiëntie ervan niet

débat important qui permettra peut-être un repositionnement de certains.

Le PS votera favorablement les deux projets de loi en discussion.

En ce qui concerne le droit d'asile, la nouvelle procédure permettra d'éviter la situation que nous connaissons aujourd'hui. Il s'agit donc d'une amélioration. Toutefois, cela ne règlera pas le cas des sans-papiers. J'affirme à nouveau notre regret de devoir constater, pour l'instant, l'absence d'une majorité parlementaire afin de régler ce problème. C'est la règle démocratique, mais pour le Parti socialiste, ce dossier sera une des priorités qu'il tentera, si possible, d'inclure dans le cadre du prochain accord gouvernemental.

Pour terminer, je souhaiterais évoquer un point d'actualité: l'expulsion des sans-papiers de l'église d'Anderlecht et les actes de violence qui auraient été commis par des policiers contre certains d'entre eux. Je me fais ici l'écho de la presse ou de certaines associations, dont le sérieux ne souffre aucune remise en cause.

Mercredi dernier, je vous ai interrogé sur la mesure de police prise par le bourgmestre libéral d'Anderlecht d'ordonner l'expulsion des sans-papiers de l'église. Vous m'avez répondu: "L'Office des étrangers exécute sa mission légale et moi je dois appliquer la loi". Mais il y a la manière de l'appliquer.

Nous apprenions dernièrement que certains étrangers auraient été – au conditionnel – victimes de violences policières lors de leur transfert vers le centre de Vottem. Je me réfère à la fois au communiqué de presse du CIRE et à celui de la police; la vérité doit se situer quelque part entre les deux versions présentées. Une plainte aurait été déposée au Comité P.

Monsieur le ministre, au moment d'aborder ces textes de loi plus qu'importants, je pense qu'une clarification s'impose de votre part. L'Office des étrangers et le détachement de la police fédérale qui a procédé au transfert de ces personnes relèvent de votre responsabilité. Pourriez-vous nous donner votre version des faits? Que s'est-il passé ce 4 juillet au soir?

bewezen is. Ik vraag me af of men niet eerder een studie moet laten uitvoeren over de relevantie van de opsluiting op zich, en, in afwachting, of er in de tekst niet op moet gewezen worden dat de opsluiting een uiterste maatregel blijft die bij verstek wordt toegepast.

Vorige week werden ouders met kinderen naar centra gebracht, terwijl zij helemaal niet van plan waren onder te duiken. Dat staat volledig haaks op uw verklaringen. Uw diensten passen niet toe wat u zegt, omdat een en ander niet in de teksten wordt gepreciseerd. Op ons verzoek werden ons wetsvoorstel en ons voorstel van resolutie dienaangaande van de ter bespreking voorliggende wetsontwerpen losgekoppeld. De PS zal voor de ter bespreking voorliggende wetsontwerpen stemmen.

Wat het asielrecht betreft, vormt de nieuwe procedure een verbetering. Zij zal echter de situatie van de mensen zonder papieren niet regelen. Ik betreurt dat er nog altijd geen parlementaire meerderheid is om die kwestie te regelen.

Tot slot wil ik terugkomen op de uitzetting van mensen zonder papieren uit de kerk in Anderlecht en de gewelddaden die door politiemensen ten aanzien van sommigen onder hen zouden zijn gepleegd. Ik vertolk hier wat daarover in de pers is verschenen, alsook het standpunt van bepaalde verenigingen.

Er zou een klacht bij het comité P zijn ingediend.

De Dienst Vreemdelingenzaken en het detachement van de federale politie die die personen heeft overgebracht, vallen onder uw bevoegdheid. Kan u uw versie van de feiten geven? Wat is er op 4 juli 's avonds precies gebeurd?

03.131 **Patrick Dewael**, ministre: Monsieur Maene, il faut savoir ce

03.131 **Minister Patrick Dewael**:

que l'on veut. S'il s'agit des faits – et vous nous en avez parlé de façon conditionnelle –, ils méritent un examen.

Si une plainte est déposée auprès du Comité P, il faut attendre le rapport du Comité P. Ou bien on dépose une plainte auprès du ministre de l'Intérieur: je peux demander à l'Inspection générale d'instruire une enquête.

Je ne peux commenter, de façon conditionnelle, des faits qui doivent, le cas échéant, encore être examinés. Le Comité P ressortit à la compétence du parlement et l'Inspection générale à ma compétence. S'il m'arrive une plainte, je ferai le nécessaire pour entamer son examen.

03.132 Jean-Claude Maene (PS): Monsieur le ministre, je voulais simplement insister sur le fait que cela rend détestable le climat dans lequel nous devons situer nos débats.

Le jour même où nous votons en commission, la police débarque dans une église pour pendre une série de mesures; des actes violents auraient été commis, etc. Cela nous empoisonne l'existence!

Vous êtes le ministre responsable de ces différents services, je vous demande donc un éclaircissement sur ce qui s'est réellement passé. Il me semble que cela fait partie d'un débat normal au sein de ce parlement.

Si les faits étaient avérés, il ne fait aucun doute qu'il s'agirait d'une regrettable bavure, d'une infraction à la loi et au nouveau code de déontologie des policiers, récemment adopté par le gouvernement. Si les faits sont avérés en ce qui concerne la mise en œuvre de mesures disproportionnées à l'égard de certaines personnes – je pense qu'elles le sont –, cela confirmera ma conviction que cela ne sert à rien de proclamer ce que l'on ne veut pas écrire dans un texte normatif.

Le président: Nous pouvons ainsi clôturer nos travaux du matin. Nous reprendrons nos travaux à 14.15 heures. Huit orateurs sont inscrits. Nous commencerons par Mme Galant et nous entendrons ensuite Mme Douifi.

La séance est levée. Prochaine séance le mercredi 12 juillet 2006 à 14.15 heures.
De vergadering wordt gesloten. Volgende vergadering woensdag 12 juli 2006 om 14.15 uur.

*La séance est levée à 13.20 heures.
De vergadering wordt gesloten om 13.20 uur.*

Ce compte rendu n'a pas d'annexe.

Dit verslag heeft geen bijlage.

Indien er inderdaad een klacht bij het comité P werd ingediend, moeten we op het verslag van het comité P wachten. Er kan ook een klacht bij de minister van Binnenlandse Zaken worden ingediend die op zijn beurt de Algemene Inspectie ermee kan gelasten een onderzoek op te zetten.

Het heeft geen zin commentaar onder voorbehoud te leveren op feiten die eventueel nog moeten onderzocht worden. Als ik een klacht ontvang, zal ik het nodige doen om ze te laten onderzoeken.

03.132 Jean-Claude Maene (PS): Uitgerekend op de dag dat we in de commissie tot de stemming overgaan, valt de politie een kerk binnen. Dergelijke acties vertroebelen het klimaat waarin we onze debatten moeten houden. Indien het zou blijken te kloppen dat er tegen bepaalde personen buitensporig werd opgetreden – en volgens mij was dat inderdaad het geval, zal ik me in mijn overtuiging gesterkt voelen dat het geen zin heeft mooie beloften te maken die men achteraf toch niet in wetteksten wenst om te zetten.

